Další poznatky a události po 7.3.2017

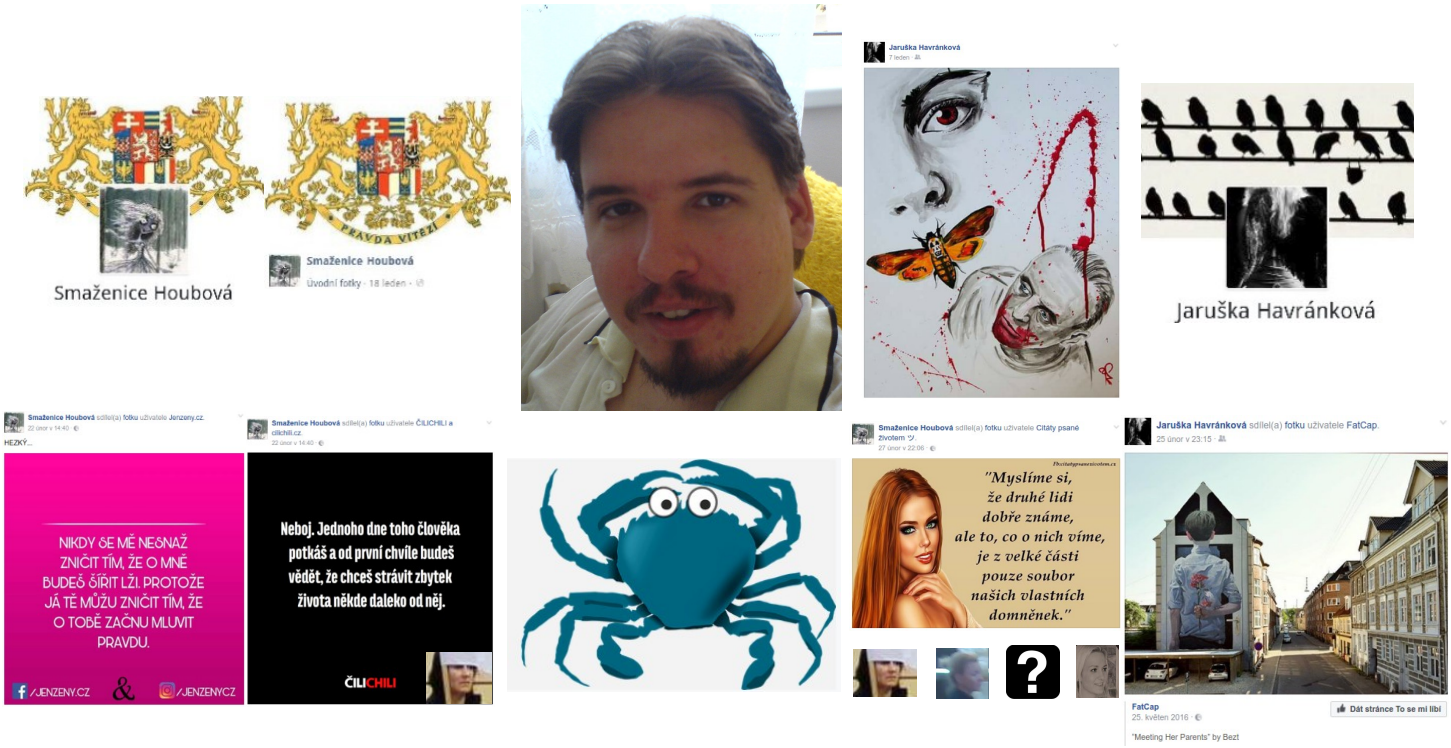

Toto není přímo dokument s příběhy, ale pouze takový přehled, co bude zhruba dál. Tento dokument nemá nikomu ublížit, ale naopak **uzdravit**. Někteří lidé **natolik postrádají schopnost sebekritiky**, že žijí v **jakém si snu**, ve kterém si myslí, že mohou ubližovat ostatním, dostanou za to kytičku a ani neumí říct „promiň“, nebo „půjčené peníze sháním“. Namísto toho řeknou jen asi pětkrát slovo „tácek“, což pro štamgasta čajovny nemusí být samo o sobě moc jasné.
Tito lidé prohlašují, že **jsou zastánci pravdy** a vidí vám domů co jíte, kdy spíte a kdy jdete na záchod. Potom ale považuji jedině za spravedlivé ukázat těm, kteří na rozdíl od nich tyto superschopnosti nemají, jak se tito lidé vlastně chovají k ostatním, které jen **mylně asi považují za špatné**. Je naprosto bezpředmětné, zda je k **té špíně** někdo donutil a nebo se tak rozhodli sami. Pokud jste morální člověk, tak se nenecháte od nikoho donutit k tomu, ubližovat ostatním a když už tedy ano, tak se za to alespoň **někdy omluvíte**. Když už ani ta omluva nepřijde, tak alespoň trochu vlídné chování namísto **kamenné tváře**. Na takovéhle lidi se nesmí chodit s růžičkou, ale s **pravdou**. Spousta psaní mám ve frontě a nikdo netvrdí, že to co je ve frontě, tak opravdu napíšu, když ta holka nepřehodnotí své chování a nezačne se ke mně chovat jinak.

No to je **přesmě jako** kdyby někdo byl vlastenec a **mával praporcem, že je to opravdu tak**, co si nenechá od migrantů šlapat po sobě tím, že se od nich nechá vykořisťovat, **ALE SÁM SE TAKHLE BEZOHLEDNĚ CHOVÁ K OSTATNÍM, KTEŘÍ SE ZA VLASTENCE NEMAJÍ POTŘEBU PROHLAŠOVAT A PROSTĚ JEN KLIDNĚ ŽIJÍ**. Ne jako vlastenci, ale jako **mírumilovní lidé**.

Počet napsaných stránek: **0**

Hrubý přehled připravovaných článků příběhu

- (zrušeno) Legrační erotický příběh o generálce supervojáků uvězněné pod peřinkou Jiříkem. Druhá situace popisuje, jak se náhle karta obrátí a generálka uvězní Jiříka. V obou případech hraje nemalou roli červená Jumbo led dioda.
Já tohle nejsem schopen asi publikovat. Připadal bych si jako nějaký puberťák.

- (zrušeno) Potkal jsem 11.2.2017 dívku, která byla kdysi Helena Trojská (zjistilo se to pomocí konstalací). Prý za své činy už zaplatila. Něco mi napověděla kolem projektu Monarch (domnívám se). Je o tom video ze dne „**17.2.2017** MSL - supervojáci“ a i k dvěma trojuhelníkům jdoucích proti sobě mi něco naznačovala. Zajímal jí můj názor na Hinduistického guru, který přijel druhý den. Asi jsem se potkal s lidmi, kterým je přes 100 let (tvrdili to o sobě).
Potkal jsem se s těmito lidmi později a zdá se, že o těchto věcech nechtějí hovořit. Proto to musím akceptovat a nechat to být zakryté i s jednou zvláštní informací, kterou jsem chtěl původně zveřejnit.

- (zrušeno) Vtipný popis co se mi stalo toho 6.3.2017, když jsem stál mezi Rabenštejnskou věží a nejužším barákem v Budějovicích.
Co na tom sejde. Tak vtipné to zase není. Stejně v tom hraje roli růže a k těm se už nechci vracet.

- (zrušeno) Něco o geografické rozloze Sokolského ostrova.
Souvisí to s Mlýnskou stokou, ale k tomu bych už se také nevracel. Zase tak zajímavé to není.

- (hotovo) Podivný symbol se mi zobrazil na telefonu v doporučených médiích v aplikaci YouTube. Hraje k tomu zvláštní hudba. Docela zajímavá ale temná.
Okomentoval jsem to v sekci „Trocha umění“.

- (zrušeno) Záchrana Jarušky dne 30.12. Přinesl jsem s bolavým břichem do pizzerie 10000 na pohřeb posledního jejího příbuzného, který zemřel den před štědrým dnem. Ještě navíc jsem k tomu dobrovolně přidal 2000, aby byla rezerva na živobytí pro Jarušku. Tak to máme už celkem 4500 + 22000 + 12000 = 38500 a do finální částky 40500 zbývá už jen poslední papírová dvoutisícovka. Slibovaná schůzka, která se měla konat druhý den a to na 100%, tak opět nevyšla. Byl jsem smutný, ale částečně jsem to i sám odvolal, protože mamka potřebovala psychicky pomoc a byl ten den silvestr.

- (zrušeno) – První týden v lednu. Zajímavé rozhovory s Jaruškou po tom, co jsem jí prozradil, kolik mám peněz.

- (zrušeno) – Slibovaná schůzka před restaurací Pub v sobotu 7.1.2017 nakonec padla. Jarušce se rozbil kotel a čekala na opraváře. Musel jsem peníze na vlak, které jsem jí ochotně sám nabídnul a schválně jsem to vytáhl na 2000, ať má rezervu, tak jsem musel donést do její schránky, aniž by jsme se potkaly a viděli. Ten kotel snad byl vymyšlený, protože jsem se dostal do domu a nikoho jsem u jejích dveří neviděl, že by tam chodil (podrobný popis bude sepsán <touto barvou si zvýrazním podněty pro další psaní>). Vlastní schránku neměla a peníze jsme nakonec těžko mohl předat. Nakonec dostanu vynadáno, že měla vše naplánované (na půjčení peněz jsme se domlouvali ale den před tím večer) a na facebook si přidá vlastnoručně malovaný portrét Hanibala, který je na první stránce tohoto dokumentu hned pod datem v nadpisu v čase 7. leden. Ten obraz měla namalovaný už delší dobu. Připadalo jí asi nebezpečné, že jsem se dostal do domu a neposlechl jí v tom, že mám dát dvoutisícovku do schránky, která je společná pro všechny lidi v domě. Ujišťovala mě, že to nikdo nevezme, když to zabalím do letáku, ale já jsem opatrný a leták jsem neměl.

- (zrušeno) – 8.1.2017, trochu hádka. Chtěl jsem ať mi nelže, že proti mně je bez šance, ale ona se stejně do mě pustila z plných sil. Večer jsem jí ustoupil a ptala se mě, zda jí na ten vlak půjčím, tak jsme řekl, že ano. Ona odpověděla, že až se vrátí z Teplic, tak bude ráda, když jí doprovodím z nádraží. Řekl jsem, že jí rád doprovodím z nádraží, ale snad ty peníze na vlak není poslední trik, jak ze mě vytáhnout poslední peníze. Nevěřil jsem tomu, že by mi peníze nakonec v ten slibovaný pondělek 9.1.2017 nepřišli, ale napadlo mě to. Ona řekla, že ať si to rozhodnu sám. Rozhodl jsem se, že jí peníze donesu a v domluvený čas je dám do schránky. (více detailů co mi vlastně psala

bude v příběhu)

Připadá mi, že čtyři články výše není nutné rozepisovat. Nebylo by to možná moc férové a samo o sobě to co je popsáno v nich možná stačí pro to, aby si uvědomila v čem chybuje a jak se ke mně vlastně chová.

Pokračování mého příběhu

- 9.3.2017 (zvonek)

Ráno si říkám, že musím nalepit na zvonek svojí jmenovku. Předělávali nedávno tlačítka na zvonky u vchodu a po novu už na mém zvonku není „Sukdoláková Kalina“, ale pouze „Sukdoláková“, což je příjmení mojí mamky z druhého manželství. Jdu tam s lepicím papírkem. Je mírně zelený, tak to trochu bije do očí oproti ostatním. Než s takovouto prkotinou otravovat správce domu, tak to raději vyřeším takto. Když jsem pak šel do obchodu a vracel se, tak jsem zahlédl jednoho ze správců, jak jde kousek za mnou ke vchodu. Vlastně ještě stál u auta. Nálepka na zvonku tam myslím stále byla. Na večer jdu ven do přírody a když se vracím, tak jsem si pak všiml, že nálepku se dvěma jmény někdo sundal. Nevím, kdo to byl. Snad ne nikdo z domu (možná nějací vagabundi). Zvoním cca v 18:40 na správce, kterého jsem potkal, abych mu o tom řekl. Nikdo neotevřel. Byli asi pryč. Je ale divné už samo o sobě to, že pokud se předělávají zvonky, tak proč tam nenechají automaticky stávající jména. Naopak pokud někdo z těch lidí co tu žijí a čtou tohle, tak musí vědět, že by tam mělo stát hlavně jméno Kalina, protože mamka sem přijde jen občas. Teď už tu ale bude více, protože té brigády nechala. Byl to nějaký otrocký úklid, kde by nechala zdraví. Já a brácha jí zajistíme. Ona o tom ví, ale má problém něco takového přijmout, dokud jí k tomu nedonutí zdraví a nebo podobné okolnosti. Mamce mimochodem přidávám měsíčně několik tisíc, aby se měla lépe a také na její andulky, kterých máme 12 a jsou volně puštěné v pokoji po bráchovi. Jenom doufám, že mě znova nezačne říkat co mám a co nemám dělat a nezačne se o mě zase starat jako o malé dítě. To mi leze na nervy (v mém věku je to i v pořádku), tak snad jí to nebudu muset znova dokola a dokola dávat najevo. To byl také důvod, proč šla za bráchou, protože jsem poslední dobou čím dál více nemanipulovatelný a pokud mě někdo pokouší, tak ztrácím trpělivost. Je to tím, že mám problémy s autoritami pokud jde o můj osobní život, nebo postoj k Bohu a víře (v zaměstnání či škole jsem neměl nikdy problém s autoritami).
Jinak ještě k tomu správci. Teprve dnes mi došlo, že je to vlastně řezník a já ten leták na chodbu dal krátce před tím, než jsem se stal vegetariánem. Nebylo to ale nijak na nikoho mířené jako urážka. Snad tu nálepku (stejně jako odstranění jména na nových zvoncích) nestrhl nakonec on, jako určitou formu naschválu. Tu andulku nasdílel na facebooku kamarád a nemyslím si, že by tím něco zamýšlel vůči mě, i když kdo ví. Stejně tak ty zákusky v té cukrárně na talířku ta prodavačka dala nevědomky ležatě a proti sobě. Já jsem si nevědomky objednal zrovna dva zákusky, které z výběru patří mezi mé oblíbené, i když připomínají konstrukci budov poblíž. Ani ten chlap v elektře nereguloval ceny kvůli tomu, aby to takto vtipně vycházelo. Nejde jenom o tyhle věci ale o mnoho dalších. Svět je v řízení vyšší mocí, která rozhoduje jaké budou ceny součástek, jaké budou zákusky v prodejně a jak budou vypadat staré stavby třeba jen pro to, aby to ve vhodnou chvíli někomu dalo nějaké znamení. Lidé, kteří si dělají pak navzájem naschváli a nebo si něco závidí, tak se připravují o to dobré, co jim Bůh chce dát a dostávají se do problémů. O to horší je to potom asi v případě, když někdo dělá naschvály těm lidem, kteří se jim snaží přinést něco dobrého tím, že dělají nějakou Bohu libou činnost.

- 9.3.2017 (nabídka práce)

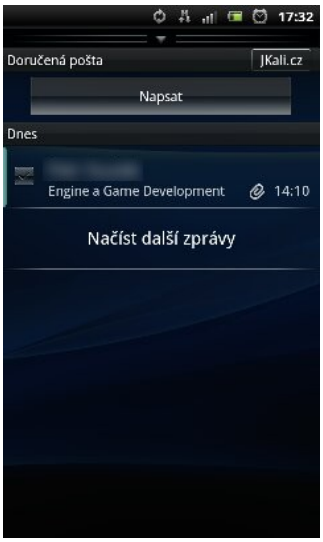

I když jdu do přírody k vrbenským rybníkům, kde chci mít trochu klid, tak se ke mně dostane zajímavá informace. Podíval jsem se na telefonu přes pomalý mobilní internet, zda nepřišel nějaký email a něco přišlo na účet info@jkali.cz, kam toho normálně moc nechodí. Přišla pěkná nabídka práce, která mě potěšila. Poslední dobou na facebooku vídávám nabídky různých prací. Tou dobou, když jsem poslal Jarušce tu erotickou povídku tak najednou, jako by začali nějaké holky dorážet (popíši v další verzi). Jedna paní poslala nabídku práce, která mi nepřipadala moc vhodná pro mě, ale v obrázku bylo napsáno anglicky „Já si věřím“ (ta erotická povídka byla celkem odvážná). Pak jsem jí také něco odepsal, ale to zde nebudu rozepisovat.
Potěšilo mě, že se ke mně konečně dostala práce v herním oboru, který je kreativní. Bohužel ale asi bych si chtěl nějaký projekt tak trochu dělat komplet sám, když už. Navíc teď mám rozdělané toto psaní. Musel jsem to odmítnout.

- 9.3.2017 (relaxace v přírodě)

Asi se začínám vracet zpět do svého uzavřeného života, jako dříve, když jsem nechodil do čajovny a ani nikam jinam. Poslední dobou i v té čajovně, kde by to mělo být něco jako oáza klidu, tak pro mě moc není. Rád jsem nenápadný , ale poslední dobou mi to začíná tak trochu připadá, že mě tam podle vidění zná více lidí, než bych sám odhadoval. Nějak to začínám pociťovat a není mi to příjemné. Provozovatel mi už několikrát řekl, že jsem jeho největší zákazník a nedávno mi to znova potvrdil. Za poslední období, co se dějí tyto věcí se mu ale prý zvedli zakázky. Když omezím navštěvování tohoto podniku, tak snad to ve výsledku nebude ztráta. Stejně tam poslední dobou často jsem sám. To není vina ostatních, ale jsem už takový a na trávení času tímto způsobem je ta příroda lepší.

- 10.3.2017 (kino s mamkou)

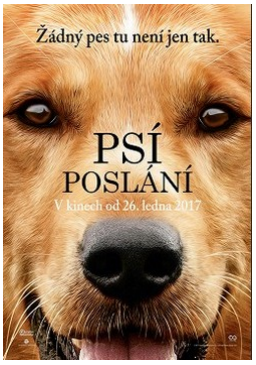

Mamka má konečně více času. 10.3. jsme spolu trávili čas. Pozval jsem jí do kina. Z počátku jsme nevěděli na co půjdeme, ale nakonec jsme šly na film „Psí poslání“. Bylo to docela pěkné, ale zvláštní bylo, že tento film byl o reinkarnaci. Těžko říct, zda něco jako reinkarnace opravdu existuje. Nikdy jsem v nic takového nevěřil a nezdá se mi to úplně v souladu s Biblí, protože pak při vzkříšení by bylo obživeno asi mnohem méně lidí. Těžko říct. Třeba je to pravda.
V souvislosti s tímto mě napadají dva odkazy, které mi poslal jeden člověk, který je mi hodně blízký co se týče víry a v reinkarnaci věří.

Zde jsou:
Kniha soudu a milosti: http://bozena-cibulkova.sweb.cz/texty/ksm/ksm%20obsah.htm
Vnitřní obroda: http://bozena-cibulkova.sweb.cz/texty/vo/vo-obsah.htm

- 10.3.2017 (neděle, setkání)

Zase píši normálně, jako před tím v minulém dokumentu. Neřeším tedy žádné finance. Proč bych měl? To je zkouška týkající se ostatních a ne mě. Některé informace jsem neřekl, ale na druhou stranu pravda je, že v knize Genesis Bůh žehnal Abrahamovi v kapitole 15 a asi to mělo nějakou souvislost s tím, že Abraham měl dobrý vztah s jeho veleknězem v Genesis v kapitole 14 verše 18-24. Tento jev je ve světě naprosto běžný. Vy někomu pomůžete, a on na oplátku předá něco vám. Stejně tak to co on vám předá, tak můžete zase vy předat ostatním, pokud se k vám budou chovat pěkně.
Zase mi přišel sponzorovaný příspěvek na neděli. Přijede do sboru na Šumavě zase asi nějaký kazatel. Chci tam jít, i když se obávám, že budu mít trochu pocity jako v čajovně a nebo jako když jsem tam (ve sboru) byl minule. Prostě takový ten pocit té neupřímnosti, kdy lidé tají, že čtou tyto dokumenty, ale dávají jaksi najevo, že asi čtou.

Dostal se ke mně tento článek. Zrovna v neděli v 15:53 má nastat úplněk ve znamení **panny**. To mě zaujalo hlavně pro to, že je tam napsaná ta **panna**. Třeba se na přednášce něco dozvím, konec konců pro střelce je tam uvedeno „Tento úplněk se budete učit něco nového, co se týká vašeho partnerského vztahu, hlavně tedy vašeho partnera. Otevřete se tomu. Prospěje to vašemu domovu.“. Jak příhodný popis. Já se ale těmito textíky moc nechci nechat ovlivňovat. Chodí mi sponzorovaný příspěvek na nějakou věštkyni, která mi má odhalit něco, co mě čeká a poslední dobou je tam něco, že snad umí zbavit nějaké kletby, ale já to ignoruji. Tyhle věci nevyhledávám.
Zrovna ráno (10.3.) jsem viděl na telefonu toto (předpověď počasí na minuty):

Jestli jsem to správně pochopil, tak to sluníčko vyjde právě v tu neděli v 15:26. Třeba budu já a nebo **vodní panna** moudřejší.

- 11.3.2017 (Rádio Blaník)

Ráno jsem narazil na hezké rádio (Blaník) na frekvenci 8**8**.**4** FM. Nevšiml jsem si, že by se tam opakovali písničky a hrají pěkně.

- 11.3.2017 (zase čajovna)

Dnes jsem byl opět v čajovně a bylo to fajn, protože jsem zase poznal nové a hodné lidi. Nešel bych tam, ale stalo se to, že jsem tam byl pozván na oplátku někým, koho jsem kdysi sám pozval. Má smysl tam chodit kvůli přátelům (ne ani tak kvůli relaxaci) i za tu cenu, že někteří lidé se na mě dívají zvláštně.

- 12.3.2017 (neděle)

Je neděle a 14:00. Dnešek asi budu komentovat ještě večer, ale něco napíši už teď. Říkal jsem mamce, zda nechce jít se mnou do sboru na Šumavě, protože od deseti tam budou nějací rakušáci přednášet. Řekla že půjde. Je poslední dobou slabší, protože zkoušel ten otrocký přivýdělek (uklízení) až si zase něco udělala se zdravím. Bere prášky a chodí s berlí. Když bylo 9:20, tak se chystala vyrazit napřed a že tam když tak počká. Já ještě byl doma, protože se mi tam nechtělo čekat. Když jsem dorazil na místo něco před desátou, tak mamka nikde. Volám jí a ona že je někde ještě před první Billou, která je na Máji (šel jsem jinudy a minul jsem jí). Nakonec dorazila v době, kdy už se zpívalo a měla rozjedený rohlík v ručičce (asi se stavila někde v obchodě). Všichni stály až na jednu starší paní přede mnou. Maminka si hucla na židli vlevo ode mě a ani si nesundala bundu a čepici. Říkal jsem, jestli si nechce tu čepici sundat, ale nechtěla. Nalevo od ní (úplně u okna vzadu) seděl jeden pán, kterého znám z Teen Challenge a chodívali jsme po večerech s týmem na ulicích do té doby, než jsem byl vyhozen z tohoto útvaru. Prohodili jsme pár slov před tím, než přišla mamka a bylo to v pohodě. Po tom co se dozpívalo, tak začal přednášet ten člověk z Rakouska Marcus Enzenebner. Já to nechci nijak posuzovat a ani odsuzovat. Čekal jsem, že to bude intelektuálně založené a dobré, jako to bylo u pana Zechina, ale to se nestalo. Bylo to hodně emocionální. Ten člověk vypadal, jak když je něčím posedlý. Chvěl se, vykřikoval a říkal že to působí Kristus. Podle mého názoru Kristus působí v lidech hlavně pokoj a emocionální vyrovnanost. Čekal jsem, že to bude trvat jen na začátku a pak se rozpřednáší, ale stále to s ním lomcovalo. Mamka řekla, jestli se mi tohle líbí. Já řekl, že ne a že ten američan posledně byl ale dobrý. Z mamky vypadla věta, která mi připadala docela legrační "Ten by potřeboval velkej bič a malý dvůr.". Já si říkám, že tohle bude mít na mamku špatný vliv a i na mě to nepůsobí dobře. Navrhl jsem mamce, že půjdeme a ona souhlasila. Vstaly jsme v začátku představení, pozdravil jsem pána, který stál úplně vzadu (nevím proč tam byl) a odešly. Pozval jsem jí na oběd k větnamcům u Cinestaru. Večer plánujeme kino. Možná Wolverina a nebo Konga. Ještě se uvidí. Maminka s tou čepicí byla geniální. Proč by si jí sundavala, když se tam vlastně ani skoro neohřála.

S tou mamkou je legrace. Volá mi, že se necítí moc na ty akční filmy. Já se tedy podívám co ještě dávají kromě Wolverina a Konga. Vidím tam nějakou Balerinu, což je animované a mohlo by se jí to líbit, i když mě moc asi ne. Byla nerozhodná. Pak ještě koukám dále a vidím John Wick 2. Říkám jí, že je to ten film, jak o něm povídala, že ten herec vypadá jako Johny Deep, ale říkám také, že je to akční střílečka. Mamka na to, že tedy jo, že půjdeme na tohle. Já se jí ještě jednou ptám, zda si je jistá a on že ano. Ten film byl trochu zvláštní. Pod Vatikánem byla jakási vládkyně (to mi připomnělo Reginu královnu upírů) a pak když spáchala sebevraždu, tak její bratr, který měl přebrat moc, byl v New Yorku. Zajímavé bylo, jak se naprosto obyčejní lidé obracejí proti hlavnímu hrdinovi. To mi někoho připomíná. Vtipné na té fotce jsou trochu ta čísla. Je tam **12 sedmiček**. Sedadlo **14** a 13. Mamce jsem dal vybrat lístek a vybrala si ten se sedadlem 13, ale pak si přesedla na volné sedadlo **15** napravo vedle mě, protože po její pravici nikdo neseděl a bylo tam vice místa. Datum **12**.**3**.2017 (**12*****3**=**36**). Na druhý kupon mi vyšla klubová sleva, tak jsem ho měl zdarma a celková cena byla jen **145**, ale nechal jsem to za **150**.

Měl bych ale asi udělat nějaký závěr z toho mého utrácení, které tady popisuji. Závěr je takový, že někdy potěší člověka víc, než si kupovat drahé věci pro sebe, tak udělat někomu druhému radost tím, že ho pozvu na oběd a nebo třeba do kina.

- 13.3.2017 (finančák)

Dnes to byla zase zabíračka (na mozek). Potřebuji zajít na finančák pro daňové přiznání. Mám docela chuť na pizzu, kterou dělají v BigPoppě, kde dělá Jarka. Včera jsem jí (Smaženici Houbové) poslal odkaz na tento nový dokument, tak alespoň už snad ví, jaký z ní mám dojem po tom, co jsem jí přinesl růži. Ona tam vlastně dnes nebyla, protože to má na střídačku. Bude až to další pondělí, ale na pizzu jsem tam zašel stejně. Alespoň jsem si tam v telefonu našel na internetu doznání příjmů pro sociální pojištovnu a poslal přes FTP na svůj web, abych to v kopy centru ve městě nemusel hledat na internetu a jen to stáhl ze svého webu. Možná to vypadá moc komplikovaně, ale bál jsem se fronty na sociálce, která stojí jen kousek vedle mého baráku. Ještě než se vydám na finančák, tak mě zláká čajovna, kde jsem mimo jiné stihl levým palcem okopírovat na telefonu pár zajímavých odkazů na facebooku do poznámek. Celkově ten den se tam vyskytlo hodně zajímavých odkazů. Náročný na přemýšlení byl ten brouk v hlavě, kterého mi nasadil kamarád v čajovně. Říkám mu, že jsem byl v pizzerii, ale Jarka tam zrovna nebyla. Naznačoval, že bych jí ty peníze neměl odpustit. Ona takhle se potom bude chovat ke každému, dokud nenarazí a nezjistí, že jí to neprojde. Podle něho jsou prý lidé, které to i může vnitřně štvát, že někomu jinému dluží peníze, ale samostatně se nerozhoupou je vrátit.
To mi tedy připadá hodně zvláštní. To jako že já jí mám dělat nějakého vychovatele? Třeba jen na tohle čeká si říkám? Další jeho rada byla, že kdyby mi to prostě nechtěla vrátit po dobré domluvě, tak ať to ženu přes soudy, pokud mám nějako důkazy o půjčce. Pro mě je ale něco takového nepředstavitelného, že se s někým soudím kvůli něčemu takovému. Byla v nouzi, tak jsem jí pomohl. Kristus říkal, že pokud od vás někdo něco chce, tak mu dejte i víc a nechtějte to zpět pokud nebude mít. Nevím, co Jarka má a nebo nemá, ale soudit se s ní nehodlám i když, jak říkal kamarád, vypadám podle něj před ní jako idiot :(. Já jí ani nejsem schopen dělat nějakého vychovatele a ani nechci.

Jaké je tedy z toho východisko? Nejde jenom o mě, ale podobné problémy řeší asi více lidí.
1) Když se s ní budu nějak soudit, tak může přijít doba, kdy by třeba ona sama přišla na to, že se ke mně nechovala správně. Mohla by toho litovat a změnit sama přístup ke mně k lepšímu. To se ale asi nestane právě kvůli tomu soudu, protože tam jsem se projevil jako někdo, kdo není schopen nic protrpět pro toho, na kom mu záleží. Už jenom to, že to prostě nechám plavat, tak je pro mě nepříjemné. Říká se ale, že moudřejší ustoupí a něco na tom určitě bude.
2) Budu tam chodit a něco s ní stále řešit, abych jí dostal? To je také nesmysl. To je naopak ponižování se a tím si nezískám její respekt.
3) Co zbývá? Zapomenout na ní. Buďto nadobro a nebo až si prostě uvědomí, že takhle se nemůže ke mně chovat a zkusí to nějak napravit. To je podle mě jediné správné řešení.

Tahle legrační pohádka vlevo vystihuje tak nějak ve zkratce všechno a vpravo je také hezký citát, který nasdílela jedna slečna.

Některé věci potěší člověka více, než všechny peníze světa.

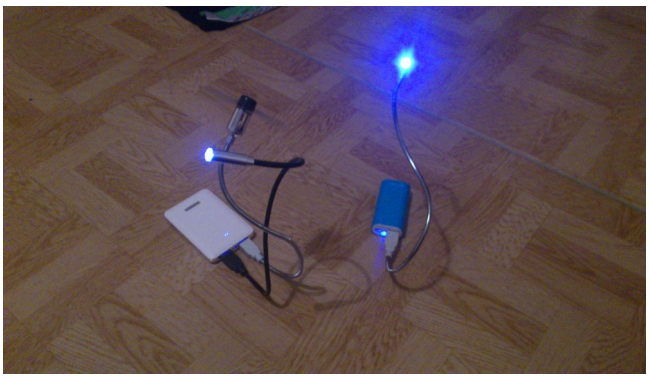

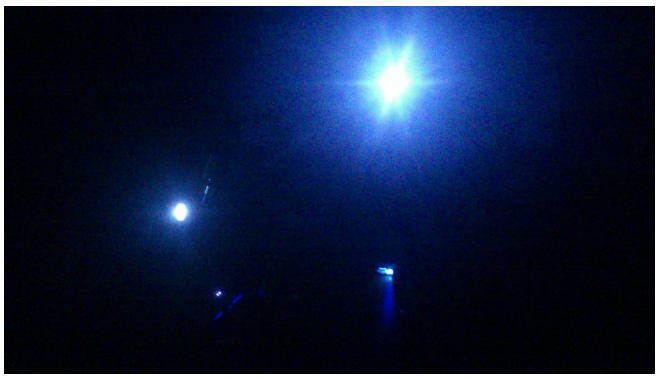

A je to tady! Čas udělat si také něčím radost. Koupil jsem si dvě PowerBanky. Dvě menší s menší kapacitou jsou asi praktičtější, než jedna velká. Ta modrá byla v akci, ale ta bílá má zase dva USB výstupy. Hned jsem si s tím musel hrát a připojovat tam USB led lampičky a ventilátorek. Sice jsem si to koupil hlavně kvůli mobilnímu telefonu, abych měl mobilní zásobu energie (třeba na cestách do čajovny a jiných), ale když si budu chtít vychladit čaj, tak to můžu přinést i do čajovny. Sice mi na papírování s financemi nezbyl žádný čas, ale teď už nemusím asi plánovat, jak v noci budu po bytě chodit s Jumbo červenou led diodou na pětimetrové dvojlince, když mám toto vybavení. No tu ledku stejně asi vyzkouším. Sice jí jaksi momentálně nemám, ale ve válendě, kde mám spousta harampádí ještě z dětství, nějaká myslím je.

Když už jsme u těch led diod, tak tohle si nasdílela Smaženice Houbová. Na tom není nic zajímavého, tedy pro mě. Když to ale rozkliknu, tak vidím tohle.

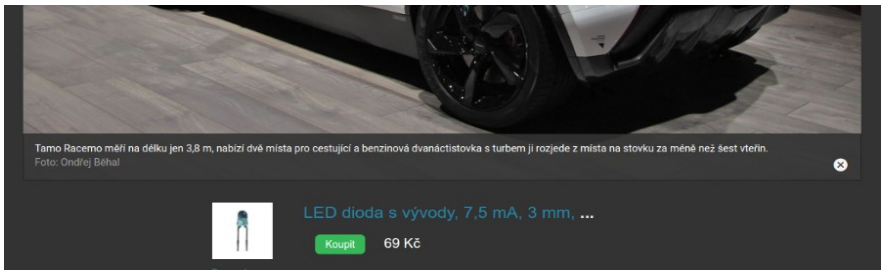

Na fotce je pod obrázkem auta reklama na led diodu. Je malá, modrá a nějak předražená se mi zdá. Hlavně se mi nelíbí ta cena 69 korun. V řádech dominuje šestka! Navíc 69 je sexuální poloha, která je už asi opravdu jen pro znalce a experty. To já určitě nejsem. Já jsem jen mlíčňátko a asi nadosmrti bohužel budu :(. Navíc takovým znalcem, abych toto musel podstupovat ani být nechci. Na takovouto polohu pouze jedna led dioda asi opravdu nestačí.

Chodí mi i nabídky práce (na facebook v kategorii Navrhovaný příspěvek / Sponzorováno). Seriózní nabídky různých manažerů s bláznivými obrázky jakož to upoutávkami.

To je hezké. Já se ale v životě už naučil, že musím dělat to, v co věřím, že mám dělat. Ať už je to cokoliv a ať to vypadá jakkoliv podivně. Jedině tak dělám to co je správné a má to nějaký smysl. Teď nejsem schopen žádné práce v IT oboru a dokonce ani programování vlastního projektu hlavolamů. Jediné čeho jsem teď schopen je psát tento dokument. I za cenu, že si musím jako živnostník platit měsíčně 3795 Kč sociální a zdravotní pojištění, bydlení, jídlo, hlouposti jako **vodní** dýmka, nemalé příspěvky Jarušce, obdobně ostatním a jiné věci. Jeden

čtenář se mi přiznal, že je vděčný (Jarda) a vlastně ještě jeden klučina, který se myslím vyjádřil pochvalně k mému psaní. Teď už ale nevím, zda to bylo psaní Jirkovi Knopsovi, které bylo asi tak brutální, že to celé vlákno bylo odstraněno, nebo psaní tohoto příběhu.
Smysl to má už jenom pro to, že mě to baví, i když někdy je to docela námaha na přemýšlení.

Tento leták jsem viděl u radnice cestou z finančáku. Ty obrázky mi přišli tak divné až k smíchu, tak jsem to musel vyfotit. Možná na tu výstavu půjdu.

Je 4:14 ráno. Ještě bych měl přidat níže alespoň nějaké odkazy.

- 14.3.2017 (volnější den)
Dnes jsem obsluhoval pračku. Přidal jsem poznamenané odkazy to sekcí níže. Ještě ale ne odkazy ze dneška.

- 15.3.2017 (události)
Dnes jsem vložil ty odkazy, které se ke mě dostaly jenom ze včera a nebylo jich jen pár. Ani nevím, zda v tom nejsou nějaké nesmyslné poplašné zprávy, ale chtěl jsem to sem přidat. Prozatím nic dalšího hledat nechci, abych měl také čas si něco z toho stávajícího obsahu přečíst a popřemýšlet nad tím.

- 15.3.2017 (malé rozptýlení)

Jen takové malé rozptýlení. Včera mě napadlo vyfotit našich **12** andulek, které mají pokoj po bráchovi jako takovou voliéru. Na věšácích jich je **8** a na záclonové tyči 4. Celkem máme 7 zbarvených do modra (**sedmá** je trochu výrazněji modřejší (tmavější)) a 4 do žlutozelena (celkem **11**).
Jenom **jedna jediná** je celá bílá (albínek (**11** + **1**) * 7 = 77 + 7 = **8**4).

- 15.3.2017 (Bohůš)

„Jaruškooooooo....., já tě mám rád aj bez peněz.“

Pardon, ale nemohl jsem si odpustit tenhle vtípek.

„Já sůůů svobodný....., tož kdybych byl tak mladý, jak sů svobodný, tož tu sů puberťák.“

Ne, dost legrace. Opravdu jí chci pustit z hlavy a docela se mi to daří. Dnes jsem ani nic neprohlížel na facebooku a cítím se svobodněji. Zpráv k prohlížení tu mám teď hromadu v zásobě k prostudování.

- 15.3.2017 (příroda)

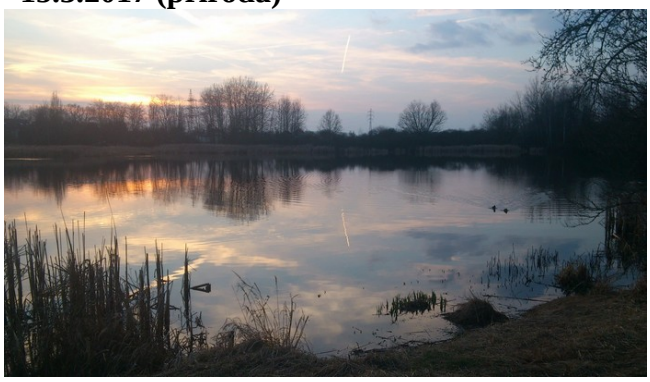

Dnes jsem byl zase v přírodě (testovat GPS). Jenom na okraji. Pu-Erh (čaj) za 130 korun tam sice neseženete, ale jinak je to příjemné prostředí pro procházku.

- 15.3.2017 (seznamka, asi nějaká erotická)

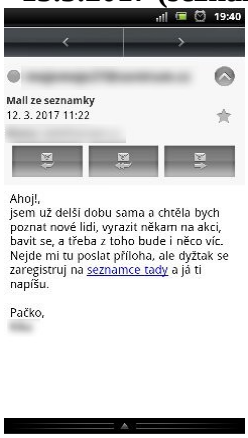

Tohle mi přišlo v neděli 12.3 na můj osobní email. Nějaká nabídka ze seznamky. Nic podobného mi nepřišlo snad už „uherský rok“. Schválně jsem to rozklikl, ale byly tam nějaké sprosťárny. Je mi nesympatické, když mi někdo, koho vůbec neznám, dává takovéhle návrhy. Já ani nejsem ten typ, co by řešil nějaké seznamky, protože mám celkem svobodného ducha, co nelpí na tom mít za každou cenu alespoň někoho. To že zacílím na určitou osobu, tak to už je trochu jiná věc. Ignoroval jsem to.

Na Jarku musím zapomenout. Nejsem žádný krotitel divé zvěře, nikdy nebudu a ani nechci. Na to si bude muset k sobě najít nějakého dominantního samce. Člověk s takovou bezohledností a povýšeností, jako má ona, se ke mně prostě nehodí a ani mě nepřitahuje (koho by to přitahovalo?). Já jsem v jádru asi nejšťastnější, když jsem stejně svobodný, tedy v případě, že nemám hodnější ženu.

- 15.3.2017 (komentáře)
Ostatní – Ovoce zdarma pro děti
EU – „Tak nashle“
EU – Spolková unie

- 16.3.2017 (úklid, předání know-how)
Dělal jsem pořádek v papírech a řešil předání znalostí jednomu kolegovi. Ke psaní jsem se nedostal.

- 17.3.2017 (další půjčka)
Jenom jedna taková zajímavá novinka, která se dá krátce popsat. Mamka bude mít vlastní byt. Už ho má sehnaný. Mamka tu teď je za andulkama a říkala mi, že brácha mě žádá, zda bych mu nepůjčil 50 000 Kč na dobu tří měsíců. Další člověk, co si ode mě chce půjčit. Tři měsíce se bez nich určitě obejdu, tak mu je půjčím. On by je musel sehnat jinak někde jinde a to by už nebylo asi tak snadné. Kristus říkal, že když nás někdo o něco žádá, tak mu to máme dát.

- 17.3.2017 (diody ve velkém)

Zobrazila se mi docela dobrá nabídka diod. Na levém obrázku je vidět jedna dioda za 69 korun, což se mi zdá v dnešní době trochu moc drahé. Hned napravo je kufřík za cenu 609. Teď už tedy šestka vede o dva řády, což není asi moc dobře, ale na to, že je tam 300 diod, tak je to super cena („no nekup to :)“). Na obrázku vpravo jde vidět, že tam jsou dokonce i odpory (odpůrky). To už je tedy něco za tak málo peněz. Ale marketing asi nic moc. Odečetl bych od té ceny 10 (7+3), aby to bylo 599. Dvě devítky jsou hezčí a kdyby se ta jedna svisle otočila, tak to vypadá trochu jako srdíčko a šestka zkostrbatěla na pětku.

- 17.3.2017 (fotky ze čtvrtka)

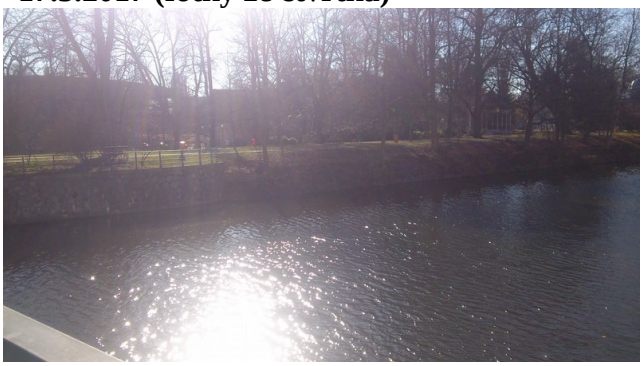

Ve čtvrtek 16.3 bylo docela hezky, tak jsem na mostě udělal fotku směrem na Sokolský ostrov.

- 18.3.2017 (majetek)

Někdy život přichystá takové směšné situace, že by to snad nikdo ani nemohl vymyslet. Mamka říkala, že brácha sehnal pro ní byt, ale bude si muset ještě někde sehnat 50 000 Kč a říkala, že se zeptá mě. V bytě, kde žiji je místa dost (3+1 s halou), ale pokoj po bráchovi zabraly andulky, protože mamce bylo po něm smutno, tak alespoň nějaké „obyvatelstvo“ tam žije k té maminčiny radosti. Brácha odešel, protože ho mamka jednak komandovala, což mu bylo pochopitelně nepříjemné a také chtěl mít soukromí. Mamka je nejraději se mnou (přes den) a i sama mi to včera potvrdila, ale i když dříve chodila spát třeba i po půlnoci, tak od té doby, co máme andulky, tak je schopná usnout i v šest večer, když se stmívá (nějak se to spaní na ní od nich přeneslo). Já chodím spát daleko později a když mám hlad, nebo potřebuji jít na záchod, tak se potřebuji pohybovat po bytě, což je pro ní nepříjemné, protože spí v místnosti, která je v cestě (obývák). Pokoj po bráchovi ale odmítá jako ložnici, protože tam jsou andulky a ty nechce přemístit do obýváku. Voliéru kupovat také nechceme, protože chceme, aby andulky měli co největší prostor na rozlet. V tom se s mamkou shodneme oba.

No a teď, když se mamka naučila chodit spát k bráchovi (jen na pár měsíců), tak mi řekla, že brácha si do bytu vodí slečny a mamka ho tam nějak omezuje. Přes den tam brácha ale vůbec není. Vlastně ani já přes den moc v bytě nebývám, ale celkem ponocuji. Ve výsledku se rozhodlo, že se bude kupovat nový byt pro mamku, který bude fungovat asi jen jako ložnice, jak mi mamka sama řekla.

Jaký je z toho závěr? Mě osobně to celé přijde dost postavené na hlavu. Pokud si mamka přeje vlastní byt, tak ať ho má, ale ona by stejně nejraději asi přenocovala u bráchy a nebo u mě, kdybych měl spánkový režim stejný, jako ona. To jsem se ještě mamky včera ptal, kdy že to ona vlastně chodí spát? Odpověď byla legrační. Ona mi řekla „Já spím vlastně skoro pořád.“. Nebylo to tolik nadsazené, protože problémy se spánkem jí způsobují léky na nervy. Nervy má zničené z dvou manželství (asi bych se s její zkušeností s manželstvími měl poučit i já).
Bráchu ale mamka svojí přítomností omezuje, což mi přijde divné. Pokud si tam přivede nějakou slečnu, tak mají sledovat společně s mamkou nějaké filmy a budou všichni spokojení. Zrovna tuhle vlastnost bych mohl Jarce pochválit. Když jsem pozval mamku na něco dobrého do BigPoppy a Jarka nás obsluhovala, tak jí mamka připadala hrozně roztomilá a mnohokrát mi říkala, ať jí tam pozvu znova. Mamka ale nechtěla a bála se tam, protože je jí nepříjemné, když na ní někdo takhle upozorňuje (ani se jí nedivím). Proč, když Jarce nevadí přítomnost mojí mamky, tak bráchu mamka nějak omezuje v bytě, když si tam vodí slečny? To je celá tahle doba. Lidé jsou z nepochopitelných důvodů hnáni od sebe. Mám na mysli rodiče, prarodiče, děti.
Jeden známý říkal, že si najmou chůvu, aby se jim starala o děti, když jsou s manželkou v práci, ale od čeho mají děti vlastní prarodiče? Mojí mamku vychovávala skoro celé dětství její babička a svou mamku pomalu ani neznala.
Potom, když už se prarodiče nemohou postarat samy o sebe, tak místo, aby se o ně starali děti, tak je pošlou do domovů důchodců, kde jim místo jejich vlastních dětí dávají placenou „lásku“ zaměstnanci ústavu. Proč? Protože jejich vlastní děti nemají čas a nebo zájem se o ně starat. Zájem nemusí mít z toho důvodu, že kdysi dávali jejich rodiče přednost **jiným věcem**, než **lásce** ke svým dětem. Druhý důvod je ten, že **nemají čas**, protože musí vydělávat peníze. Někteří lidé si **dovedou** udělat čas na své blízké i přes to, že musí vydělávat při tom peníze. Někteří by čas mohly mít, ale peníze **utrácí za majetek**, tak že vlastně **dávají přednost majetku** před láskou ke své rodině.

Jak by se to dalo celé vyřešit? Mamka bude mít pokoj v místnosti po bráchovi kde jí nebudu přes noc nijak rušit, protože se tam zavře. Andulky budou v obýváku. Když budu mít ženu, tak to bude jedině taková, které moje mamka nebude vadit v bytě, jinak má žena smůlu a budu raději svobodný

jako ten děda ve článku „Bohůš“. Nevím, když takto mohly lidé spolu žít v minulosti, tak proč by se někdo takový nenašel i dnes. Andulky nemusí mít celý obývák pro sebe. Stačí metr od oken udělat podél oken příčku s dveřmi. To bude prolítačka pro andulky, kde budou mít spousta světla a i věšáky. V příčce budou okna, aby šlo světlo i dovnitř zbytku místnosti a dalo se třeba i přes noc větrat. Kdybych měl časem děti, tak mohou mít pokoj po mě a manželská postel bude taková ta co připadá padací most, jako ve filmech a bude v obýváku, který bez jednoho metru na délku je i tak dost velký. Vymyslet se dá ledacos.

Cele se to vyřeší mnohem levněji, než koupě nového bytu. Rodina bude spolu i přes noc. Brácha bude mít vlastní byt, kde ho nebude omezovat mamka a hlavně můj kamarád, kterému zde říkám vegan, na mě nebude zle koukat, že naše rodina podporuje zlo tím, že si bereme zbytečně hypotéky. Pro něho je i Coca Cola symbolem zla.

- 18.3.2017 (sebeprojekce)

Někteří lidé vám vyčítají jejich vlastní chyby, které vy nemáte. Tohle mi připadá, že dělá Jarka mě. Nechtěl jsem jí už řešit, ale teď jí beru jako ukázkový model, na kterém se tento problém dá ukázat. Naznačuje mi, abych s ní mluvil na rovinu. Jenomže tohle já dělám od začátku. Ona svojí falešností háže po mě. Už toho roku 2016 před Valentýnem jsem jí zval, že si spolu v klidu promluvíme. Ona nejen že nepřišla a ani nedala vědět, že nepřijde. Ani se pak dodatečně neomluvila. To jasně naznačilo jaká je. To ale neznamená, že o ní hned musím přestat mít zájem. Může se ke mně hodit dobře, jako žádná jiná holka. Jen se musí do té doby od života ještě něco naučit. Pokud si od vás v nouzi někdo vypůjčí peníze, tak by mělo být samozřejmostí, že z vás nebude dělat vymahače, ale sám v termín peníze donese před práh vašeho bytu. Pokud naznačíte, že mu to odpouštíte, tak o to by se měl chovat s větší úctou k vám a ne naopak. To, že jsem jí donesl růži a zákusky by bylo samo o sobě blbost, ale byla to myslím dobrá tečka za prvním PDF souborem, tak že toho nakonec nelituji. Ten vtípek s tou diodou snad pochopila v dobrém. Je to levnější, než snubát, ale zato originálnější. Co je zajímavého na komunikaci v restauraci, když si stejně píšete na papírky, protože všude jsou kamery a ona se pod strachem bojí promluvit a nebo na chvilku zastavit. Nabízel jsem jí setkat se kdekoliv jinde mimo její podnik, ale plazit se tam pod ní při práci rozhodně nikdy nebudu. Jestli si chceš promluvit napřímo, tak máš možnost kdekoliv jinde než v tom podniku. Ty jí ale zdá se nevyužiješ, stejně jako ten den, kdy jsme se měli sejít před restaurecí PUB. Ještě jsem ti psal, že zajdeme rovnou dovnitř, ale ty že ne, že nemáš čas. A co se nakonec stalo, když jsem byl pět minut před PUBem, tak mi došla SMS, že ti havaroval kotel a čekáš na pána na opravu a že peníze mám dát do obálky a nebo letáku a hodit do veřejného košíku na poštu. No co tohle je? Kdo tady komunikuje nepřímo? Pak, když se dostanu do baráku, protože nějaká pani zrovna vychází, tak mě máš za nějakého zabijáka, co tě chce stáhnout z kůže jako v Mlčení jehňátek. To je jen tvá vlastní představivost. Chtěl jsem tě alespoň vidět a pozdravit teď, když už jsem se sám ochotně rozhodl, že ti přispěji na vlak a vytáhl jsem to na hodnotu 2000. Tohle musím ale přiznat. Nežádala mě o to, abych jí na vlak půjčil. Jen naznačila, že nemá na vlak a já se nabídl, že jí pomůžu. Tak vidíš sama, kdo je tady nepřímý.

No a ten profil Smaženice Houbová. Každý normální člověk, když se ho zeptáte o koho jde, aby nemuselo dojít k nedorozumění, tak vám to poví a nebo vám třeba řekne, proč si vás nechce přidat do přátel. Nebo vám prostě napíše alespoň tečku. Pokud tohle neudělá a místo toho vkládá citátky, tak je to prostě jasná dívka, která je do vás zamilovaná, ale potřebuje ještě asi trochu dospět.

- 18.3.2017 (schůzka s Jardou)

V pátek 17.3.2017 jsem se sešel s Jardou. Trochu jsem se opozdil, protože jsem šel konečně odevzdat daňové přiznání a doznání příjmů pro zdravotní pojišťovnu (SP dořeším asi v pondělí). Říkal mi o pravidlu 21 dní. Prý když nějakou činnost a nebo nečinnost děláte 21 dní, tak je potom těžké se od toho odtrhnout. On se prý schválně dříve snažil činnosti střídat, aby nedělal stále jen jedno a to samé. Říkal jsem mu, že mám teď našetřené nějaké peníze a je mi blbé nedělat vůbec nic, ale k programování mam teď docela odpor. Baví mě psát tento dokument. On říkal, že ať píšu, když to tak cítím. Navíc říkal, že by mi to nemělo být blbé utrácet to, co jsme vydělal. On to dělal podobně. Když bylo po revoluci, tak natáčel reklamy. Za jedno natáčení, které trvalo třeba pár dní, tak měl cca 400 000 Kč. Takhle natáčel jen párkrát do roka a po zbytek roka se věnoval volnočasovým aktivitám, cestování, sebezdokolování. Povídal o přirovnání k mravencům. Ona jsou pracovití v určité období roka, ale v zimě odpočívají. Podobně je to u lidí. Když pracují, tak jim to blokuje duchovní rozvoj. Tak nějak bych to popsal. To co se mi děje teď. Je to nějaký duchovní rozvoj a za tu krátkou dobu těch cca 3 měsíců jsem zaznamenal určitou proměnu (k lepšímu).

Jarda začínal zaměstnáním učitele češtiny a myslím občanky. Upozonil mě na jednu chybu, která se táhne celým dokumentem. Týká se sloves končící na i/y. Pokud se vztahuje jenom k ženám, tak je tvrdé, ale pokud je to smíšené a nejednoznačné, kolik mužů a žen, tak je tam měkké. Měl jsem za to, že jen v případě, kdy se sloveso týká jen mužů, tak je tam měkké, tak už budu příště snad opatrnější. I tak je to div, že někdo vymyslel mít v jazyce měkké a tvrdé písmeno, se stejnou výslovností. Kdyby to bylo alespoň jako v angličtině, kdy všechna íčka jsou měkká až na to poslední ve slově. To by byl systém, při kterém by lidé nemuseli trávit čas přemýšlením nad „ničem“. Možná jsem se teď nezachoval jako vlastenec, ale jako pragmatik určitě ano.

- 18.3.2017 (toulání – okolí ústí Mlýnské stoky)

Doprovodil jsem z čajovny Jardu domů a pak šel nedaleko k Mlýnské stoce, kde jsem si na chvilku sedl na lavičku a přemýšlel. Potom jsem se vydal směrem k ústí stoky. Cestou jsem šel kolem takového parku, tak jsem si sedl na lavičku a schválně podívám na email. Od bývalého kolegy mi přišel na doménu JKali.cz dotaz ohledně serveru JBoss, který jsem mu poslal a kde jsou potřebné konfigurace pro pár systémů. Ptal se, zda mu mohu poslat ještě heslo pro admin uživatele toho JBossu. Nechtěl jsem ho zdržovat tím, že mu to pošlu až večer, ale neměl jsem počítač, abych se podívat. Napsal jsem mu, že tam budu mít asi nějaké své vlastní heslo (to nechci prozrazovat), tak ať si založí svého vlastního admin uživatele a měl jsem klid po zbytek dne. Pokračoval jsem k ústí Mlýnské stoky. Před ústím byl přes stoku takový most, který jsem přešel a pokračoval dále. V těchto místech jsem se potuloval přírodou , poslouchal hlavně rádio Blaník a dobíjel telefon z PowerBanky (za ten den jsem ho dobíjel celkem dvakrát, proto že se snažím udržovat interval 40% - 80%). První fotka je nahoře a další jsou zde.

Člověk si najednou při těch procházkách přírodou uvědomí, že mu vlastně nic nechybí. Na to, že by měl mít nějaký partnerský vztah nemá ani pomyšlení a i tak je šťastný. Nějaké dramatické události ze světa ho také netíží, protože tady je to fajn. Měl jsem ten den kraťasy (nevím, zda tvrdé y na konci, tak zvolím anglický způsob) a tričko. Bylo hezky a teplo, tak mi to připadalo akorát. Ten další den v sobotu už to bylo drsnější, ale nebudu předbíhat.

Zašel jsem prozkoumat nějakou přilehlou vesničku, která byla poblíž. Potřeboval jsem zjistit mojí polohu na mapě, protože v té přírodě jsem se motal asi v jakémsi kruhu a má orientace není moc dobrá.

Mám už docela starý telefon červený SonyEricsson Xperia Pro. Koupil jsem ho 12.2.2013 za 4339 a to jenom kvůli tomu, že se mi líbila ta vysouvací klávesnice. Už v tom roce 2013 byl tenhle telefon zastaralý, nevyráběl se a sehnal jsem ho z nějakého obchodu, kde ho měli ještě na skladě. Líbila se mi ta klávesnice hlavně z toho důvodu, že pokud se podaří na tom telefonu rozběhat emulátor dosu DosBox pro Android, tak to bude docela vtipné, protože budu moci zkusit v ruce třeba hrát Commandera Keena, aniž bych se dotýkal displaye. Zkusil jsem to, šlo to, ale není nad klasickou klávesnici u počítače. Ten telefon jsem několik let nepoužíval (pokud nepočítám vývoj Mysteasers v C++). Bohatě mi stačil telefon SonyEricsson K750i, který jsem měl už snad cca přes 10 let a nechybělo mi mít nějaký chytrý telefon. Před těmi 10 lety ale tenhle telefon SonyEricsson K750i byla docela novinka a naprogramoval jsem v Javě (teprve jsem se Javu učil) i pár aplikací, která na

něm fungovali a mám je stále na stránkách.
Proč ale tohle s tím starým telefonem zde popisuji? Protože mi na něm nefunguje detekce polohy GPS a reklamaci po tak dlouhé době řešit nebudu. O jiný telefon zájem nemám. Je ale způsob, jak zjistit polohu. Je to dost zvláštní způsob a nevím, jak funguje. Pokud si aktivujete určitou funkci a jste napojení na WiFi (bezdrátová síť), tak telefon zjistí vaší polohu. Dokonce se mi zdá i že ve vodorovné poloze telefon zhruba rozpozná i směr natočení jeho přední částí.
Musel jsem se tedy ve vesnici ptát lidí, kde je nějaká restaurace, protože tam budou mít pravděpodobně volnou WiFi. Dostal jsem se do restaurace, která se jmenovala „U Maxů“. A tam jsem zjistil svojí polohu na mapách a dal si jídlo, která je na fotce o něco výše, než by mělo asi být, ale už se mi to nechce přeskládávat pod fotky s telefonem. Vypadá to vegetariánsky, ale musím přiznat, že v tom maso bylo. Také hledat vegetariánské jídlo v normálních českých hospodách není věc, na kterou bych měl trpělivost.

Po jídle jsem si dal ještě kávu. Cukry jsem si poručil ještě extra dva navíc, protože mám rád sladké. Byly v takovém černo červeném obalu. Co mi to jen připomíná? Dva trojúhelníky a symbol W, nebo M, který mám na ruce. Tohle podle mě asi nic neznamená. Ten symbol M má na ruce podle mě pomalu každá. Stačí ho chtít jen vidět. Kamarád, kterému zde říkám Kelt, tak povídal, že dokonce pravá ruka vypovídá něco a levá zase něco jiného. Mě ale čáry na obou připadají skoro stejné.
Zeptal jsem se slečny šenkýřky, jak se jmenuje ta lokalita, ve které jsem a ona říkala, že Mladé. Je to vlastně taková oddálená součást Českých Budějovic. Dojedl jsem, zaplatil a pak už se trochu orientoval v mapě. Trochu jsem ještě procházel tu přírodu a pak se vrátil domů. Ten den byl fajn a potřeboval jsem tento malý výlet. Cestou domů jsem se vracel podél Mlýnské stoky. Trochu zvláštní bylo to, že ta Mlýnský stoka se skryje pod zem kousek před Metropolem a pokračuje až někde v těch místech, kde je pizzerie Polo. Cestou domů mě zastihl nepříjemný déšť, ale měl jsem na zádech tašku, ve které jsme původně měl daňové přiznání, jiné věci a naštěstí i deštník.

- 18.3.2017 (vernisáž impresionismu na Hlubohé nad Vltavou s přáteli)
Ten minulý článek bylo jen takové putování a nebyla v tom asi zvláštní myšlenka. Tyto následující dva asi na tom budou podobně. Jarda v pátek se mi zmínil, že neví, kde je pokračování příběhu. Říkal jsem mu, že je to poslední odkaz na poslední straně prvního PDF souboru. On to vzal doslovně a klikal na ten odkaz, který je v zápatí. V pátek jsem mu pak později volal a ptal se ho na názor. To už to měl přečtené a říkal, že nejvíce se mu líbí ta prostřední část dokumentu a to jsou vlastně mé příběhy. To mě motivuje věnovat se příběhům a neřešit moc události ve světě. Na sledování událostí ani teď nemám moc náladu.

Tak, a jsem zase o 50 000 Kč lehčí. Dnes byl u mě brácha a domluvili jsme se, že to s tou mamkou zkusíme. Třeba bude ve vlastním bytě spokojenější. Není to nic malého, jak jsem čekal nějakou garsonku, ale je to 2+kk za 1300 000 Kč a také na sídlišti Máj, tak že to budeme mít k sobě blízko. Kdyby to nefungovalo, tak byt můžeme někomu pronajmout. Zpět ale ke včerejšku (sobota 18.3.2017). Ráno vidím předpověď počasí, že má pršet, ale nějak jsem to neřešil a zapomněl na to. Byli jsme na sobotu s přáteli domluvení, že pojedeme na vernisáž na hluboké, která je od tří hodin. Vyzvedli mě autem na Máji u Cinestaru.
Jsem rád, že jsem se setkal s touto skupinkou lidí. Znám je přes kamaráda, který byl kdysi spolužák ze střední mého lavicového spolužáka ze základky. To už je pár let, co jsem toho kamaráda neviděl. Naposledy snad v čajovně na pódiu a co se nestane. **11**.2.2017 přišel do čajovny i s přítelkyní a ještě jedním párem a já je pozval na dýmku, což mi potom, jak jsem psal **11**.3.2017 oplatili pozváním

také do čajovny. 11.2.2017 je den před dnem 12.2.2017, který jsem komentoval na straně 6**9** předchozího dokumentu a týkal se Hinduismu. Vlastně se mě i jedna ta dívka ptala, jaký budu mít na toho učitele názor. Jsou to zajímaví lidé a vídám se s nimi teď celkem často. Na duben je naplánovaný několikadenní výlet na Šumavu. Připadají mi poměrně vysoce morálně vyspělí, což mě těší vídat se s takovými lidmi.

A jsme na Hluboké. Zámek byl otevřený, tak jsme se šli ještě před vernisáží podívat na nádvoří. Nafotil jsem pár fotek.

Výstava byla pěkná a mám tu pár obrázků. První, který mě zaujal byl takový červený. Barvou trochu připomínal mou večeři, kterou jsem si ten den dal, ale nebyla to volba, ze které mám zrovna radost. Autorem je Mikuláš Medek a obraz nesl v názvu něco o centimetrech. To je jediný autor, jehož jméno jsem si zapamatoval, protože ten obraz se mezi ostatními vyjímal.

Druhý obraz, na který jsme narazil je hodně pěkný. Květiny na tmavém pozadí. Dole dvě ještěrky a bílý motýlek nad nimi. Autora jsem si nezapamatoval.

Třetí obraz je na stránce menší, ale obrázek má dobrou kvalitu, tak se dá zvětšit pro lepší viditelnost detailů. Líbí se mi ta krajina a ty barvy. Na obraze je člověk, který si nese kříž. Celkově v té galerii byl mnohokrát ukřižovaný Kristus, což mě těší. Nejednalo se jen o obrazy ale také o sochy. Autora jsem si nezapamatoval. Je to přeci jen obraz něčeho reálného.

Čtvrtý obraz je takový správně ponurý a chudý z prostředí středověku. Zaujalo mě to. Pátý obraz je nějaká cesta v Karlových Varech. Připadalo mi to pro změnu pěkně pestré a barvité. Jako krásný šťastný letní den. Ani jednoho autora jsem si nezapamatoval.

- 18.3.2017 (cesta domů)

Je 20.3.2017 po půlnoci čas 0:07, když zrovna píši tuto větu. Ne že bych se podíval nahodile na čas jako minule, ale na tuto minutu jsem vyloženě čekal, až nastane, protože toto psaní se hodí psát a stejně tak i číst v noci. Ideálně být s telefonem, na kterém je toto čtení, zahrabaný pod peřinou (nebo dvěma) a pro jistotu zkontrolovat, zda pod postelí na vás někdo nečíhá, aby vás uprostřed čtení stáhl k sobě na vyděšení.

Pokud jste u počítače u křesla, tak se k tomu hodí nějaká svíčka, či lávová lampa a třeba takový sladký čaj tuareg.
Když jsem došel na konec galerie, tak tam hezky hrál jeden pianista. Vrátil jsem se na začátek galerie a pak ještě jednou na konec. Pro mě už nebylo moc co nového odhalit. Rozloučil jsem se tedy s přáteli a řekl, že ještě obhlédnu město. Kamarád, který řídil auto se ptal, jak se dostanu domu. Já mu řekl, že pěšky a nebo pojedu třeba autobusem.
Na zahradě jsem vyfotil takovouto hezkou kombinovanou kašnu se schodištěm.

Zde je výhled přes dvojtou hradbu na hotel (myslím, že je to hotel), který je, z trochu skrytého místa, kousek nad tou kašnou.

Toto už je cesta směrem dolu od zámku. Taková pěkně křivá. Fotil jsem to kousek od země, aby to bylo výraznější. Kousek po této cestě dolu narazíte na pár restaurací. Měl jsem celkem hlad (poloha na mapě mě nezajímala, protože tady to dobře nám). Nakonec jsem si vybral restauraci Švejk, do které celkem chodíme, když jsme na Hluboké třeba v létě na kolech. Přijdu tam a rozmýšlím se, co si dám. Jedno jídlo mi padne do oka hned několikrát, ale snažím se hledat něco jiného. Nevšiml jsem si, že by bylo v nabídce něco vegetariánského. Přijde číšník a už se ptá, zda jsem si vybral. Já ve zmatku řeknu to, co mi padlo do oka několikrát. Ani jsem to nefotil. Jen „trochu“ napovím. Říká se tomu „tata..k“. Kdybych číšníkovi řekl, že chci tata..k, ale bez toho tata..ku, tak to nebude moc vyvážené jídlo, protože bych dostal jen topinky s česnekem. Najedl jsem se ale celkem dobře. Vyfotil jsem interiér. Provozovatelé mají tu odvahu, že za tu rouru pověsili portrét císaře pána, na kterého možná občas sedají i mouchy.

Po večeři jdu směrem dolu do úrovně hlavní cesty. Je vidět podle těch mraků, že počasí nevypadá příjemně. Bylo docela chladno. Cca 8 stupňů. U hlavní cesty jsem zahnul doprava a šel nahoru k autobusové zastávce „Pod kostelem“, kde jsem krátce před ní odbočil na chodník vedoucí doleva. Bylo asi cca 18:15 a autobus jel za dlouho.

Tento chodník mě zavedl k vypuštěnému Podhradskému rybníku. Fotka rybníku je nalevo. Je vidět, že mám zase kraťasy a pomalu se začíná ochlazovat. Tašku s deštníkem jsem si na vernisáž nebral.

Podél chodníku a přes přechod pro chodce jsem se dostal k Munickému rybníku, který je vidět napravo. Tohle se mi hrozně na Jižních Čechách líbí. Ty rybníky a také lesy. Jdu tedy doleva podél Munického rybníka.

Narazím na zajímavou rozvětvenou kanalizaci po levé straně. Musel jsem to vyfotit.

U Kaple sv. Rocha se cesta stáčí doprava směrem k Zoo. Tudy já mám namířeno.

Přibližuji se k Muzeu myslivosti (bývalí lovecký zámek). Po levé straně je v délce vidět padlý strom, který jsem vyfotil na dalším obrázku.

Obešel jsem tedy zámeček po levé straně. Fotka nalevo je focena zády k zámečku.

……

<Musel jsem jít spát, protože jsem byl unavený. Je teď 20.3.2017 čas 20:17 a pokračuji v psaní>

Tato fotka, která je focená zády k zámku nijak zvláštně nevypadá. Pro mě ale má zvláštní význam, protože představuje vzpomínku. Možná, že i to je důvod, proč jsem tento den, ve chladném počasí a na lehko oblečený došel až sem. Jako kdybych chtěl z toho všeho utéct někam do dob mládí, kdy jsme neměl žádné starosti, ale to nejde. Já vlastně žádné statrosti nemám, ale nechápu, proč nemůžu mít konečně nějaký normální vztah s dívkou, která by mi vyhovovala. Biliony lidí to tak mají, tak proč ne já? Kde dělám chybu? Když si

otevřete mapy.cz (napadlo mě sem dát fotku map, ale to je zbytečné plýtvání místem), tak tím směrem, kterým koukám, tak se nachází střední škola/učiliště, kam jsem chodil. Je ale až za rybníkem Nový Zvolenov. Tam jsem se cca v 17cti letech poznal s jedním kamarádem, se kterým jsem si hodně rozuměl. V čemsi jsme si byly dost podobní, ale on byl velmi negativní a já celkem pozitivní. On viděl všude samé grázly, kouřil marihuanu a celkově i klasické cigarety. Jako malého ho bráchové naučili na Moravě fetovat toluen. Já nikdy nic nefetoval. Když jsem byl malý, tak mi nevlastní taťka schválně dal popotáhnout cigaretu, aby mě odradil. To se mu povedlo. Zakuckal jsem se a už jsem to nechtěl dát do pusy. K hospodám a alkoholu jsem měl averzi, protože můj vlastní otec, i když byl jinak hodný, tak opilý byl schopný mamce přerazit nos a ta musela se mnou a s bráchou utíkat po ubytovnách do té doby, než se nás ujal nevlastní taťka, který nás později (cca o 10 let) připravil o střechu nad hlavou.
Můj kamarád Honza potřeboval někoho pozitivního, s kým by se mohl bavit. Oba jsme byly podivní. V době, když mi bylo 17, tak jsem prožíval nešťastnou lásku (ta dívka byla myslím ve znamení raka, ale dnes by mě někdo takový asi nepřitahoval) a Honza mi přinesl jednu RPG hru, kterou jsem si po tom období nešťastného zamilování celkem oblíbil. Nebudu prozrazovat její název. Ve hře šlo o to, že jste tajný císařův agent, který byl sám vyslán na výpravu do určitého města v určité provincii (jméno města i provincie je název té hry), aby vyřešil záhadu ducha, který v tom městě v noci straší. Agent se ale po vyřešení případu s duchem dostane k tak mocnému artefaktu, který dovede ovládnout tak mocnou bytost, s jejíž pomocí lze ovládnout svět. Agent si ale nemůže artefakt nechat. Musí je do roka a myslím jednoho dne odevzdat někomu z královské pokrevní linie, jinak zemře. Voleb je několik: císař, král podsvětí, král nemrtvých, král orků a králové různých provincií. Pro mě byla vždy důležitá věrnost a tak mé definitivní rozhodnutí byl vždy císař a věřil jsem, že to tak má být správně. Ten obraz, který jsem chtěl po Jarce namalovat, za který bych jí dal třeba 10 000 Kč je právě CD obal této hry.
Honza byl na internátě a docela se tam nudil. Já mu udělal velkou radost, když jsme ho pozval k nám domu na sídliště Vltava, kde jsme bydleli u nevlastního taťky v rodinném domku, který dostavěl asi i díky tomu, že mé mamce prodal náš byt (neměli jsme to ale smluvně ošetřené, abychom tam mohli zůstat, ale je dobře, že jsme nakonec teď ve vlastním a nezakouřeném). Honza mohl u mě hrávat hry a pověděl mi o některých zajímavých, o kterých jsem nevěděl. Bavili jsme se i o filmech (horory, sci-fi, akční a nevím co vše).
Honza si udělal na té louce, kam na fotografii koukám, takovou posilovnu. Byl nižší než já (pod 179cm), ale měl docela sílu v rukách. Dali si sázku s jedním hodně vysokým a mohutným spolužákem, že si za určité období dají páku a kdo schválně vyhraje. Už nevím, jaký byl předmět sázky a ani, zda se na to nakonec nezapomnělo. Vychytané bylo ale to, že Honza si v rámci příprav před dílnou našel trubku asi dva metry dlouhou a silný ocelový drát (či co to bylo za kulatinu). Na zadní straně školy byla díra v plotě. Tudy se dalo projít k rybníku. Je zvláštní, že mi ten rybník z pohledu map připadá trochu jako taková pyramida bez vrcholu. Vrchol tvoří jakoby obelisk z louky. Kousek před tím pomyslným vrcholem je možná rybník přejít. Je tam z pevniny na protější straně jakoby takový trojúhelník a u strany školy je zase takové jako by tykadélko. Ne tak pardon. Dá se to přejít až na samotném pomyslném vrcholu. Z leteckých map je tam vidět taková tenoučká lávka, která vede přes biceps pomyslné mávající ruky tvořené vodou. Tudy mě Honza vedl, když mi šel ukázat posilovnu. Co si pamatuji, tak mi moc nevěřil, že tu lávku přejdu ale přešel jsem. Ta jeho posilovna se nacházela v místech, kde zatáčí ten potok doleva směrem k vrcholu té travnaté části připomínající obelisk. Přivázal si tím drátem na každou stranu trubky pořádnou kládu. Opravdu kus pařezu či co to bylo. No ta tyč byla docela prohnutá od toho jeho posilování. Líbilo se mi to, jak si dovede jít za svým cílem. S Honzou si doposud občas dopisujeme. Bere léky na schizofrenii a byl i v psychiatrické léčebně. Divil se, že já jsem se do žádných takových problémů nedostal, protože jsme byly oba podivní, ale já byl na rozdíl od něho právě pozitivní a řekl bych, že má poslední dobou zájem dozvědět se více o Kristovi. Docela jsme v souvislosti s jeho problémy toto téma s ním rozebíral a trochu se chytil, tak mám radost.

Další fotka je kousek dál za zámkem směrem po silnici. Je to voliéra pro nějaké ptactvo. Zajímavý mi přišel tne poražený strom hned přede mnou a také ty tři stromy kousek dál. Dva z nich jsou nějak divně zkrácené.

Kus dál po silnici za odbočkou doleva následuje takové zvláštní rozcestí. Silnice se stáčí doprava, ale z ní vybočuje zvláštně klikatě menší cesta doleva.

Fotka potůčku, který vytéká z Munického rybníka a teče pod tou užší cestou, po které jsem se vydal.

Fotka napravo je docela nepovedená. Už byla celkem tma a foťák v telefonu nebyl schopen zaostřit. Fotím pomyslný vrchol obalu rybníku Velký Zvolenov, který je tvořen dvěma potůčky propojujícími se (vrchol) krátce před mostem, na kterém jsem to fotil. Fotka níže je focená kousek před rozcestím. Vlevo za mnou je nějaká továrna (myslím, či kdysi byla). Kousek dál se silnice stáčí doleva ke škole, kam jsem chodil. Napravo jsou nějaké garáže, ale co to vidím. Jedna z garáží je otevřená, jak je vidět na obrázku níže.

Podíváme se tedy dovnitř.

Žádný obyvatel se zamyšleně na záblesk vysokosvítivé led diody nedíval, ale jedna zajímavá věc na fotce vidět je. Po stranách protilehlé stěny jsou dva stojany na louče na každé straně, nebo to alespoň tak vypadá. Připadá mi to zajímavé, protože tohle v garážích asi běžně moc nebývá. Možná, že majitel nemovitosti odmítal platit elektřinu. Těžko říct.

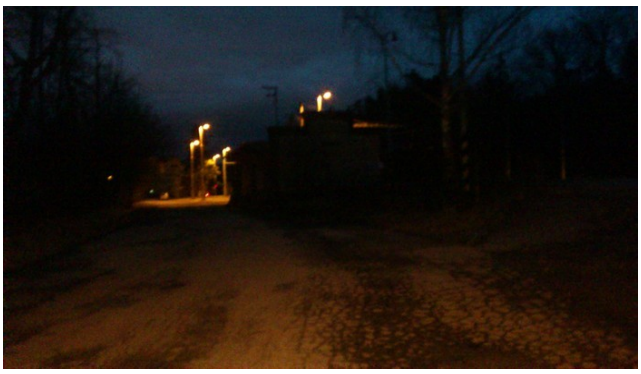

Pokračuji dále po cestě, která se stáčí doprava ke vlakovému nádraží. Na fotce je vidět nějaká temná budova. Tak daleko ledková náhražka blesku nedosáhne. Je to asi nějaký výměník. Níže je fotka z blízka.

Na vratech výměníku jsou nějaké graffiti. Já pokračuji dále směrem k nádraží, ale na vlak je moc pozdě. Na další fotce níže ale není vstup na nádraží.

Je to docela tmavý obrázek. Asi není moc vidět, co je na něm. Jsou tam schody, které vedou někam do tmy..... malá revize kolejí.

Pohybovat se po kolejích není moc bezpečné a ani pohodlné, tak nedoporučuji. Tuto cestu mi ukazoval Honza kdysi na škole. Není to tak nudné, jako chodit podél silnice, ale je tam pěkné okolí. Musíte buďto kmitat hodně rychle nohama, pokud šlapete na každou špršli, a nebo běhat hodně velkým krokem, pokud skáčete ob jednu.

Nevím, co je toto za zařízení, ale vypadá celkem zajímavě.

Toto je zajímavá samota. Je to baráček hned u kolejí. Nikdo tam nesvítí. Třeba na mě koukají z okna.

Zde je pěkně rozsvícený semafor. Je tak zvláštně při zemi.

Výhled na trasu do dálky.

Toto je železniční přejezd.

Na pravém obrázku je stromek rostoucí z trati. To není moc šťastné místo.

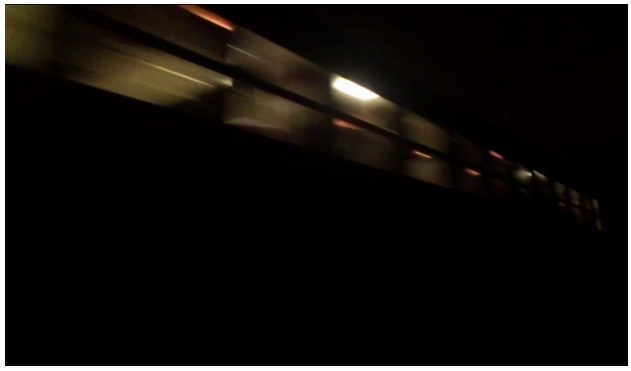

V dálce za mými zády se začne ozývat „cink cink..... cink cink..... cink cink“. To je zvonek ohlašující blížící se smrt. První žněc mě myjí. Ještě, že si držím bezpečný odstup od tratě, jinak by mě mohl rozetřít jako pomazánku až na nádraží. Přesně jako tu pomazánku, co jsem si večer dal k topinkám.

Pozor! Na další stránce je nepříjemný obrázek mrtvého přejetého zvířete, tak raději nekoukat a přeskočit stránku, pokud to pro vás není vhodné.

Viděl jsem, že na trati je něco velkého. Ve tmě to nebylo moc rozpoznatelné. Místy tmavé a místy světlé. Že by nějaký větší opeřenec, třena labuť? To se dozvím až v momentě vyfocení.

Nešťastná oběť veřejné hromadné dopravy. I tohle patří k životu.

R.I.P.

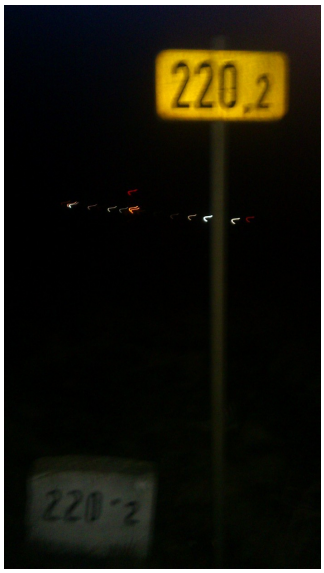

Fotím milník a milnici. Moc šťastný ale nejsem, protože cítím, jak začíná poprchávat. Tím se mi to focení moc nezjednodušuje, protože bych nerad, aby se rozmočil telefon, foťák a počítač v jednom.

Dostal jsem se konečně do průjezdu pod silnicí. Fotím tedy graffiti, které jsou v něm. Pokud se rozprší víc, tak budu muset svléknout tričko a zamotat do něj techniku, kterou mám v promokavých kapsách u kraťasů. Vyjdu po schodech nahoru a zabočím doprava. Musím projít nepříjemným úsekem, ve kterém docela často jezdí auta. Přejdu odbočku po pravé straně, přejdu most a za zatáčkou doleva je takový vjezd k Starému vrbenskému rybníku. Tak jsem konečně v bezpečí od aut. U vjezdu k rybníkům se dám doprava a za nedlouho se dostanu do takového vjezdu do rybníka, tak se to snažím nějak i v tom poprchávání vyfotit, ale nic moc vody tam asi vidět není.

Pokračuji rovně dále. O kus dál je u rybníka lavička. Sednu na ní a vyfotím mokrost kraťasů.

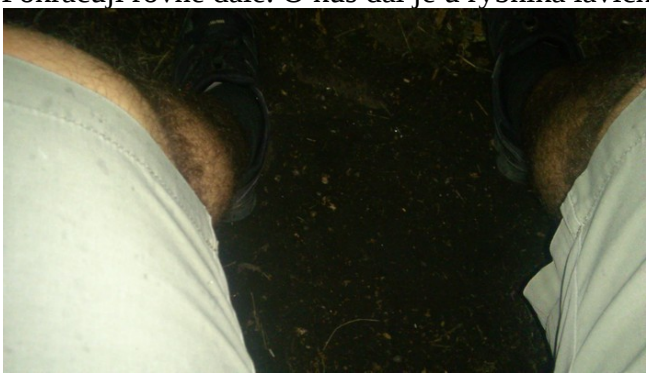

Je to dobré. Sem a tam nějaká kapka. Naštěstí foukal docela vítr, tak to stihlo rychle schnout.

Pokračuji dál v cestě k rybníku Černýš. Tam zahnu doleva a jdu rovně podél Černýše a pak kolem Domina až k Arpidě. Kousek před Arpidou je odbočka doprava, kde je cesta vedoucí až k Velkému Vávrovskému rybníku a následuje až na sídliště Máj, kde bydlím. Doma se osprchuji a jsem rád, že jsem v teple.

- 19.3.2017 (vaření doma a zásoby)

Druhý den po výletu na Hlubokou jsem měl velikou chuť na vindaloo s rýží, ale bohužel v indické restauraci mají v neděli zavřeno. Navíc venku bylo docela ošklivě, tak jsem zůstal doma. Nakonec i doma jsem něco fotil. Teď je čas 0:37. Raději bych šel spát, protože dnes jsem spal asi jen 4 hodiny, ale přes den jsem se k psaní nějak nedostal a cítím určitou zodpovědnost k tomu neflákat tyto dokumenty. Nepíšu to pro to, že bych se chtěl někomu svěřovat, ale vnímám, že

to má nějaký význam. Jako kdyby Bůh měl připravené nějaké dění v důsledku toho, že si toto někdo přečte. Prostě to beru jako takové své zaměstnání, které si ale sponzoruji sám. Někoho mohou potěšit fotky z přírody. Někoho třeba potěší má snaha o humor (třeba také nikoho). Události ze světa teď nekomentuji. Připadá mi z mé strany užitečnější šířit pozitivní a veselou náladu, než rozebírat nějakou politiku či ekonomiku.
Plánuji si udělat jídlo. Mám v zásobě 5 nenačatých vegetariánských omáček na špagety. Ten rum jsem si nekoupil. Dostal jsem ho od jednoho svého zákazníka jako dárek. Používám ho jako přísadu do kávy, ale už tam moc nezbývá, což jsem rád, protože kávu chci přestat pít. V neděli mi bylo špatně z absťáku po kávě a to je ten důvod, proč jí chci přestat pít.

Proč jsem ale fotil ty omáčky. V pokoji pod druhým stolem mám celkem 79 omáček na špagety, které obsahují maso. Brácha je koupil od Hamé ještě před vánoci. Koupil celkem 300 a já si od něj odkoupil 100. V Německu si lidé mají připravovat zásoby doma na 10 dní. Proč by tedy Čechy měli zaostávat a proč jen na 10 dní si říkám. Teď na to nějak ale nemám chuť. Z té stovky jsem spotřeboval 21 (7+7+7) a když k těm zbylým 79 přidám těch 5 nenačatých vegetariánských omáček, tak je to 84 (77+7), což je vtipné. Aby toho nebylo málo, tak koukám do skříňky, kde jsou špagety. Nejsou, tak budu muset jít rozbalit krabici. No a co nevidím.

Buď to to něco znamená a nebo nic. Já bydlím v domu s číslem 39, ve třetím patře, třetím bytě zleva od výtahu v patře a číslo bytu je 9. K tomu navíc jsem měl ten den v jedné skříni 3 krabice Zátkových špaget po 30 balíčcích. To je celkem 90 balíčků. Připadá mi to minimálně zvláštní a nedalo mi to sem napsat. Nikoho nenutím to číst, ale koho tyto věci zajímají, tak pro tyto lidi to právě chci zveřejnit. Cítím, že to má nějaký význam. Věřím, že je správné, když to dělám a mám i některé kladné ohlasy.

Pustil jsem se do vaření. Možná, že existují nějaká složitější jídla, ale já je doma moc nedělám (to byl jen pokus o vtip, protože **určitě** existují složitější jídla a **ne možná**). To s tím vtipem jen píšu pro ty, kteří to možná nepochopili. Je to jen přehnaná nadsázka.

Někdo může naznačovat, že mám problémy s egem, ale já jen vtipkuji a to co se mi děje, tak za to já přeci nemůžu. Mění mě to, řekl bych, k lepšímu a také tím, jak tyto věci popisuje, tak to může obohatit někoho jiného.
Vpravo na fotce je už hotové jídlo. Připravené dvě vidličky (jako vždy) a jíst to budu jen jednou (jako vždy). Hlavně neumazat postel.

Večer jsem si dal do drouby nějaké koláčky ve stylu pizzy (z krabice). Celkem 12. Nějaký pocit zahnání hladu jsem měl, ale nevím, zda to bylo tím absťákem po kávě a nebo co jídlo nebylo moc výživné. Každopádně jsem se po tom moc vyživeně necítil. Asi jsem postupně učen odvykat si od těchto věcí a hledat něco zdravějšího. Takové vindaloo může být třeba bez masa a i tak mě zasytí a vyživí výborně. Také jsem s ho v pondělí dal.

- 20.3.2017 (nové rozčlenění struktury dokumentů)
Nová stránka pro přehled s dokumenty je zde:
http://jkali.cz/index.php?page=apokalipsa

- 20.3.2017 (banky, kapitalizmus, partnerská nestabilita na úkor otroctví majetku)

Malý vtípek. Tato reklama se mi zobrazila dnes 23.3.2017 na facebooku jako navrhovaný příspěvek. Přišlo mi to docela pěkné, tak jsem nemohl to nevložit sem. Tu flašku ale neplánuji koupit.

Teď ale ke těm bankám. To mi přišel tuhle navrhovaný příspěvek ohledně toho, že bych měl mít své několik let našetřené úspory uložené někde, kde se mi zhodnotí. Člověk je prý tak zachrání před inflací. No já nejsem žádný ekonom, ale já nepotřebuji nic zhodnocovat tím, že to dám do banky. Některé základní potraviny, jako rohlíky, nebo mléko v akci si drží, zdá se, cenu stále stejnou. Elektronika jde s cenou dolu díky technologickému vývojem. Některé potraviny zdražují, to je pravda, ale některé ne, tak stačí jen vybírat. Nejsou to nakonec právě banky, kdo způsobuje tu inflaci? Vždyť samy o sobě nic nevyrábějí a berou úroky z peněz, které lidé vyhazují buďto za absolutní pasiva a nebo třeba za neúspěšné podnikání. Snaží se pomocí reklam vnutit lidem peníze, které mnohdy využijí jen pro nedůležité věci.

(vsuvka s bráchou a problémové vztahy, což se hodí pro všechny)
Můj brácha se rozhodl, že koupí mamce byt, protože potřebuje mít část svých úspor v nějaké nemovitosti, mamka mu zároveň jaksi překáží u něj doma, když si tam vodí slečny a také chce, aby mamka měla nějaké útočiště, kde může být sama (což je v pořádku). Za hotovost byt nekoupí a tak si půjčí od banky, která ho bude zotročovat úrokama, aby ještě více makal a měl méně volného času, který může jinak věnovat své milující mamince, když jí má teď pro změnu u sebe na chvilku také on. Já s ní byl celá léta a vnímal jsem jako dar, když jí mohu věnovat část svého času jako vděk za to, že mě dobře vychovala. Proč tedy brácha stále hledá partnerku a nemůže najít. On je otrokem partnerských vztahů. Nevím, zda pro to existuje v psychologii nějaký vhodnější termín, ale někteří lidé snad nemohou existovat bez toho, aniž by neměli partnera, kterého vlastně stále nemohou stabilně najít z toho důvodu, že mají na sobě nějakou nedokonalost, která ty partnery stále dokola odpuzuje. Neprošel si nějakým emocionálním vývojovým procesem, který by ho z tohoto otroctví vysvobodil. Jeho cesty vedou do záhuby. Není to můj bratr, protože nejsme sourozenci v Kristu (bohužel), ale je to pouze můj biologický sourozenec. **Bůh mu poslal mamku**. Tam je odpověď na jeho nevyřešený problém, protože když se jí naučí věnovat volný čas, tak se mu dostane vysvobození od závislosti na partnerských vztazích, ale to nejde bez trpělivosti. Jak on se k ní ale zachoval? Odkopl jí od sebe majetkem. Překážela mu v cestě za někým, koho nemůže získat do té doby, než se právě díky mamce něco naučí. Klíč k jeho emocionálnímu vývoji, který poslal Bůh až k němu do bytu zahodil tak, jako mnohokrát před tím a směřuje nevědomky do pekel a do chaosu (jak je v Bibli: mnozí se vydají prostrannou cestou vedoucí do záhuby a málokdo tou trnitou, která vede do života). Přesně toto je na tom obrázku v předchozím dokumentu na straně 42. Je tam panáček, který mává pod nadvládou emocí na pekelníka s lopatou (tím je vyobrazen člověk, kterého máte duševně povýšit, posvětit pomocí lásky a emocionální stability), který ho ignoruje a snad se chystá rozběhnout i k němu, ale před ním je díra do podsvětí. Proč se ten panáček nerozhodne věnovat tomu kdo mu byl momentálně přidělen a kdo je vedle něj (v bráchovo případě je to momentálně mamka, která je v bytě stále sama a stále se čeká na bráchu, který vymetá bary a diskotéky pod nadvládou nekontrolovatelných emocí). Jak to tak vypadá, tak i já jsem narazil na svůj protějšek, který ke mně patří. Kamarád říkal, že ta holka (Jaruška) má srdce snad ze železa. Asi to tak má být, protože jen velekněz asi může narazit na opravdovou pekelnici. Já jí vlastně ani nijak a nikde na žádné diskotéce neuháněl. To ona sama mi řekla o finanční pomoc.
No ale zpět k tomu obrázku. Co je na druhé straně. Dva lidi u sebe, které k sobě Bůh poslal. V mém případě to může být do určité doby mamka a od určité doby Jaruška. Je zvláštní, že se to moc nekryje. Já teď momentálně s mamkou nejsem, protože tu má mít na starosti někdo jiný, ale zase řeším věci, které souvisejí vice méně s Jaruškou. Někomu se možná zdá, že se mi nedaří, ale podle

mého názoru se mi daří, protože nebýt toho všeho, čím jsem si kvůli ní prošel, tak konečný zisk štěstí (pokud nastane) nebude tak velký, jako díky tomu všemu. Mám takový pocit, že ona si tohle vše snad uvědomuje mnohem lépe, než já. Jak by také ne, když je pod nadvládou Uranu a ten jí propůjčuje jasnovideckou intuici (možná ne jen intuici). Já takový dar nemám, ale zase mám celkem odvahu, věrnost a snahu ochraňovat ostatní.
Jak to tedy bude ale s tím bráchou. Já mu nebudu stranit jenom pro to, že je můj biologický bratr, když skrze Krista propojení nejsme. Má opravdová rodina jsou lidé propojení skrze Krista, kteří mi pomáhají byť přes internet aniž bych je třeba vůbec osobně znal. Pokud si brácha nepřečte to, co mu skrze mě Bůh posílá, tak asi pohrdá Bohem, když pohrdá jeho služebníkem. Já jsem se nenechal pokřtít jen pro to, abych si v určitý moment svého života vzal dovolenou, jel někam k moři, nic nedělal a kašlal na ostatní. To že píši tento dokument považuji za službu Bohu, kterou on sám mi určil a to jestli si za své vlastní peníze zajdu relaxačně při tom do kina, na čaj, dýmku, tak to je jen má osobní věc a vzhledem k energii, jaká mnou prostupuje, tak mě to ani nijak zvlášť neomezuje. Je za tím i tak určitá námaha. Ne ani tak v psaní, ale v přemýšlení, které probíhá i v moment, když jsem třeba v přírodě a nebo v čajovně.
Když pak za mnou přijde někdo (př. brácha) s tím že si potřebuji tím psaním jen ulevit, tak mi to připadá tak trochu jako výsměch a ne jenom mě. Brácha nemá na to, aby mě mohl něco učit o vztazích. Neříkám to pro to, že bych byl egoista, ale hlavně pro to, že je to pravda. Když mě ten samý člověk požádá, abych mu půjčil 50 000 Kč na to, abych mu umožnil odehnat mamku do vlastního bytu, tak je to zvláštní. Mamka je ale ta osůbka na tom obrázku, která sedí vedle toho mávajícího panáčka směřujícího do záhuby. Ta osoba sedí a kouká směrem od něj. Ztrácí zájem. Může mít možnost být ve vlastním bytě s andulkama, které si vlastně pořídila jako náhradu za vztah k bráchovi, tak po tom touží, když si jí nevšímá ten, kdo by ale měl. Mě a ani bráchu mamka nechce obtěžovat. Její jednání je pochopitelné a tak proč bych ho nepodpořil tím, že bráchovi finančně pomůžu. Nezáleží na tom, že bráchovi bude 30 let. Měl se osvobodit dříve a měl by pokoj. Brácha mě žádá o 50 000 Kč a tak jsem mu je půjčil. Ještě před tím jsem mu řekl, zda si uvědomuje, že mamka by chtěla být s někým z nás a on mi sám odpověděl, že o tom ví, ale že potřebuje mít nějaké své vlastní útočiště, kam potřebuje v nouzi odejít. Celé to s tím bytem byla bráchovo vlastní iniciativa, na kterou on sám doplatí. Mamka se podřídí situaci, kterou brácha vytvořil vlastní chybou. Já nikomu nebudu brát svobodnou vůli a podpořím zájem bráchy a i mamky. Nemohu tyhle věci s bráchou probírat, protože není emocionálně vyzrálý k tomu, aby to pobral. Ty informace tu pro něj ale jsou a ne jen pro něj, ale pro všechny. Proč bych mu měl stranit před ostatníma? Kristus by se tak nezachoval. Nemohu mu ale říkat informace, na které není v srdci připraven, protože mnou trochu pohrdá. Myslíte si, že Bůh vám dá svojí moudrost, pokud jím pohrdáte? To můžete znát Bibli třeba nazpaměť a nebudete rozumět skoro ničemu bez pokory. Proč já mám mít ke svému vlastnímu bratrovi jiný postoj? Proč bych někomu takovému měl stranit? Proč bych se jím měl vůbec zabývat? Není to kruté ale spravedlivé. Mamka tento text ale číst bude a to možná hned zítra je jen na ní, jak s tím jako matka naloží.

Nevím, jaké postoje k němu jednou bude mít Bůh u soudu. Nechci bráchu soudit. Bůh si může říct. Tak co s ním uděláme. Četl tento text, který můj kněz pro lidi psal? Nečetl. Proč nečetl? Přišlo mu to ubohé a ještě se nad mým knězem trochu povyšoval, zda nepotřebuje radu do života na vztahy se ženami. Tak co dál. Ta první kniha se mu ale líbila, nebo alespoň z části. Kolik mému knězi přispěl na jeho misii a za jeho snahu peněz? Nic? On si od něj půjčil 50 000 Kč? Na co? Aby mohl od sebe odehnat mamku, kterou jsem mu poslal, jako klíč k jeho vysvobození z emocionální nevyspělosti a aby se naučil trpělivosti a stabilitě ve vztazích na někom, na kom určitě nebude citově lpět???????!!!!!!!

To byl jen takový malý ukázkový příběh pro ty z vás, kteří jsou na tom podobně a nebo mnohem dál než můj brácha a třeba i týráte, či zneužíváte své rodiče či prarodiče. Moc nevěřím, že někdo takový tohle bude někdy číst, ale mohou to číst lidé, kterým to vnese určité objasnění do této problematiky vztahů a kteří možná znají někoho s těmito problémy, komu by mohly pomoci.

Já nevím, zda k těm bankám ještě něco dodat. Obecně kapitalizmus je obluda, která ničí planetu, zotročuje lidi a kterou globální prediktor (GP) asi stvořil, ale už dávno měla být mrtvá. Nějak se to prediktorovi vymklo z ruky a teď asi neví co s tím. Přeci i prediktor je obyvatel planety, která je ničena. To jen ale naznačuje, že je potřeba od těchto věcí upouštět a ne jim jít naproti tím, že si budeme brát další a další hypotéky a otročit majetku na úkor mezilidských vztahů.

- 20.3.2017 (manipulace mysli)
Tuhle mi přišel navrhovaný příspěvek, který byla reklama na knihu, jak manipulovat mysli. Nevím, proč bych měl něco takového chtít. Je špatné s někým jiným manipulovat. Je potřeba říkat lidem pravdu a to do takové míry, na kterou jsou připraveni. To je dovede, v některých případech vysvobodit, ze lži a dostat na správnou cestu. Tou reklamou bylo asi míněné, že to může být jistá cesta k úspěchu. No je pravda, že já neví, kolik lidí tento příběh čte. Má mě to nějak zvlášť zajímat? Já jsem hlavně rád, že udělám to, co je v souladu s mým svědomím a že zůstávám věrný Kristu. Do srdcí lidí nevidím, když to čtou, ale Bůh ano a to je hlavní. Tím dodržuji vše co je ode mě vyžadování a proč bych se tak měl starat o to, zda mi někdo něco přispěje a nebo ne. Pokud si to bude situace vyžadovat a budu v to věřit, tak obětuji všechny své finanční prostředky k tomu, abych napsal vše, co je potřeba a tím prokáži jedině věrnost, která bude pravděpodobně odměněna tak, jako v mnohokrát minulosti tím, že jsem měl pokojnější a pokojnější život. Vlastně se na mě samém naplnilo to, o čem jsem mluvil dne 31.1.2017 v článku „potřebné informace“.

- 20.3.2017 (vegetariánské vindaloo)

Dnes 24.3.2017 jsem zahlédl příspěvek, který je nalevo a kde je na spodní straně napsáno „Pravda!“. No minimálně podle mé vlastní zkušenosti se o žádnou pravdu nejedná, protože jsem jedné dívce pomohl několikrát těsně po sobě s existenčními problémy a nic hezkého jsem od ní na oplátku nedostal, ale naopak mi schválně ublížila nejvíc, jak to šlo.
Z tohoto vyplývá jedno velké ponaučení. Nikdy nevěřte všemu, co vidíte na internetu.

Dnes jsme řešili s bráchou a mamkou ty věci, které jsem rozebral včera ohledně majetku a partnerských vztahů. Nakonec se ujasnilo, že brácha měl v bytě během jednoho týdne tři slečny, ale jednalo se jen o nějaké kamarádky a dlouho před tím tam nikoho neměl. Není to žádný smilník, ale celkově pro tuto dobu docela platí, že lidé hodně střídají partnery a i brácha už měl několik partnerek. Nepřipadá mi to úplně ideální. Bůh člověka stvořil k obrazu svému a sám Bůh si vyvolil svůj lid (nevěstu). Nemění své rozhodnutí ohledně své volby, tak proč by se muži měli v tomto nějak zásadně lišit od Boha. Někdo říká, že je potřeba zkoušet. Možná to tak je, ale já sázím, při výběru partnerky, hlavně na svou intuici, která mi zatím moc štěstí nepřinesla.
Pokud jde o soužití bráchy s mamkou, tak na to se díváme každý jinak. Podle mě by bylo fajn, kdyby se jí více věnoval, ale podle jeho názoru se více chce držet asi toho, co je ve světě více standard a to je vidět jí tak dvakrát do týdne v jejím vlastním bytě. To už je osobní věc každého z nás a nedá se nikomu nic zazlívat.

Fotka omáčky vindaloo, kde není maso, ale pouze brambory. To není, jako kdyby jste si chtěli dát ve vegetariánském stylu tatarák bez tataráku. Je to hodně výživné i bez masa. Nebo mi to alespoň tak připadá.

Poslední dobou vídám tvary pyramid s odděleným vrcholem, tak jsem to namaloval i do rýže, aby bylo nějaké zpestření. Zrovna dnes 24.3.2017 jsem viděl nějakou informaci o tom, že v Británii je ta hlava iluminátů. Podle mého názoru na tom asi nezáleží, kde je ta hlava. Zda je to Vatikán, Izrael, Británie a nebo Saudská Arábie, či snad někdo jiný. Když je člověk spasený Kristem, tak může žít pokojně i bez potřeby pátrat po něčem takovém.

- 20.3.2017 (první jarní den a procházka s kamarádem do lesa Bor u sídliště Máj)
Pár fotek z lesa Bor u Máje. Ať je tu vidět nějaký kus přírody pro toho, kdo má zájem. Moc komentářů mě nenapadá. Jedná se o slavný strašidelný les. Jinak přidal jsem malé odsazení po pravé straně obrázků do textu v celém dokumentu. Ať to trochu vypadá.

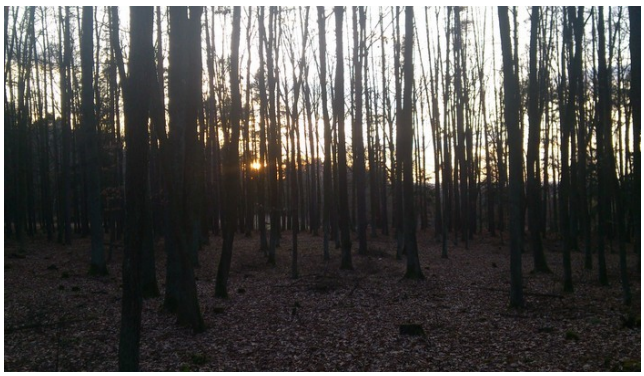

Toto místo se nazývá „U křížku“. Prý je zde vysoká koncentrace paranormálních jevů. Poblíž prý stál jakýsi strom oběšenců, ale byl často využívaný, tak byl poražen. Poprvé jsme se se skupinkou kamarádů potulovali poblíž někdo kolem jedné hodiny raní a nikdo nic nadpřirozeného nezažil. Ve dne jsem v tomto lese byl mnohokrát, ale nic paranormálního jsem nezažil. Na každého to působí jinak. Jen pro zajímavost zde je video dokument o tomto lese https://www.youtube.com/watch?v=vH62KFn21GY

- 21.3.2017 (Vrbenské rybníky za dne a zvířátka, mamka jela na kole a já popobíhal)
Maminka za mnou ten den přispěchala až na oběd do Tandooru. Potkal jsem tam náhodou mé bývalé kolegy z práce, ale měli plně obsazený stůl. Později si ke mně přisedly dvě slečny a když jsem jim začal vyprávět, že tamhle to jsou mí bývalí kolegové z práce, tak se divili, že sedím tak sám. Krátce na to, když odcházeli, tak Ota zvolal na slečny, že jsou to moji bývalí kolegové z práce a rozloučil se se slečnami. Připadalo mi to milé. Když maminka přišla, tak i slečny byly pryč (jedna z nich mě hezky pozdravila dokonce dvakrát) a protože ráno četla o mé výpravě na Hlubokou, tak mi rychle pověděla, že problém s hledáním partnera má mnoho lidí a že nejsem sám. I brácha má problém najít si někoho, ke komu by se hodil. Já si tohle ale uvědomuji, ale jsem asi moc vybíravý a náročný, což je tak trochu má vlastní chyba, pokud je to tedy chyba. Není to tak zoufalé, jak se zdá. Já mám při svých výrocích tendence z legrace přehánět a v některých situacích to asi zní trochu zoufale, ale většinou se vše snažím brát s humorem. Pokud tohle někdo čte, jako že minimálně Jarda pravděpodobně ano, tak ty zdánlivě smutné texty berte raději trochu nadsazeně. Rozhodli jsme se jít ven k rybníkům s tím, že maminka pojede na kole a já vedle ní budu popobíhat a sem tam něco vyfotím. Tady jsou nějaké obrázky, na kterých je s maminčin svolením i mamka.
Na těchto dvou fotkách je Velký Vávrovský rybník.

Kočička v houští.

K mamince se po cestě přibližují dvě kačenky.

Nakonec si to ale zamířili do rybníka Černýš.

Nalevo je vidět za houštím rybník Domin, kde je v toto období spousta racků. Následující fotky jsou stále Domin.

Teď pro změnu zase Černýš po levé straně.

Nalevo Domin a hejno racků kolem ostrova.

Hned vedle Domina kvetou Kočičky.

Přidrzle jsem vyfotil kačenky kousek vedle mladých holek, kterým čouhaly nohy. Při odchodu jsem zaslechl něco jako „Nevyfotil nás?“.

Toto už je myslím Mladohaklovský rybník se dvěma kačenkami, který je téměř hned vedle sídliště Máj. V zimě se na něm hodně bruslí, když je silný led.
A jsme na okraji Máje. Stromy krásně vrhají stíny při blížícím se západu slunce.
Níže jsem vyfotil paneláky, které jsou barevné jako pastelky.

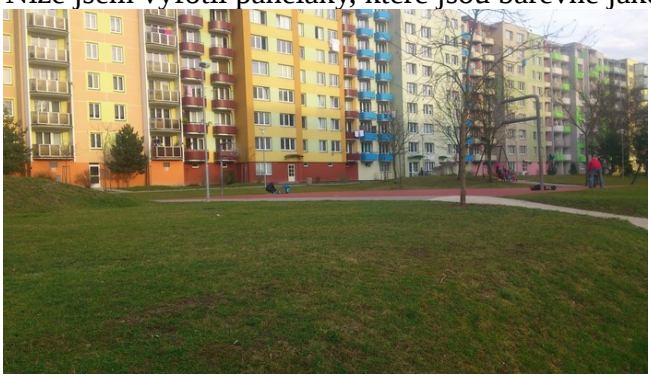

- 21.3.2017 (Kino s mamkou – Kráska a zvíře)

Pozval jsem maminku na čaj do restaurace, která je kousek od pokladny CineStaru, který je na Máji. S maminčin svolením jsem mohl uveřejnit i tuto fotku, která je z blízka a ze předu. V dálce na mě svítí necelý nápis „Star“, tak přemýšlím, co asi dávají v kině. Kouknu se na telefon a vidím Krásku a zvíře. Nabídnu mamce, zda nechce přijmout pozvání a ona se trochu ostýchá kvůli penězům, ale nakonec jí snadno přemluvím, protože tato pohádka se jí zamlouvá. Když jsme byly ještě s bráchou děti, tak nám jí četla z knihy. Peníze jsou od toho, aby se utrácely.

Zarezervuji nepovedeně přes mobil dvě sedadla (7 a 6) v řadě A, protože jsou zrovna volná a nejblíže středu. Asi dvě minuty po rezervaci sedadel se vydám ke kase a pořeším nepovedenou rezervaci, kterou rovnou zaplatím.

Film jako takový se mě osobně tolik nelíbil. Bylo to celkem muzikální a to není můj styl. Byla to ale dobrá investice, protože mamce to udělalo velikou radost, tak jsem i já byl šťastný, že jsem jí na to pozval. Trochu mi tam připadala podobnost se Shrekem, který je z těch animovaných pohádek asi můj nejoblíbenější. Shrek stejně jako ten (Satyr?) budí na první pohled strach a obavy, ale uvnitř nejsou tak špatní, jak se zdá. Naopak princ Krasoň a ten lovec, či kdo to byl v tom filmu, tak jsou fešáci, ale se špatným srdcem. Nakonec ten kdo má dobré srdce, tak zvítězí bez ohledu na vzhled či dojem a to je nejhlavnější.

- 22.3.2017 (nečekané výdaje, den zúčtování)

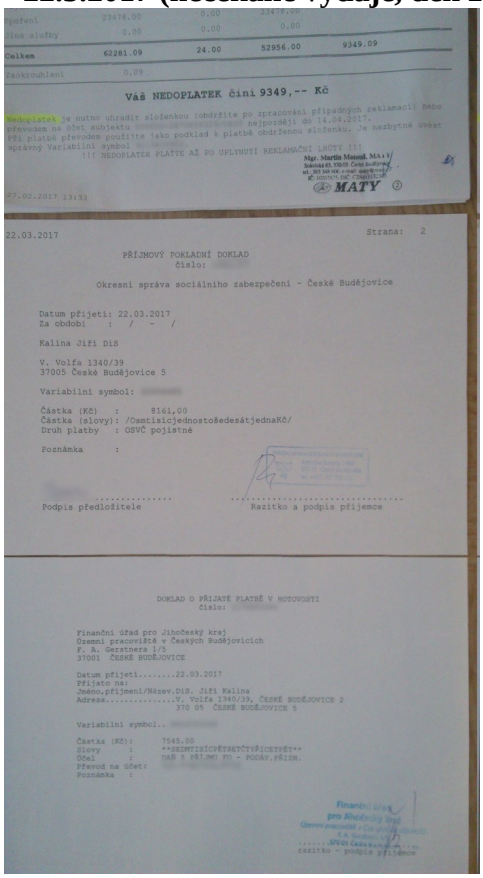

Je 25.3.2017 16:53. Držím půst (od rána popíjím jen vodu) a chystám se komentovat den 22.3.2017, kdy ze mě peníze jenom lítali. Včera jsem odeslal přes internet částku 9349Kč, kterou někdo po mě chce z vodárny. Je to vidět na fotce vlevo hned nahoře. Maminka ráda sprchuje andulkám každý den klece, na které si jen sedají a nebo mohou jen z legrace dovnitř a i já se rád každý den sprchuji či koupu, když přijdu z venku. Dělám to podobně jako staří slované, kteří si při vstupu do baráku nechtěli nanášet cizí energie z venku, tak si myli ruce a nohy. Jo ještě před vchodem měli keř, který se jmenuje **Kalina** a sloužil jako jakási ochrana asi před zlými duchy. Já toto čištění zdokonalil v tom, že se osprchuji a nebo vykoupu raději celý. Každá legrace něco stojí.

Co tam máme dále? Pokladní doklad o zaplacení 8161 Kč. Ten den 22.3.2017 jsem vzal 10 000Kč s tím, že zaplatím nějaké drobné (pár stovek jako u zdravotního pojištění jsem měl nedoplatek jen **210**Kč) a za zbytek zaplatím na finančáku daň 7545 Kč, protože jsem měl obavy, že mi složenku asi nepošlou a daň z příjmu vlastně platím poprvé. Přijdu na sociálku s tím, že potřebuji objasnit něco v papírech, paní mi to pomůže dopočítat a co se nestane. Finální nedoplatek je těch 8161. To mi jaksi na tu daň z příjmu, která je vidět na fotce dole, moc nezbylo a tak si budu muset opatřit další výplň do peněženky, čímž se má cesta nějak protáhla. Mám ale štěstí, že přes den doma moc nebývám a exekutoři po nocích asi moc nechodí. **Ba ne, dělám si legraci!** Vše mám zaplacené v pořádku, protože to bych neměl ty pokladní doklady, které jsou na fotkách. Půjčky v bankách se na „řešení“ takovýchto situací celkem hodí. **Zase vtipkuji!** Žádnou půjčku jsem si nebral. Pokud platíte doplatek SP 8161 Kč a daň z příjmu 7545 Kč, tak jste museli mít v předchozím roce nějaké příjmy, ze kterých můžete nějakou dobu existovat, když žijete skromněji. Nevýhoda je, že mi na sociálce vyměřili díky vysokému příjmu, který zasahoval fakturačně drobet z minulého roku 2015, že teď mám platit měsíčně zálohu 2648 Kč a ne základních 2061 Kč stanovených pro rok 2017. To je docela dost na to, že už téměř čtvrt roku podnikám v oblasti životopisectví.

Možná, že si někdo z Vás říká, proč to tady zveřejňuji. Já píši příběh, který jsem si ale dopředu nevymyslel. Není to nic smyšleného. Trochu vtipné na tom je, že tohle není životopis žádné slavné osobnosti, která si řekla „Tak jsem toho hodně dokázal a uveřejním svůj životopis“. Já jsme v životě nic zvláštního nedokázal a nebo alespoň si to myslím. Nějak ale věřím tomu, že mám tohle psát i když nevím, co mě potká zítra a jak to vlastně celé dopadne. Je to skoro celé hodně o víře v to, že mám něco dělat z minuti na minutu. Věřím v Kristovo spasení a smažím se ho následovat v běžném životě, což zde popisuji hlavně na tom, jaké mám postoje k ostatním lidem. Někdo říká, že kázat evangelium se dá i příkladem svého života a já osobně volím raději tuto cestu, než vykládat lidem verše z Bible. To že tu zde popisuji mé poplatky, to kolik jsem půjčil nedávno bráchovi a kolik mi dluží Jaruška, tak to vše k sobě tak nějak patří. Je to vše součást nějakého dění, které věci může dramatizovat a dávat jim nějaký smysl. Když se zítra rozhodnu vzít všechny své peníze a vsadit je v ruletě, která má v součtu všech čísel hodnotu 666, vsadím to na číslo 7 a prohraji, tak to sem napíšu. Když se rozhodnu zítra prodat svůj byt a jít meditovat do jeskyně do Himalájí a držet půst, tak to sem napíšu. Kdo ví, třeba toto psaní bude ve výsledku jakási analogie k biblické knize Job. Podobně jako je živé vysílání v televizi či rádiu, tak toto je zase živé psaní toho, co prožívám. Vidím to jako určitou službu Bohu u které nevnímám, že bych si jí vybral, ale Bůh si přeje, abych jí vykonával. Celkem mě to i baví, ale to neznamená, že to není občas namáhavé. Snažím se k tomu ale zaujímat

upřímný přístup. Tím chci říct například, že pokud mám doma 79 plechovek s omáčkou na špagety a to číslo mi připadá z nějakého důvodu příhodné, tak ty plechovky nebudu fotit s tím, že jich mám pár schovaných za zády, aby to počtem sedělo. Nebudu nic schovávat za záda a nebudu si na nic hrát. Pokud venku chodím v zimě v kraťasech a nevadí mi to (pochybuji, že se mi to někdy vymstí na zdraví, protože jsem odlišný), tak to sem zaznamenám. Ne pro to, že bych se tím nějak chtěl vytahovat (či podle někoho mám nějaké nemocné ego což vzhledem ke své pokoře k Bohu pochybuji), ale pro to, že je to upřímné a pravdivé podání mého příběhu.

Dnes je sobota. Nemělo by se pracovat, ale už je 17:53 (přesně o hodinu později než na začátku psaní). Nic jsem od rána nejedl a cítím se svěží. Tak proto možná mám zdánlivě více energie díky pročišťování.

- 22.3.2017 (focení interiéru čajovny)

Byl jsem v čajovně na čaji, který mám poslední dobou asi nejraději Sheng Pu Ehr Mini. Venku nebylo moc hezky, tak jsme fotil čajovnu. Na prvním obrázku je prosklený stolek, který má pod skleněnou deskou vyřezané různé budovy a prostředí.

Nalevo od stolku je výhled na bar a všude kolem spousta nádobí. Ta soška geishy na rohu kuchyňky je historicky druhý maskot této čajovny. Nefotil jsem jí z blízka, ale Martin (provozovatel čajovny – čajový mistr) říkal, že je to první dílo jejího tvůrce. Na to, že je to první dílo, tak je celkem pěkná. V křesle u hlavního stolu odpočívá tovaryš, kterého bolí žaludek.

Napravo od proskleného stolku je vidět prosklený salonek, kde je vodní dýmka (medúza). Tento podnik je snad jediný v Českých Budějovicích, kde je tento typ dýmek. Je to ale celkem drahá záležitost. Já měl, co si pamatuji, naposledy vodní dýmku toho 7.3.2017, jak jsem jí fotil na poslední stránce první části příběhu. Nepovažuji to za návykovou záležitost, ale říká se, že vodní dýmka má mnohem větří koncentraci nikotinu, než cigarety. Zvláštní.

Toto je mistrovo křeslo s knihovnou. Je to v rohu hned nalevo od salonku s vodní dýmkou. Křeslo je zdobené perletí, které prý umí lépe vést energie. Jeden mystik mi o tom křesle povídal, že slabšímu člověku se v něm může udělat i trochu nevolno. Já jsem v křesle také chvilku seděl, ale nic jsem nezaznamenal.

<je 26.3.2017 13:19 a jdu s mamkou házet s frisbee, pak budu pokračovat v komentování čajovny>
Tak a mám tu první video ve složce http://jkali.cz/data/video/, kde je jak já a mamka házíme s frisbee v přírodě zde (povolení zveřejnění videa jsem dostal) http://jkali.cz/data/video/2017_03_26_frisbee.mp4
Kdyby mě mělo něco charakterizovat, tak je to asi snaha dělat radost ostatním.

Pokračujeme v komentování čajovny. Toto je hlavní stůl a na něm je schovaná soška malého dráčka. To je první maskot čajovny. První maskot je tedy soška dráčka a druhý maskot je porcelánová geisha.

Další fotka je focená z pohledu od schodů na pódium, kde se vždycky rád natáhnu k čaji a poslouchám uklidňující relaxační hudbu z dálného východu. Schodiště jsem nevyfotil, ale stojím vedle toho stolku naproti kuchyňce. Jinak zapomněl jsem napsat. Ten osvětlený obdélník vedle kuchyňky není okno, ale je to osvětlená vitrína pro absinth, který jsem jednou ochutnal tak, jak se to má. Tedy ředěný překapávanou vodou přes kostku cukru, ale není to můj „šálek čaje“.

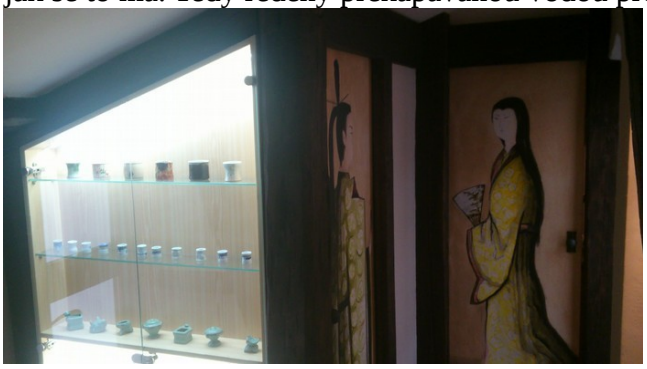

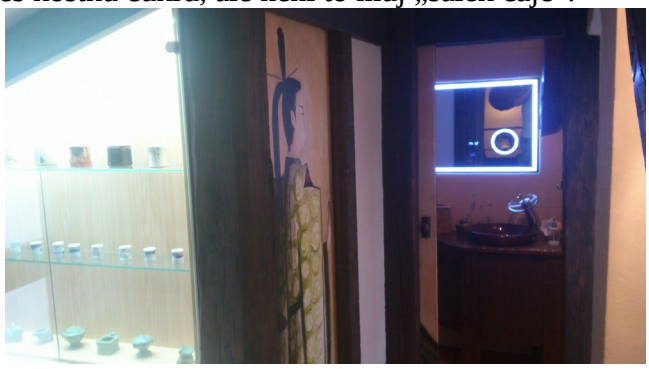

Co tu máme dále. Toalety. Poznáte, které jsou pánská a která dámské podle dveří? Ten obraz nalevo je mužský. Je to obraz prince. Odvážně jsem tedy otevřel šoupací dveře na dámské toalety, abych mohl vyfotit nádherně osvětlené zrcadlo, kde je vidět i digitální čas 14:12.

Toto je třetí maskot čajovny. Mistr Pai. Je to mumifikovaná žabka, kterou Martin našel v čaji **Pai** Mu Tan Imperial neboli Bílá Pivoňka. Pojmenování žabky tedy vzniklo podle prvního slova názvu toho čaje. Vidíte, jak si majestátně opírá hlavu rukou a druhou ruku má na koleni. Hlídá vitrínku s knihovnou, kde je veliká kniha o Musashim. Posledního maskota jsem byl nucen, na přání provozovatele podniku, nepopisovat do tohoto dokumentu. Má k tomu své důvody.

Je nějaký závěr k tomuto vyprávění o čajovně? Je. Martin studuje východní nauky a sám dobře ví, v čem je jeho slabina. Několikrát mi to i sám říkal. Já jen zde okopíruji pár veršů z Bible.

„Matouš 6:

19 Nehromaďte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou.

20 Raději si hromaďte poklady v nebi, kde je mol a rez neničí a zloději nevykopávají ani nekradou.

21 Vždyť tam, kde máš poklad, budeš mít i srdce.“

Tyto verše vyprávějí o tom, že člověk by své srdce neměl upínat k majetku, ale k Bohu a Božím věcem. Raději věnovat čas více věnováním se ostatním a Bohu, než nadměrně hromadit majetek. To je i případ mého bráchy. Je to férový člověk a má charakter. Nevěřím tomu, že mi půjčené peníze

nevrátí. Byt pro mamku bere jako svojí investici a nevyžaduje, aby tam bydlela, pokud nebude chtít a zrovna tak nevyžaduje ani aby mu něco platila. Když tak to někomu podnajme. Jenomže co musí brácha podstoupit, aby měl všechen majetek? Když jsem včera 26.3.2017 byl s mamkou házet s frisbee, abych jí udělal radost, tak jí říkám, kde je vlastně brácha. Mohl jít s námi. Mamka říká, že je v práci. To byla neděle a ptám se jí, co dělal včera v sobotu. Mamka říkala, že také byl prý v práci. Některým lidem kvůli majetku nadměrná práce (modloslužebnictví) vezme čas věnovat se Božím záležitostem a tedy ostatním lidem. Co až Bohu dojde trpělivost, a bude se mu zdát, že lidé se na ten majetek váží už nějak moc a nemají čas pro něj samotného a jeho záležitosti? Zde ještě jeden citát z Bible z té samé knihy a kapitoly: „24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď totiž bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“.

Já bych na závěr odkázal na video, na které jsem upozornil toho očekávaného dne **17.2.2017** (MSL - supervojáci) v čase videa **3**:0**9**, vypravěč říká „Protože luďia se strašně pozeraju, strašně se zaměravaju na materialne věci a neuvědomuju si..... neuvědomuju si, čo všetko vlastně maju a..... oni by si to začali uvědomovat, až keby to všetko ztratily. “ Moderátor mu odpovídá „Rozumím.....Peter kdo jsou supervojáci a pro koho operují?“.

- 22.3.2017 (Izaiáš 11)
Přidal jsem ze dneška (27.3.2017) další veselá videa do složky http://jkali.cz/data/video/, kde je natočená mamka, jak jí houpu. Směje se jak malé miminko s kapucí v kočárku. Myslím, že tohle lidi pobaví.

Kdysi mi utkvěl v hlavě jeden verš, který je zde v této citaci z Bible:
„Izaiáš 11
1 Z Jišajova pařezu vyrazí proutek, výhonek z jeho kořenů přinese ovoce. a
2 Duch Hospodinův na něm spočine – Duch moudrosti a chápání, Duch rozhodnutí a odvahy, Duch poznání a úcty k Hospodinu;
3 úctou k Hospodinu bude prostoupen. Nebude soudit podle zdání svých očí, nebude se řídit tím, co uslyší.
4 Spravedlivý soud přinese chudým, poníženým v zemi právo zajistí. Holí svých úst bude tlouci zemi, dechem svých rtů zničí ničemy.
5 Na bedrech přepáše se spravedlností, věrnost ponese jako pás na bocích.
6 Vlk bude bydlet s beránkem, leopard ulehne vedle kůzlete; tele se bude pást spolu s lvíčetem a malé dítě je povede.
7 Kráva a medvědice budou na pastvě, jejich mláďata si lehnou společně a lev bude žrát slámu jako dobytče.
8 Nemluvně si bude hrát nad dírou zmije, batole sáhne do hadího doupěte.
9 Už žádná zloba, už žádná záhuba nikde na celé mé svaté hoře – země bude plná poznání Hospodina, tak jako vody naplňují moře!“

Podtrhl jsem verše 2 a 3, protože se mi líbí vyjmenované vlastnosti. Myslím si, že se hovoří o Ježíši Kristu. To není ale hlavní důvod, proč jsem to okopíroval. Zaujal mě ten verš 6, který jsem zvýraznil a podtrhl větu „malé dítě je povede“. Není to trochu zvláštní? „Vlk bude bydlet s beránkem“? To je zajímavá kombinace, protože vlk si dává beránky normálně k obědu. Proč je ale povede malé dítě? Copak malé dítě může být nějaký vůdce? Nebo se jedná o dospělého inteligentního člověka, který je v duši malé dítě? Dítě třeba jen pro to, že nemůže poznat partnerský vztah, čímž by se stal dospělým a tak víceméně i součástí tohoto světa? Takový člověk ale bude mít v sobě pravděpodobně nějakou tendenci vracet se do období svého dětství, vše vidět barvitě se spoustou fantazie, nebo ne? Možná, že mu to budou ostatní zazlívat a svádět na nějaké problémy s egem, ale to jen pro to, že jsou ovlivněni systémem tohoto světa, tak bacha na ně, protože Bůh to vidí jinak a zrovna dětem zaslíbil nebeské království (viz. Marek 10:14). Ať už je ten človíček

kdokoliv (či zda jich je více), tak nástrah všude bude asi spousty. To jsou mé osobní úvahy. Tato kapitola je celkem poetická. Nevím, co k tomu dodat.

- 22.3.2017 (psychopatie)

Tato reklama se mi nedávno začala zobrazovat. Je to ve společnosti celkem aktuální téma a stojí určitě za rozebrání. Vzhledem k tomu, že je můj osud poslední dobou propletený s dívkou, o které můj kamarád říká, že má srdce ze železa, tak nestojím o to psát nepromyšlené komentáře na toto téma. Nechci nikoho ranit. Raději si dám čas na prostudování různých podkladů. Dnes (28.3.2017) jsem hodně nad tímto tématem přemýšlel a ani tak nemám odvahu to zatím moc rozebírat.

Zde je celkem zajímavý zdroj informací
http://elyna.wz.cz/jak_jednat.htm

Zaujal mě na těchto stránkách tento citát, se kterým souhlasím „Odpustit znamená návrat k životu v pokoji a svobodě. Ne však smazání viny.“.

(vsuvka o crowdfundingu)
To je práce se mnou. Co jen napsat k tomuto tématu a kde začít? Vrší se mi další články, ale nějak je zpětně nestíhám popisovat. Říkám Martinovi z legrace, že mi chybí nějaká disciplinovaná domina, která by mě bičem popohnala k psaní. On na to, že to mi může v čajovně vynahradit tím, že mě bude sám popohánět a komandovat. To je od něho hezké, ale to už by asi pro mě nebylo tak vstřebatelné, jako od nějaké dívky. Nedávno se mi zobrazil příspěvek týkající se jakéhosi crowdfundingu, což je podnikatelský směr, ve kterém vás přes nějaký internetový portál sponzorují v podnikání obyčejní lidé. Já osobně toto nevidím pro svůj projekt jako reálné, protože já nemám žádný plán do budoucna, který bych mohl předložit. Crowdfunding je navíc určitá forma marketingu, kdy vy řešíte, jak rozdělit váš projekt na bezplatnou ukázkovou část a pak zpoplatněnou plnou verzi. Něco takového jsem plánoval při rozepisování druhého dílu, jenomže člověk míní a Pán Bůh mění. Tohle je misijní činnost a jako taková nemá mít nic společného s marketingem. Pouze může být možnost dobrovolného příspěvku a to je celé. Bůh k tomu asi má své důvody. Já jsem pokřtěný a mám tím určitý závazek vůči Bohu. Do kostela a ani do sboru se mi nechce chodit, tak alespoň něco bych měl dělat. Když se modlím o radu co mám vlastně dělat, abych projevil oddanost Bohu Kristu, tak odpověď je prostě jen „Piš!“. Musím něco napsat, abych měl klidné svědomí, ale naštěstí mi nikdo neposílá žádné finanční příspěvky, tak se necítím být k psaní moc vázaný. V tomhle ohledu mě Bůh chápe, protože i on očekává určité povzbuzení ze strany čtenářů.

Martin mi dnes (29.3.2017) zareagoval na komentáře k maskotům čajovny. Vytkl mi, že minimálně toho posledního čtvrtého maskota bych měl z dokumentu odstranit. Má k tomu svůj důvod a já to akceptuji, proto jsem to odstranil. Vytkl mi, že u těch fotek by mu stačilo i méně textu Zdá se mu to celkem rozsáhlé to psaní. Jsem ale vděčný za nějakou zpětnou reakci od kohokoliv na cokoliv. Vypadá to, že mám minimálně tři čtenáře: Jarda, brácha a Martin.

Tak tedy k té psychopatii a zkusím to zkrátit..... je 2:50. Nechám to raději na ráno, protože jsem přes den dost lítal venku a jsem unavený. Ráno budu snad moudřejší.....

Ráno 30.3.2017 jsem vstal a říkám si, že tomu mému teoretizování a hledání informací na internetu chybí nějaká praktická zkušenost. Nějak jsem cítil v srdci, že bych měl jít do BigPoppy na oběd,

abych se trochu přiblížil k Jarušce. Nějaké ovoce to přineslo, ale teď prvně k tématu psychopatie. Docela pěkný dokument na toto téma je „I am Fishead“. Tato problematika se týká dnešní doby celkem výrazně. Z lidí se pod vlivem materializmu vytrácí vzájemná láska. K tomu, aby jste mohli milovat ostatní, tak potřebujete zažít jaké je to, když miluje někdo vás a nebo tento jev nějak odpozorovat od ostatních lidí. Problém je, když se láska ze společnosti vytrácí. Rodiče pak zanedbávají své děti, či je zahrnou majetkem místo toho, aby jim věnovali svůj čas. Pak se u lidí projevují takovéto choroby, které z nich dělají mocichtivé a majetkuchtivé nešťastné manipulátory, kteří instinktivně, za použití ostrých loktů, zaujímají vysoké pozice v různých korporací, které se rozpínají na trhu a, pod vlivem těch nejprůbojnějších a nejbezohlednějších karieristů, zotročují zaměstnance, kteří by jinak mohli třeba svobodně živnostničit a být tak šťastnější. To celé jen pro to, že lidé zapomínají na svojí nejdůležitější vlastnost, která je propojuje s Bohem a udržuje šťastné. Někdy se ale člověk dostane do situace, kdy se zdá, jako kdyby nemohl od nikoho z lidí přijmout tento pocit že je někým milován. Pak je osvobozující uvěřit a navázat vztah s Kristem, který miluje každého. Viděl jsem několik svědectví lidí, kteří se takto v krizové situaci obrátili ke Kristu a to je dovedlo do šťastného života. Ne každý toto asi dovede bez pomoci. Někdy je možná potřeba u některých lidí přijímat lásku prvně od ostatních lidí, než se tak naučí přímo od Krista.

Poslední dobou jsem se rozhodl osvobodit se od myšlenek na Jarušku. Věnoval jsem se focení přírody a mamce. Následně jsem zahlédl na Jaruščině druhém profilu celkem nemilé a ponuré příspěvky, které na ostatní lidi nepůsobí moc dobrým dojmem. Nějak jsem si uvědomil, že ať už je můj vztah k ní jakýkoliv a ať už mi provedla cokoliv, tak je to človíček, který prožívá své trápení, na které očividně nestačí a já ho v tom nechci nechat samotného. Přišel jsem do pizzerie, kde pracuje. Prohodil jsem s ní i pár slov (nic kolem dluhu a nic negativního), ale to rozvedu až u konkrétního dne v tomto dokumentu. Hlavní bylo asi to, že jsem tam fyzicky přišel a myslel na ní v dobrém. Ten druhý člověk to asi nějak vycítí a má vás rád. Jeho postoj se k vám pak změní k lepšímu a kdyby to tak dělalo mnoho lidí, tak to může to korporátní otroctví a obecně soužití mezi lidmi hodně zpříjemnit. Nebudu sem dávat žádné její negativní příspěvky z minulosti. Pouze ty veselé po dnešním setkání.

Ať už je to myšlené jakkoliv a na kohokoliv, tak pořád je to veselejší, než ten příspěvek před dvěma dny z 28.3.2017 v 9:54. To co si nasdílí, tak vidí i ostatní lidé a hned se nese lepší nálada.

- 22.3.2017 (ego)

Podle Freuda ovlivňuje ego skutečné chování jedince vyvážené id (sobeckou tělesnost) a superego (ideální chování). V běžné psychologii se egem označuje vlastně Freudovo superego, což je ideální chování podle morálky a svědomí. Lidově se egem/egoismem označuje v podstatě sobectví, což je podle Freuda id, ale na druhou stranu v tomto dokumentu se egem označuje identifikace svého já se svými myšlenkami. Nerozumím tomu, proč toto slovo má tolik rozdílných významů. To při komunikaci dvou lidí nabádá k tomu, že jeden bude povídat o jablkách, zatímco druhý si bude představovat hrušky.
Ten dokument je celkem zajímavý, ale neodsuzoval bych ztotožňování se s myšlenkami. Hlavně bych hledal způsob, jak ověřit, zda jsou myšlenky pravdivé a nebo ne. V tomhle může napovědět Duch Svatý skrze srdce, ale podmínkou je určitá tichost srdce (projevená láskou a pokorou) před Bohem a i ostatními lidmi. Co když člověk nalezne svojí pravou povahu (svojí pravou identitu) tak, že se vrátí do stavu myšlení v období své adolescence, namísto toho, aby se zabýval stavem ve své přítomností, který mu nějak neukazuje řešení jeho problému, protože je asi zatížen nesprávnou myšlenkou. V dokumentu v čase 3:55 se říká, že se máme setkat se svojí přítomností. S troškou prostoru v nás. Nevím, komu tohle něco řekne. Mě to moc nenapovídá. Já naopak našel určitý posun dál v minulosti a ten posun je v ztotožnění se s určitou myšlenkou, což je podle dokumentu ego a toho se máme vlastně zbavit. S tím zcela nesouhlasím. Ztotožnění se s nepravdivými myšlenkami je určitě špatné a může vás to vlivem sugesce zotročovat. S tím souhlasím. Co ale potom, když člověk odhalí díky nějaké myšlence svojí identitu a ostatní mu budou říkat věty typu „Ty máš ale velké ego, ty jsi tedy nepokorný.“. To je ale špatně. Bůh nás stvořil rozmanité a máme mít každý nějakou svojí identickou povahu, která může třeba i vynikat a pravděpodobně se bude ztotožňovat s nějakou myšlenkou. Bůh nás takové chce mít a chce nás se vší naší osobitostí podle toho i využívat. On se realizuje skrze lidi a když budou lidé popírat svojí vlastní osobitost, která se pravděpodobně pokaždé ztotožňuje s nějakou myšlenkou, tak tím budeme omezovat, ve svém jednání skrze nás, i Boha. Mě osobně to připadá tak trochu, že člověk, který se vzdá svých myšlenek, své identity, že se může nechat někým druhým snadno zotročit.
Mě to hrozně nabádá přemýšlet nad seriálem Hra o trůny, kde přesně to o čem mluvím bylo naznačené. Týkalo se to té malé holčiny Aryi kterou jsem zmiňoval v souvislosti s arijcema 26.2.2017. V domě černé a bílé z ní pořád chtěli udělat nikoho. Otroka na zabíjení ve jménu nějakého boha smrti. Ona ale nemá být nikdo. Nemá být žádný otrok v nějaké organizaci. Ona má svojí identitu a své cíle na seznamu, tak co potřebuje víc? Když se stane otrokem, tak co potom její seznam, který by nemusel jinak v organizaci být vyřízen? Naštěstí zdrhla a šla si svojí cestou. Je to tedy divné přirovnání dávat jako příklad ke ztotožňování se s nějakou myšlenkou k této brutální postavičce, ale na pochopení myšlenky, kterou jsem chtěl zdělit to asi stačí. Podle mého názoru Bůh chce, abychom měli ego v tom zdravém slova smyslu, protože to je součást naší cesty.

Teď ještě k tomu příkladu, jak mi myšlenka z minulosti pomohla v současnosti. Psal jsem o tom na stránce 21 tohoto pdf souboru. Zkrátím to. Líbí se mi jedna dívka, ale nejsem schopen nějak jí sbalit. Je to s ní komplikované a má pravděpodobně nějaké **psychické problémy**. Na střední jsem byl nešťastně zamilovaný do nesprávné dívky. Co mi v tom asi nejvíce pomohlo k osvobození? Našel jsem si kamaráda, který měl **psychické problémy** a pomáhal mu. Cestou z Hluboké jsem si na to vzpomněl a i když mi to v ten moment nedošlo, tak poslední dobou jsem zahlédl nasdílené ponuré příspěvky té dívky, která se mi teď líbí a to mě přivádí na **myšlenku**, že ona teď potřebuje především asi jen kamaráda a ne přímo vztah. Ztotožnil jsem se s kamarádským postojem

(myšlenkou) vůči ní a třeba to půjde lépe.

- 23.3.2017 (je libo V.I.P.?)

Zkratka VIP mě napadla v souvislosti s nabídkou členství klubu v čajovně, kterou mi dal její provozovatel, ale mohl bych v rámci tohoto článku okomentovat příspěvek nalevo, který se mi zobrazil zase jako navrhovaný. Okomentuji text příspěvku: „Ať už vyhraje kdokoliv nebude v současném stavu věcí další prezident vždy rozdělovat společnost?“ Těžko říct, zda se opravdu najde někdo takový, kdo by současnou společnost nerozděloval, ale zároveň by o takovou funkci stál. “Opravdu tuto funkci potřebujeme? Je stát bez prezidenta anarchie?“ Anarchie to asi opravdu bude, pokud nebude mít stát nějakou autoritu. Jenom takové zamyšlení k autoritám z Bible kniha Římanům 13:1-4 „1 Každý ať se podřizuje vládnoucí moci. Veškerá moc je totiž od Boha,
takže současné vlády jsou zřízeny od Boha. A
2 Kdo odmítá vládu, bouří se tedy proti Božímu zřízení; a vzbouřence
čeká jistý trest.
3 Vládcové přece nejsou postrachem pro ty, kdo konají dobro, ale zlo.
Chceš se nebát vlády? Konej dobro, a vláda tě pochválí;
4 je přece Božím služebníkem pro tvé dobro. Pácháš-li však zlo, boj
se! Vláda netřímá meč nadarmo; je přece Božím služebníkem, jenž po
zásluze trestá pachatele zla.“. Ono je otázka, zda není anarchie tak trochu to, že máme takové množství senátorů, poslanců a všeho možného. Handrkují se mezi sebou a to může trochu brát prostor k naslouchání potřeb obyčejných lidí. Navíc kdo ví, kolik z nich je v jakých tajných organizacích, které jsou tajné asi z toho důvodu, že se nechtějí moc starat o potřeby běžných lidí. Pan prezident Zeman bohužel rozděluje společnost. S jeho druhem jednáním se asi mnoho lidí neztotožňuje a může je urážet. Bohužel. Na druhou stranu mi připadá v určitých zásadních věcech celkem rozumný, což z něho může v konečném výsledku dělat tu nejlepší variantu autority, kterou nám Bůh ustanovil. Hlavní je asi to, že se snaží zabraňovat hromadným migracím. Když tu budeme mít obrovské masy lidí, které stát nebude umět zaměstnat, tak jejich většinová mentalita je bude svádět k tomu, že je to naše chyba a budou vyvolávat nepokoje. Když někdo bude bránit hromadným migracím, tak je určitá možnost, že si migranti uvědomí, že je potřeba vyvíjet snahu starat se a bojovat za vlastní zemi a neutíkat před problémy jinam. Kurdové mají přesně takový postoj, tak proč by to nezkusili i jiní.
“Musíme mít státní symbol ztělesněný jednou osobou jako za dob feudálních? Není horlivá diskuze nad tím, kdo bude další prezident, jen mlácení prázdné slámy?“
O symbol snad ani tolik nejde, ale je potřeba předejít anarchii a nebo tomu, aby v pozadí tahal za nitky někdo bezohledný vůči ostatním. Řešení otázky dalšího prezidenta mi momentálně připadá trochu bezvýznamné téma. Má prezidenta dělat nějaký herec či básník? Má k tomu zkušenosti s prognózou, ekonomikou a politikou? Zvláštní představa.
“Není lepší tento symbol či úřad pomalu ale jistě nechat odplynout v toku dějin? Potřebujeme silné lídry co za nás vše vyřeší a dají nám směr? **Zamyslete se nad tím prosím.**“.
Symbol bych nechal a silní lídři jsou vždy zapotřebí. Společnost by začala jinak morálně ještě více upadat.

Teď zpět k čajovně. Dostal jsem už několikrát nabídku od Martina za 1000 eur být členem klubu na rok. Byl bych VIP. Mohl bych mít každý den čaj zdarma a i jiné výhody. Takhle prý tam nechám u něj víc peněz za ten rok a nevyplatí se mi to. Jenomže zaplatit si členství v klubu na rok to už je něco jako plánování. Já nemohu vědět, zda se zítra nerozhodnu začít utrácet za něco jiného a nebo prostě jen čas věnovat něčemu jinému než chození do čajovny. Možná jsem stále nejlepší zákazník, ale to se může ze dne na den změnit. Teď je 1.4.2017 a ode dne 23.3.2017, kdy jsme dostal nabídku už je to 9 dní. Za tu dobu se má návštěvnost čajovny celkem snížila, protože celkem chodím do přírody s

mamkou a utrácím zkrátka jinde. V srdci jsem moc necítil důvěru ve výhodnost té nabídky a to mě dobře varovalo. I tak se ale stane, že se vás snaží někdo trochu lámat a nedělá to se špatným úmyslem. Nabízí něco, co se mu jeví podle rozumného uvažování jako výhodné pro vás, ale ve skutečnosti to výhodné být vůbec nemusí, protože to představuje dlouhodobý závazek, na který vás srdce upozorňuje, že by jste do něj neměli vstupovat.
Teď jen hrubá ukázka komunikace mezi mnou a provozovatelem podniku (Martinem): Sedím u hlavního stolu už pár hodin, popíjím čaj a povídám s Martinem. Nikdo v čajovně není, jen mi dva. Martin mi myslím v průběhu komunikace nabídl už členství. Pak přijdou dva hosté a nevím, zda chtěli jít k dračímu (hlavnímu) stolu, ale posadili se na chvilku jinam s tím, že pak šli stejně pryč do separovaného druhého salonku. Martin mi v souvislosti s nimi řekl něco jako: „Tohle je například jeden z důvodů, proč ti nabízím členství. Ty už tedy vlastně takový člen klubu skoro jsi, ale já nemám takový ideální pocit, když někdo, kdo není členem, tak sedí u hlavního stolu tři hodiny. Mohou přijít hosté, kteří jsou také hodně vážení a pak jim ten stůl někdo jiný blokuje. Pokud by jsi byl korektním členem klubu, tak jsi VIP a o tom žádná. Můžeš si pak u dračího stolu sedět jak dlouho chceš.“. Já mu odpověděl něco v tom smyslu: „Tady ale o pocity přeci nejde, ne? Pocity tě neuživí a sám jsi mi tvrdil, že jsem momentálně nejlepší zákazník. Máš ze mě vlastně více zisku, když členem klubu nejsem, tak proč řešit místo k sezení.“. To je pravda. Martin ze mě má možná teď dobrý zisk, ale podvědomě asi cítí, že tomu tak nemusí být do budoucna vzhledem k tomu, že teď jsem přepnul do pohodovějšího režimu co se týče vydělávání peněz. Odpovídá racionálně: „No já mám takovou obavu, že časem můžeš omezit návštěvnost čajovny z důvodů docházejících financí. Když si teď předplatíš členství na rok (cca 27 000 Kč), tak čaje nemusíš finančně řešit, můžeš zdarma přizvat hosta a jednou za měsíc můžeš mít zdarma i medůzu (běžná cena cca 800 včetně rezervace salonku a čajů v ceně) + jiné výhody“. To má trhlinu. Co když se rozhodnu týden chodit s mamkou na pizzu a nebo na vindaloo. Pak budu prodělávat a v takovém případě členství není moc výhodné i když peníze mít stále budu.

To je jen taková ukázka. Je lepší si nabídku v klidu projít hlavou a rozhodnout se od srdce. Jsou situace, kdy vás někdo nutí k rychlému podepsání smlouvy a snaží se vám vysvětlovat věci z racionálního pohledu. No ale kdo vidí do budoucna, aby vám mohl potvrdit, zda je to opravdu pro vás výhodné? Bůh tam vidí a směruje člověka skrze jeho srdce. K tomu ale to srdce musí být ve způsobilém stavu naslouchat Bohu (Kristu, spasiteli). Teoreticky může přijít doba, kdy už ani to racionální přemýšlení nebude použitelné.

- videa z 1.4.2017
Přidal jsem další videa ze dne 1.4.2017 do složky http://jkali.cz/data/video/
Video 1: Blížím se k diskotéce K2. Před vchodem se postavím doprostřed hloučku lidí, nic neříkám, obkroužím to tam kamerou, jeden chlapík se zasměje a pak jdu pryč dál kolem plovárny, církve cesty života až k opuštěné budově.
Video 2: Jdu od opuštěné budovy k mostu přes stoku a pak pod most hlavní silnice.
Video 3: Jsem na cyklostezce a natáčím graffiti vedoucí podél stezky. Je to takový otisk lidské civilizace, který je potřeba zaznamenat v kontrastu s tou krásnou přírodou, kterou natáčím jindy. V jednu chvíli se mi zvrkne noha na nečekaně šikmé dlaždici a skoro slítnu z kopečka k stezce. Přejdu silnici a vrátím se tunelem zpět na druhou stranu silnice, kde pak vyjdu do kopce naproti stěně s graffiti.
Video 4: Na kopci na louce je vidět v dálce opuštěný autobus. Rozhodnu se přijít k autobusu, ale světlo k natáčení jsem si rozsvítil až na dalším videu, tak že toho moc vidět není.
Video 5: Průzkum opuštěného vybrakovaného a hodně rozbitého autobusu. Třeba v něm bude nějaký opuštěný tvor. Po tom co vyskočím zadními dveřmi ven a jdu dále zpět ke stezce směrem odkud jsem přišel, tak proti mně jde skupinka čtyř mladých kluků a jeden vidí, že natáčím. Říká, zda nemám nějaký problém, co jsme dělal v tom autobusu a že mě dá k soudu, pokud mě tam někde na internetu uvidí.
Video 6: Kluci odcházejí a já zapnul znova na chvilku natáčení. Pak jsem ale zaslechl nějaké výhružné volání z dálky, tak jsem to otočil a šel k nim, i když byly čtyři a já sám.
Video 7: Když jsem přišel k nim s klidnou a přátelskou náladou, tak byly hodní. Bavili jsme se spolu. Přidali mi Kapitána Morgana do koly, kterou jsem měl v kapse a byla pohoda. Dovolili mi

natáčet alespoň jejich boty.
Video 8: Pařba se rozjela. Je kolem půl druhé ráno. Nabízejí mi práska z cigaretky. To by v tom byl asi čert, aby mladí kluci neměli u sebe pytlíček s trávou. Pak už jen povídají „To je blázen ty....“, „Zvědavějšího týpka jsem nepotkal.....“, „Hele ty seš fakt týpek jak ….....ty seš fakt týpek“.

Je nějaký závěr k tomu konci. Pokud na vás někdo zavrčí, tak se nenechat zmanipulovat strachem, ale postavit se k tomu v klidu a přátelsky.

- video z 3.4.2017 (stroboskop jako nic)

Přidal jsem další video do http://jkali.cz/data/video. V tom zdemolovaném autobuse, stejně jako u rybníka, když jsem šel z hluboké, mi chybělo nějaké pořádné světlo k focení. Potřebuji něco miniaturního, co mi nebude vadit mít v kapse stále při sobě společně se sluchátky a PowerBankou, ale zároveň něco výkonného. Zkusil jsem vyrobit něco doma. Sehnal jsem si 4 led diody s vysokou svítivostí. U těchto led diod je doporučené napětí 3.8V. Když jsem si proměřoval, jaké napětí je na mé kapesní PowerBance, tak tam naprázdno bylo zhruba právě tolik, i když na krytu je uvedeno 5V. Tak si říkám paráda. Zapojím je všechny paralelně, ať to řádně svítí. No první dvě svítili nádherně, ale také pěkně fairovali. Docela to pálilo do prstu, když jsem se jich dotkl. Tak si říkám co to? Schválně změřím napětí na PowerBance, když jsou připojené paralelně diody a jejda. Bylo tam napětí snad 6.8 V. Ta PowerBanka si reguluje napětí podle zátěže automaticky. Až mi těch diod bylo líto. Za pokus to ale stálo. Chtěl jsem svítilnu a mám kapesní strobáč (stroboskop). Na videu je verze svítilny, kde jsou dvě blikající diody pod přetížením a dvě jsou zapojené do série, tak že se napětí rozloží mezi ně a svítí méně. Tuto verzi jsem ale už rozpájel. Jedna z těch přetížených diod mi už ani nebliká, protože odešla do věčných lovišť.

Musím to vymyslet lépe a hlavně sehnat další diody. James Bond možná zbledne závistí. Na tomhle je ale zvláštní, že nedávno jsem si dělal legraci z toho, že budu chodit s po bytě ve tmě a svítit led diodou. Nakonec takovou svítilnu opravdu potřebuji pro své noční výlety a kde jinde jí testovat než v bytě. Jako by se v tuto chvíli naplnilo to, co tvrdí někteří filozofové, že všechno se děje tak nějak najednou v jeden moment.

- 24.3.2017 (Milaräpa, mastný porcelán)

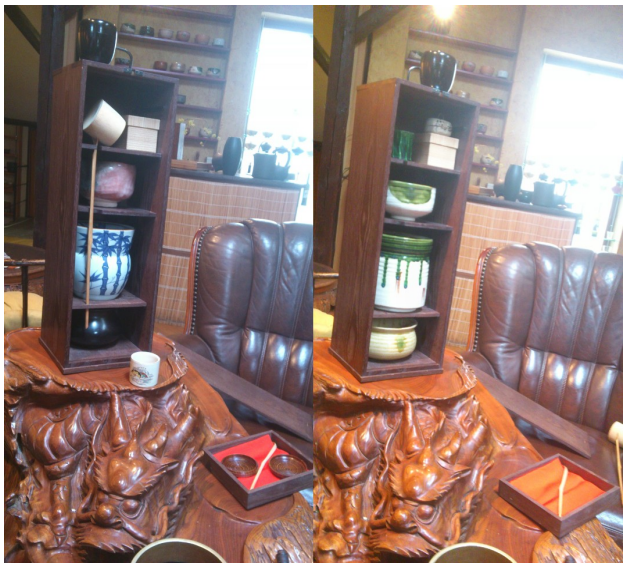

Dnes je 4.4.2017 a chystám se komentovat teprve den 24.3.2017. Začíná to být trochu tréning na paměť, protože musím v hlavě nosit události jedenáct dní staré. Toho dne jsem byl v čajovně. Martin se mě zeptal na Jarušku. Zda to z ní už nějak vymáhám. Já řekl něco jako, že ne, a že nebudu, protože nejsem vymahač. On pak zmínil bráchu, kterému jsem půjčil 50 000Kč. Co když mi to také nevrátí? Na to jsem mu odpověděl, že toho se moc nebojím. Na bráchu je v tomhle celkem spolehnutí. 100% jistotu ale také nemám. Martin řekl něco v tom smyslu, že už ve své čajovně potkal spoustu lidí, ale nezná nikoho, kdo by se ke věcem stavěl takto milosrdně, jako já. Trochu mu to připomíná příběh o Milaräpovi, kterého on

považuje jako takovou indickou obdobu Krista. Podle Martinova názoru to čím procházím mě může vlivem nátlaku tohoto světa dovést buď k šílenství, a nebo mohu zaujmout hodně lidí. Něco na tom asi bude, ale já nějak neplánuji být nějakým vůdce. Připadá mi, že něco takového nemám v krvi. Já umím maximálně tak psát svůj příběh a nevím, zda to někoho nějak obohacuje. Nedělám to pro to, že bych si od toho sliboval nějaké ekonomické výnosy, ale cítím, že bych to měl dělat, protože to někdo využije a hlavně Bůh si to přeje. Martin mi myslím ten den řekl, že mi fandí a dokonce mi chtěl ten den věnovat nějakou konvičku.

Pak přišel po delší době jeden pán z Ukrajiny se kterým se Martin dobře zná, protože kdysi býval nejlepším zákazníkem a nechal tam spoustu peněz. Sedl si ke mně ke dračímu stolu. Prohodili jsme pár slov a Martin pak přinesl ukázat dvě sady japonského nádobí na obřadnou přípravu práškového čaje Chanoya. Obě sady jsou na fotce výše. Martin řekl k tomu prvnímu setu co je nalevo, že všech těch 11 kusí včetně té krabice stálo jenom 12 000Kč. To mi připadalo úsměvné, když to stálo jenom tolik, protože se zdá, že o ceně porcelánu ztrácím docela přehled.

- 25.3.2017 (půst)

Napadlo mě omezit ten den trochu jídlo. Dal jsem si takový menší jednodenní půst. Člověk se tím trochu pročistí a také se v nastávajících dnech sníží snadněji spotřeba jídla, když máte drobet vůli. Díky půstu můžete prý získat zvláštní schopnosti. Například dovedete na dálku manipulovat myšlení lidí. Jarda zvládl jeden čas i čtyřicetidenní půsty a v komunitě lidí, kteří drželi půsty podobně jako on, tak tato manipulace prý nebyla nic neobvyklého. Při půstu se člověk přibližuje duchovnímu světu a proto jsou tyto věci možné. Jeden človíček, kterému je cca 21 let a poslední dobou ho potkávám v čajovně, tak poslední dobou také drží půst a co jsem zaslechl, tak snad 16 dní. Tedy minimálně 16 dní nic nejedl a pouze pije vodu. Je to zvláštní drobný človíček. Doma si postavil dřevěnou pyramidu v pokoji a v té spí. Venku chodí naboso a protože je ohleduplný, tak když si v čajovně chce dát nohy na pohovku, tak si natáhne ponožky s vytvarovanými prstíky. Milé.
Můj názor na půst je takový, že bych ho neabsolvoval jen z důvodu získání nějakých nadpřirozených duševních schopností. Hlavní vlastnosti, která mě osobně připadají jako důležité pro rozvoj jsou vlastnosti charakteru (trpělivost, čest, věrnost, spravedlnost, láska a podobné). Ty člověk trénuje skoro pořád a nic nadpřirozenému k tomu nepotřebuje. To je ale má cesta a někdo jiný to může mít trochu jinak, což nemusí být špatně. Ten půst byl dobrý a večer cca ve 20:02 jsem si dal svojí oblíbenou lehkou vegetariánskou stravu rýži a vindaloo bez masa. Pak jsem se cítil hodně lehce a svěží. Motivem mé 24 hodinové přestávky v jídle bylo jen takové malé pročištění nic víc. Chtělo by to dělat každý týden, ale není moc odhodlání. Jinak vegetarián nejsem. Pouze vindaloo jím bez masa. Další den jsem jedl později a to cca ve tři hodiny odpoledne. Cítil jsem se unaveně, protože by mezi půsty měl být určitý rozestup, než se dostanete na vyšší úroveň.

- video z 5.4.2017 (svítilna verze 2)

Dokončil jsem svítilnu, se kterou jsem výkonnostně spokojený a rozměry jsou přesně takové, jaké potřebuji do mého pouzdra na příslušenství k telefonu. Více se k tomu rozepíši v článku ke dni 3.4.2017, který je teprve v nedohlednu.

Video z testování je odkaz obrázku. A nebo ve složce http://jkali.cz/data/video/.

- 26.3.2017 (nedělní bohoslužba)

Ráno jsem se rozmýšlel, zda půjdu nebo nepůjdu do sboru na sídlišti Šumava. Připadám si být tak trochu odlišný. Já nedovedu zpívat. Je mi to vyloženě nepříjemné i přes to, že zpěv se týká chválení Boha. Osobně raději chválím Boha v tichosti v duchu. Je ale více věcí kromě zpěvu, které mě oddalují od sborů. Když potom se odlišujete od ostatních a nedovedete či nerad děláte některé věci, které ostatní dělají, tak se necítíte v takové společnosti úplně příjemně a raději tam nechodíte. Tím nenaznačuji, že by ta společnost byla nějak špatná, ale ne každý je stavěný na hromadné setkávání s lidmi, které ani moc nezná. Asi ten nejhlavnější důvod, proč se lidé shromažďují ve sborech je asi ten, že v Bibli se píše o tom, že pokud se dva nebo tří sejdou ve jménu božím, tak je mezi nimi Bůh. Jak je to ale například u lidí, kteří mají například Aspergerův syndrom a nejsou moc společenští na to, aby navštěvovali celý sál plný neznámých lidí. Bůh je i k takovým lidem milosrdný a rozumí jejich povaze. Neřekl bych, že je to handicap, ale berete lidi trochu jinak. Setkávání za účelem zpěvu a nebo společné modlení vás pak tolik neosloví. Já nevím, zda mám Aspergerův syndrom, ale někdy se mi zdá, že určité příznaky na to mám. Nejhorší je ale to, když vnímáte ze strany lidí, že na vás pohlížejí jako když jste nemocní. Neberou vás takové jací jste. Přitom můžete být naprosto šťastní, ale protože nezapadáte do světa a nebo do určitých konvencí, tak to na ostatní může působit nepříjemně.

Nakonec jsem mohl ale posloužit mamce, tak že čas který bych věnoval ve sboru marné snaze porozumět příjemným prožitkům ostatních ze společenského shromáždění, tak jsem věnoval raději efektivněji mamce tím, že jsem jí prvně ochránil před strejdou, pak s ní házel s frisbee a nakonec pozval zase do kina na film, který se jí zamlouval. Mamka mi řekla ten den ráno, že se jí strejda zmínil o tom, že prý na internetu píši nějaké cinty. Snad něco o upírech. Mě je 32, jsem dospělý a tohle měl říct přímo mě a ne s tím zatěžovat psychicky nemocnou mamku. Toto zdělení mě rozzlobilo a tak jsem strejdovi napsal. Strejda je o cca 10 let starší než mamka a dělal dozorce/vychovatele ve věznici, tak to snad unese. Je to pravdivé ale nepříjemné psaní, zpráva je modře a komentáře k ní černě:
„ty ZBABĚLČE!!!!!!! Mamka mi říkala, že jsi jí vynadal za to, že já prý

píšu na internetu nějako cinty. Že prý nejsem zas tak dobrý programátor, abych si tohle mohl finančně dovolit. “

Oslovení „ty“ dáme raději s malým písmenem. Je to sice na začátku věty, ale malé písmeno se sem hodí více. Pozdrav „Ahoj“ vynechám.

„Mě je 32 let a to je trochu hodně na to, aby moje mamka nesla zodpovědnost za můj život. Proto by jsi jí ničím takovým neměl vůbec obtěžovat a měl by jsi jít rovnou za mnou, pokud máš nějaké pocity, že dělám něco špatně. Tím spíše by jsi jí měl nechat na pokoji z toho důvodu, že je psychicky nemocná. Už jsem tě na to v minulosti upozorňoval. “

Tohle mělo jít přímo za mnou, jak jsem zmiňoval výše. Navíc mamka a strejda jsou dva typy povah, které si při komunikaci nesednou. Mamka se cítí neustále jím napadána, protože si vše na sebe vztahuje a strejda stále na všechno nadává a nenapadá ho, že by si to vše mamka mohla na sebe vztáhnout. Ani jedno z obou chování není správné.

„Já jsem geniální programátor. Neříkám to pro to, že bych měl ego, ale pro to, že jsem k tomu navíc ještě upřímný a pravdivý, tak že to dovedu přiznat. Tato informace o mé genialitě se ke mě dostala od několika lidí, tak jsem jí nakonec uvěřil.“

Nenapadlo by mě že jsem génius, kdyby mi to ostatní neříkali. Potřeboval jsem strejdu o tom informovat, aby neměl obavy o mé finance. To že jsem tam napsal, že jsem upřímný a pravdivý, tak to nebyla ani tak zpráva pro strejdu, ale už v ten moment mi bylo jasné, že tuto zprávu strejdovi zveřejním a když o sobě veřejně prohlašuji, že jsem génius, tak aby se to nejevilo nějak povýšeně a egoisticky (egoisticky v lidovém významu), tak jenom dodám, že je to pouhá upřímnost a pravdivost, protože skromnost by byla lživá a to je v nesouladu s mým náboženským vyznáním. Nějak jsem neměl úplně dobrý pocit před posláním této zprávy a srdce (Boží vedení) nebylo úplně pro, ale nakonec jsem to udělal, protože zvědavost po tom jaká bude reakce zvítězila. Musím být ale upřímný a nezkresleně tuto zprávu zde ukázat.

„Mám díky svým schopnostem tedy vydělané nějaké peníze a to do čeho je budu investovat je jen moje věc. “

Ono se asi nejedná o investici v tom pravém slova smyslu. Investice by bylo podlé mého názoru zhodnocení. Já ale pouze přeměňuji své uspořené peníze na tvorbu jakého si poučného příběhu ze života, přičemž si vlastně i užívám jakousi dovolenou. Až mi peníze dojdou, tak bude asi s psaní konec, protože budu asi zase programovat a na něco takového nebudu mít energii a celkově kapacitu v hlavě.

„Mám teď povinnost věnovat se tomuto psaní, které si vyžaduje i v nemalé míře přemýšlení a trpělivost. Když budu pracovat dále jako programátor, tak nebudu mít kapacitu přemýšlet nad tím, čím mám a i má trpělivost na tom bude hůře. Když se budu snažit dělat cokoliv jiného, tak to bude také ztráta času. “

Myslím si, že to co dělám má smysl. Bůh mě k tomu vede a někoho to může obohatit. Není důvod vydělávat další peníze, když teď mám. Štěstí v lásce nemám, tak rodinu nemusím řešit a mohu věnovat prostředky jinam.

„Když už čteš mé osobní věci, tak je třeba obracet se na mě a ne na nemocnou mamku.“

To je celá zpráva. Nebyla moc milá a nejsem na ní hrdý, protože s milostí jde asi vše lépe, ale i tak jsem jí zveřejnil. Co myslíte co mi na to strejda, bývalý dozorce ve věznici, odpověděl? Mamka říkala, že schytám pořádnou bombu. Bála se ale, že to půjde ne za mnou ale za ní. No to by se strejda moc nepoučil, kdyby to šlo zase za mamkou. Zprávu jsem odeslal 26.3.2017 v 11:53, teď je 6.4.2017 2:15 a stále od něho nemám žádnou odpověď a co vím, tak ani s mamkou nic neprobíral. Možná, že ho pravda ranila. Možná, že je chytrý a nechce se stát cihlou v mém příběhu, protože mu došlo, že komunikace s ním může být zajímavá zkušenost hodná rozebrání. Možná, že je méně chytrý a může se domnívat, že jsem blázen a nebo ještě hůře, že zajde za někým podobného mínění a oba se utvrdí v tom samém názoru že jsem blázen a vzhledem k tomu, že jsou dva a já jen jeden, tak jejich ego (ego v náboženském negativním významu) je utvrdí v tom, že mají pravdu.

„Co je šeptem, to je čertem.“. Když mluvíte s někým o někom jiném za jeho zády, tak tomu člověku nedáváte možnost se hájit a můžete tak šířit lži (pomluvy). To není dobré. Na druhou stranu ani nebylo moc dobré jednání z mé strany. Řekl jsem pravdu to je v pořádku, ale i pravda může být sdělena šetrněji, aby ten druhý člověk měl nějakou vůli komunikovat s vámi. Svůj problém jsem si ale uvědomil bez toho, aniž by mi to nějaký člověk stihl vyčíst. Uvědomil jsem si to díky Bohu, který mi to skrze srdce (svědomí) objasnil. Tak že příště se nenechat ztrhnout emocemi i když bude mamce někdo nadávat.

- video z 6.4.2017 (zpěv andulek)

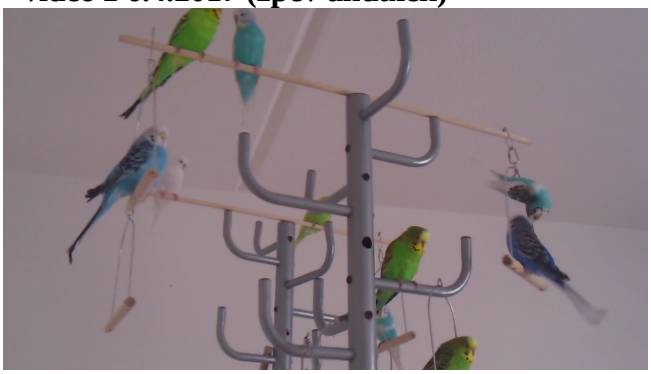

Video je dostupné i ve složce http://jkali.cz/data/video/.

- 26.3.2017 (házení frisbee s maminkou)

Je 6.4.2017 11:07 a jdu komentovat článek ze dne 26.3.2017. Mamka byla trochu nervozní z toho, co jsme napsal tomu strejdovi. Bála se zbytečně, že to schytá ona místo mě. Nakonec po jedenácti dnech strejda ani netutnul. Někdy se člověk bojí úplně a je to úplně zbytečné. Mamka mi říkala, že když jsem byl malý, tak skoro všichni mnou opovrhovali, ale mamka se mě zastávala. Byl jsem prý pomalý a někdy i celkem labilní. Asi není divu, že jsem byl pozadu oproti ostatním, když jsem se narodil přidušený a v bezvědomí. Mozek při nedostatku kyslíku odumírá a přestávají fungovat některé jeho části (funkce). Ale to samo o sobě tolik nevadí. Byl jsem vždy celkem pokorný a se smyslem pro čest. Bůh dovede zasahovat do dění a dokonce i do růstu těla tak, že člověk, který se drží Božích zásad, ať už je věřící nebo ne, tak bude mít v životě lidově řečeno štěstí. Mamka se ke mně chovala hezky a zastávala se mě, když jsem byl malý. Teď jí to oplácím. Z toho plyne ponaučení, že rodiče by měli milovat své děti, protože je mohou časem potřebovat pro pomoc k šťastnému životu a děti mohou v dospělosti oplácet.

Nějaké fotky z procházky.

Selfie mého stínu.

Mezi Arpidou a Velkým Vávrovským rybníkem.

Frisbee raději slepit, než kupovat nové.

Zde je malé video z natáčení házení frisbee ukončené projíždějícím cyklistou. Přeci ho nesundáme z kola. Všechny videa jsou ve složce http://jkali.cz/data/video.

- 26.3.2017 (Kino s maminkou – Rande naslepo)

Je 7.4.2017 a chystám se komentovat den 26.3.2017, jak jsme šli s mamkou do kina. Je příhodné, že zrovna včera jsem si všiml na telefonu v aplikaci YouTube nových doporučených videí. První video je vlevo. Je to hudba ze hry World of Warcraft. Tato konkrétní hudba se mi moc nelíbí, ale dal jsem na konec tohoto dokumentu novou sekci „Hudba z World of Warcraft“, kam jsem vybral pro mě zajímavější hudby z této hry. Další doporučené videa jsou ukázky filmu Avengers a Piráti z Karibiku, tak už vím, na co půjdu tento rok do kina.

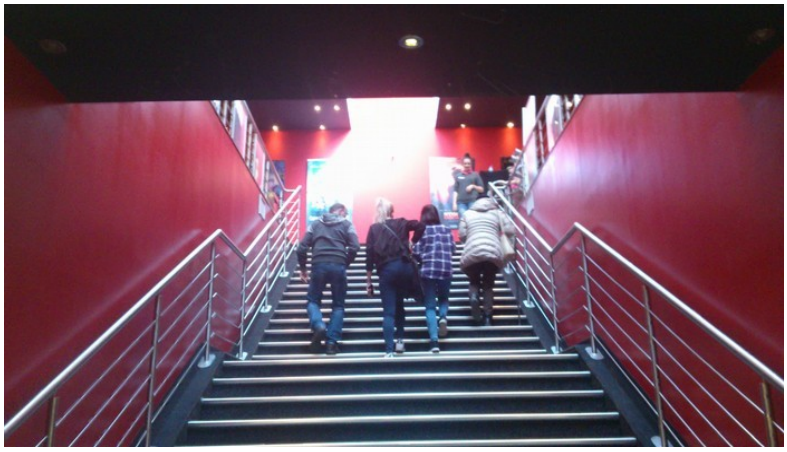

Když se jde z procházky, tak vyhládne. Zašli jsme s mamkou na nějaké občerstvení.

Vedle kina CineStar na sídlišti Máj dělají číňani dobrou pikantní rosolovitou polévku jen myslím za 25 korun. Mohu doporučit. Napadlo mě podívat se co dávají v kině a nabídl jsem mamce, ať si něco vybere. Trochu se ostýchala, ale nakonec přijala pozvání. Její rozhodnutí bylo jít na film „Rande naslepo“, tak se šlo na to. Maminka řekla větu „Jiříčku s tebou je život jako s milionářem“. To mě trochu pobavilo. Já milionář určitě nejsem, ale jsou situace, kdy i milionář šetří každou korunu a do kina na film by nikdy nešel. Existuje určité přísloví „Halíře dělají talíře“ a já se ho určitě nedržím. Po kině jsem maminku pozval ještě na čaj, jak je fotce výše. Vypadá spokojeně, tak je to fajn. Já jsem ten film moc nesledoval. Není to můj žánr a není to pro mě vstřebatelné, ale byla to dobrá investice, protože maminka měla radost a jí se to líbilo. Kdyby tam seděla sama, tak to nebude pro ní tak příjemné. Mě zaujme takový film, který se odehrává někde v rytířském středověku, ve vesmíru, v mafiánském podsvětí či v samotném pekle a podobně. To není ale tento případ. Každopádně Avengers a Piráti z Karibiku vypadají docela slibně.

- 27.3.2017 (dětský park)

Je 9.4.2017 a jdu komentovat den třináct dní dozadu, tedy 27.3.2017. Ráno mamka byla docela vyplašená, když jsem jí řekl, zda bych mohl třeba někam daleko odjet na nějakou dobu. Zjišťuji si jen jaké mám možnosti a moc možnosti v tomhle tedy nemám. Co mě tady vlastně drží? Ženu nemám a málokteré mě zaujme, tak nemohu mít ani rodinu. Jenomže když se sám sebe zeptám zda chci mít rodinu, či ženu a zda na něco takového mám, tak asi opravdu nemám, protože jsem snílek, ale k tomu se dostanu až později. K čemu je mi tak velký byt, když v něm žiji v podstatě sám a proč nejedu raději někam pryč. Na toto uvažování mi mamka i brácha řekli, že bych jim chyběl a nebo že by o mě měli strach. Nejsem si úplně jistý, zda takovýto postoj z jejich strany je správný, ale může nakonec být. Třeba je mé místo opravdu tady. Rozhodl jsem se, že udělám mamce radost. Přála si jít do parku, který je mezi sídlišti Máj a Vltavou, tak se šlo (mamka jela). Zase pár fotek pro zpestření.

Budovu restaurace na obrázku jsme pojmenovali hobití domeček, protože je zabudovaná pod takovým kopečkem přes který vede most.

Na obrázku jsou vidět dvě obří sluchátka zakopaná v zemi. Vedle mamky je jedno a vzadu druhé. Je možné se prý přes ně dorozumívat, jak řekla malá holčička stojícího u toho vedle mamky. Je to zajíkavé, co nám to tady u sídliště postavili za atrakce. Dětem to ale dělá radost, tak to je hlavní.

Toto je krasohled na stojanu.

I na té houpačce jsme se zhoupli, jako malé děti. Zde je video1 a video2.

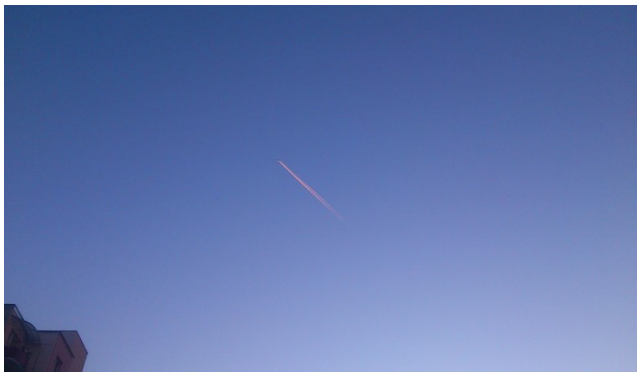

Později k nám přijel brácha. Říkal, že by si se mnou rád promluvil, že ho zajímají některé věci o kterých píšu a tak jsme se domluvili, že se sejdeme v tom hobitím domečku. Pozval nás na pizzu. Zmínil se, že dokument čte. Říkal, že se věnuje ostatním lidem pokud jde o kamarády a podobně. Povídal, že kdybych si s ním chtěl kdykoliv o něčem promluvit, tak ať mu řeknu. To je od něj hezké, ale nevím co ho vedlo k tomu dávat mi takovouto nabídku. Já bych něco takového udělal automaticky bez vyzvání, kdybych měl tu potřebu, ovšem nevím, zda se něco takového dá říct o mamce. Více než já ho možná může poslední dobou potřebovat mamka. Vzpomínám si na nepříjemný den 5.3.2017, o kterém jsem psal, že ho nemám chuť komentovat. Stalo se více nepříjemných věcí a jedna z nich se týkala mamky. Mamka mi volala do města. Byla v bytě u bráchy a prý byla hrozně oteklá z nějaké alergické reakce na počasí, či v tom bylo nějaké špatné jídlo už nevím. Brácha byl v kině na rande s nějakou holčinou a byl nedostupný na telefonu. Trochu jsem měl zlost, že se brácha nevěnuje mamce, když jí teď nemohu mít na starosti já. Přeci nejsem povinen o ni stále roky a roky v kuse pečovat jen já. Také mám nárok na to mít pár měsíců klid. Vrtalo mi hlavou, proč brácha nepozve mamku do toho kina společně s tou slečnou. Ujasnil mi, že se jednalo o první rande a že by to nebylo vhodné. To by bylo asi přinejmenším nekonvenční, ale co když ta holčina zrovna vyhledává nekonvenční typ a třeba jí zaujme brácha svým charakterem, že pozve do kina i nemocnou maminku i když tím riskuje první dojem u slečny. Brácha vyhledává rodinné typy a tam ta pravděpodobnost určitě bude, protože matky přirozeně chtějí dávat lásku svým dětem možné ještě více jak svému muži. Taková matka bude ráda, když jí její dítě lásku oplatí, tak že podvědomě může hledat i muže, který má dobrý vztah se svojí matkou. V tomhle je asi hlavní rozdíl mezi mnou a bráchou. Sešel jsme se ten den na pohotovosti v nemocnici s mamkou a dělal jí doprovod. Pomohla jí má přítomnost a promluva se mnou. Nakonec mi to celé tak trochu připadalo, že to měla od psychiky z té samoty doma. Brácha mi pak po kině volal a děkoval, že jsem mamce udělal společnost, což mě potěšilo, že projevil vděk.

Další věc v hobitím domečku, kromě mě nabízené promluvy s bráchou o kterou nestojím bylo, že se mě ptal co plánuji do budoucna. To je škoda, že brácha nepřečetl nový zákon v bibli, protože pak by

se mě na něco takového asi neptal. Máme žít daným okamžikem a dělat to, k čemu nás teď vede naše víra. Nač si něco plánovat, když člověk neví, co bude zítra a co mu překazí plán. Nebudu se zabývat otázkou vydělávání peněz, když peníze teď mám stále na několik měsíců dopředu. Když se ptám Boha Krista co mám dělat, tak odpověď je, že mám psát a prostě jen žít. Cítím to tak u srdce stejně, jako jsem v době programování cítil, že mám programovat. Více mě v tento moment nemusí zajímat. Tedy nějaké verše z bible zabývající se tímto tématem:

Matouš 6,34: "Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení."

List Jakubovi 4,13–16: "A nyní vy, kteří říkáte: ‚Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat‘ – vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: ‚Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.‘ Vy se však vychloubáte a chvástáte."

- 28.3.2017 (nudle)
Jenom taková malá vsuvka událostí. Dějí se zajímavé věci. Druhá polovina dubna je prý z hlediska satanistických obřadů zaměřená na oběti lidí. Možná to má nějakou souvislost s těmito událostmi.

Nad propastí: Po americkém útoku na Sýrii už nic neplatí. Atentáty na běžícím pásu a teroristé v raušl. Je Trump mrtev? Kdy další „operace pod cizí vlajkou“? Necháme se vést na porážku, nebo pochopíme svůj Kříž?

Teď ke dni 28.3.2017. Dal jsem si nudle ve vietnamské restauraci na Máji. Měli tam hezky vyřezávanou výzdobu na stěně, která mi trochu připomínala prosklený stolek v čajovně na stránce 39. Teď ale k těm nudlím. Přiznám se, že v nich byly tři druhy masa (kuřecí, vepřové a hovězí). Připadalo mi to k těm nudlím docela výživné, ale zase bezohledné vzhledem ke zvířatům. Člověk má dělat ale to, k čemu je vedený svojí vírou. Já už jsem se mnohokrát snažil přejít na vegetariánství, ale nevěřil jsem tomu, že je to správná cesta pro mě. Bůh si nás chce použít takové, jací jsme a pokud možno v plné síle. Co když ale z nějakého důvodu nemám na to, abych plně fungoval bez pestré stravy. Co když mi nějaký vegetarián vnutí svojí myšlenku, že jedině

vegetariánství je správné. Tak pro něho třeba ano, ale pokud já této myšlence uvěřím ve své situaci, tak se stane pro mě ničemnou, protože nebudu moci fungovat tak, jak správně mám. Někteří vegetariáni dovedou být docela sprostí a povýšení vůči ostatním, kteří jejich přesvědčení nesdílejí a v tom mi připadá, že oni samotní šíří nevědomky ve světě zlo. Tento svět je nedokonalý, ale nadávkami a povyšováním se ho nikdo nevylepší. Bůh musí dokázat satanovi, že tento jeho návrh fungování světa je nedokonalý a je v něm spousta utrpení, tak že v tom Bůh bude muset dříve nebo později udělat pořádek. Pokud umí někdo být vegetarián a je šťastný, tak je to super, ale člověk, který zavrhuje a povyšuje se nad ostatní jenom pro to, že z nějakého důvodu potřebují jíst maso, tak je zlý. Stejně tak jsou ale špatní i ti lidé, kteří naopak z nějakého důvodu opovrhují lidmi, kteří maso nejedí. Takhle si nikdo nikomu žádnou zkušenost nepředá a nebo stěží, když na sebe lidé budou nadávat, protože lidé mají tendenci vidět hlavně ty negativní věci na ostatních. Když k vám přijde někdo s něčím dobrým, ale třeba se nějak špatně projeví, tak někteří lidé vidí jen to špatné a zavrhnou i to dobré, co je může obohatit. Je to vždy o obou stranách a je potřeba držet emoce pod kontrolou, aby jste zbytečně neubližovali ostatním. Jarda prodělal čtyřicetidenní půst a jeho trenér půstu se stal dokonce breathariánem. Breatharián je člověk, který nic nejí a žije jen z energie, které se říká prána a je prý všude kolem. Jarda se zmínil, že jednou ten jeho trenér vyjádřil opovržení vůči všem ostatním lidem, kteří něco, cokoliv, jedí. Tento postoj se Jardovi nelíbil a ani mě se nelíbí. To mi tak trochu připadá, jako kdyby lidé, kteří se nějak omezují v jídle, tak v sobě chovají jakousi zášť k těm, kteří jedí více bez ohledu na to, zda se jedná o maso či cokoli jiného. Mě a Jardovi tito lidé, kteří jsou tvrdí na ostatní připadají podobní té postavičce Školastikovi z pohádky „Hrádky s čertem“. Jsou na sebe tvrdí a vidí se hodně dokonale v jejich směru, ale jsou trochu mimo mísu, protože mezilidské vztahy jim nějak unikají, což je problém.

Někdo namítne, že ty zvířata žijí dnes v otřesných podmínkách a tím, že lidé jí maso, tak podporují špatné zacházení s nimi. Ano jsou částečnými viníky, protože finančně podporují nedokonalý systém, ale mají na výběr, když někteří bez masa nedovedou úplně správně fungovat? Hezká myšlenka je podporovat chovy zvířat, kde by bylo lepší zacházení se zvířaty. Třeba by si lidé vybrali v obchodě raději dražší maso z ohleduplnějších chovů než levnější maso z horších chovů, ale kdo o budování těchto zařízení rozhoduje. Investoři a provozovatelé. Běžný člověk o tom nerozhoduje. A kdo rozhoduje o životě a smrti zvířete? To je v rukou provozovatele chovu a ne běžného odběratele. Je pravda, že nebýt odběratelů, tak není ani provozovatelů, ale mají všichni odběratelé možnost nebýt odběrateli? Možnost mají všichni ale u některých lidí je to za cenu, kterou jim Bůh z milosti odpustí, protože si uvědomuje, že by se ke zvířatům osobně chovali hezky, že kdyby se naskytla možnost podporovat šetrnější chovy zvířat, tak by se rozhodli pro ně a hlavně si Bůh uvědomuje, že někteří lidé vzhledem ke svým genetickým předpokladům, kdy jejich předkové jedli maso, nemají moc možnost si převyknout na vegetariánskou stravu aniž by mohli fungovat tak, jak od nich Bůh vyžaduje. Toto vše jsou faktory ovlivňující váš postoj ke stravě a utvrdit ve správné cestě vás může jen víra, kterou člověk obdrží pokorou k Bohu skrze Krista. Nikdo z lidí vás nemůže soudit, protože si tyto faktory neuvědomuje tak, jako vy.

Závěr: pokud je někdo vegetarián a je vnitřně vyrovnaný a šťastný, tak je to super, ale určitě by neměl opovrhovat a soudit ostatní, kteří z nějakého důvodu tento postoj nesdílí.

- 28.3.2017 (hobití domeček)

Mamka říkala, že by ráda jela zase do „hobitího domečku“, tak se jelo znova do parku. Snědl jsem nudle a vyrazil. Mamka tam přijela trochu později (na nudlích se mnou nebyla). Stalo se něco trochu zvláštního. Když jsme s mamkou seděli u stolu, tak tam přišel jeden pán a sedl ke stolu před námi, ale zády k nám. Byl to ten pán z církve Milost na sídlišti Šumava. Byl to právě ten pán, který stál vzadu ve

sboru, když jsme se s mamkou zvedli a šli jsme pryč toho 12.3.2017. Seděli jsme úplně vzadu a zřetelně odcházet nás viděl jenom on. Šel si dát jen jedno pivo, měl psíka a odešel v době, když jsme ještě seděli. Říkal jsme si v duchu. Dáme se s ním do řeči, i když sedí zády? Přisedneme si k němu? Mamka by asi nebyla konverzací zaujatá a tak raději se o nic pokoušet nebudu. Pak vstal, trochu nás přejel pohledem a odešel. Nepozdravili jsme se i když musel vědět, že jsme byli ve sboru při poslední návštěvě. Nějak jsem ho chtěl pozdravit, ale cosi mi v tom bránilo. Asi k tomu nebyla vhodná situace. Nebýt toho našeho odchodu ze začátku shromáždění, tak jsme se ten den možná i v tom hobitím domečku pozdravili. Dalo by se z této situace nějak vyhodnotit, kde se stala chyba a zda vůbec došlo k nějaké chybě, jejíž důsledek byl ten, že jsme se s pánem nepozdravili? Podle mého názoru nedošlo k žádné chybě ale také se mohu mýlit. Toho 12.3.2017 byl ve sboru pán z ciziny, který pod vlivem duchovních sil (údajně Kristových, ale podle mého názoru to není 100% jisté) prožíval věci, které s ním doslova lomcovali a měl občas výbuch. Já ten den přišel do sboru s klidem v duši a cítil jsem se příjemně. Čekal jsem, že se dozvím něco moudrého a po čase přišla i mamka. Když mamka přišla, tak se pomalu končilo se zpěvem. Potom se slova ujal host z ciziny a trvalo to minuty, žádný moudrý přednes jsem během těch pár minut neslyšel ale viděl jsem člověka, který prožívá jakési emotivní věci, které mu nedovolují moc srozumitelně mluvit. Já se nechci nikoho nijak dotknout. Třeba se ten člověk časem rozpovídal, ale můj klid v duši se během těch pár minut vypařil i když mi to z počátku připadalo trochu legrační. V přítomnosti mamky jsem se tak nějak styděl za to, že jsem jí tam ten den vytáhl, protože ona nad tím kroutila hlavou. Musel jsem se zkrátka zvednout a odejít, protože to se nedalo vydržet, ale nechtěl jsem se tím nikoho dotknout. Ten pán, který nás viděl odcházet a kterého jsem slušně zdravil a i on nás, tak si zcela pochopitelně mohl o nás pomyslet, že na něj a na ostatní pohlížíme jako na nějaké nemocné lidi, když se jim toto líbí, ale minimálně já je nechci tak vnímat (mamka nevím). Je pochopitelné, že asi z nás měl v tom domečku nepříjemný pocit, ale tomu se podle mě nedalo nijak předejít a nebylo to v důsledku žádného chybného jednání. Ne vše musí na lidi působit stejně příjemně. Někdo má rád takovou hudbu a někdo jiný zase jinou. To je v pořádku, ale lidé musí být tolerantní. To že jsme se nepozdravili bylo také asi v pořádku i když já trochu nutkání pozdravit měl. V podstatě se neznáme a nemáme rádi stejnou „hudbu“, společnou víru v Krista máme (minimálně já a on), ale někdy je potřeba mít trochu více společného.

- 28.3.2017 (trocha přírody)

Toho dne jsem trochu fotil. Z hobitího domečku jsme šli s mamkou na rybníky. Tak tady jsou fotky.

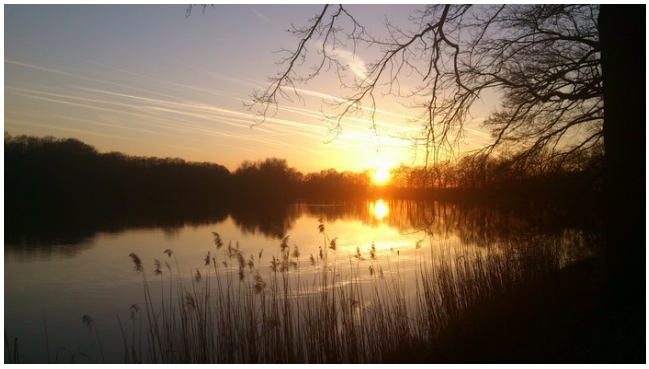
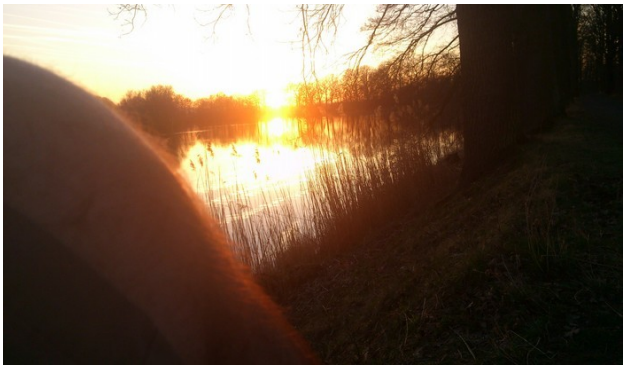
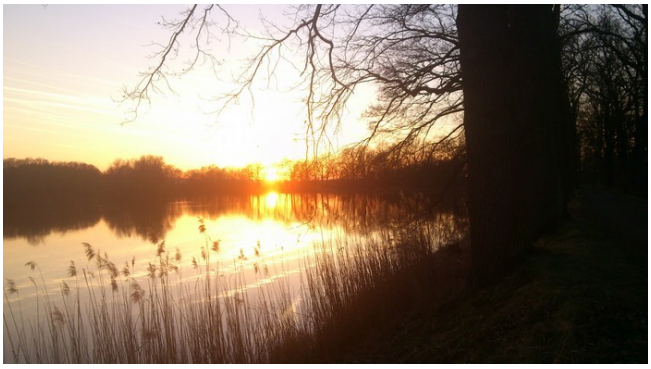

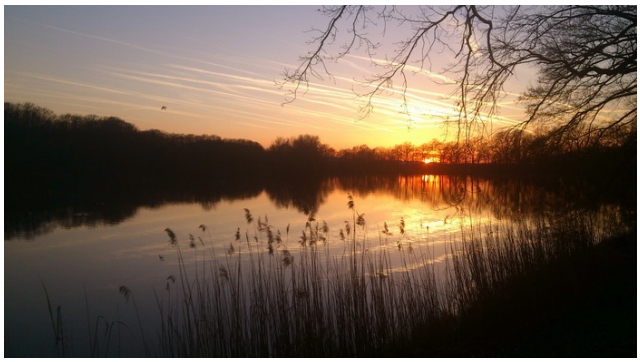
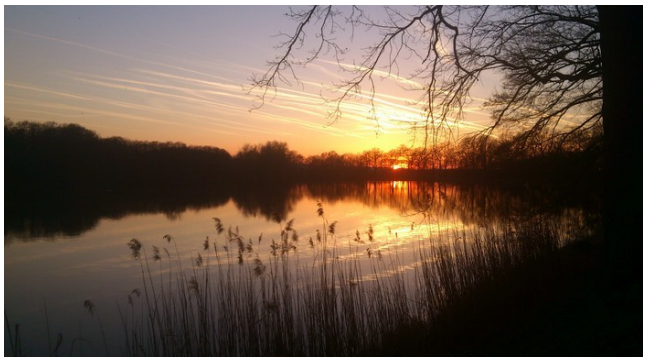
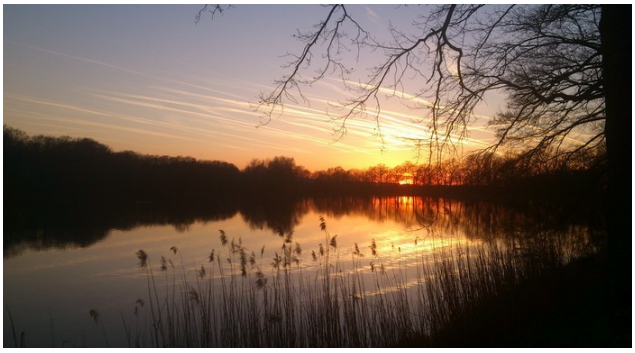

- 29.3.2017 (plovárna)

29.3.2017. Ten den jsem byl u řeky a měl namířeno na plovárnu.

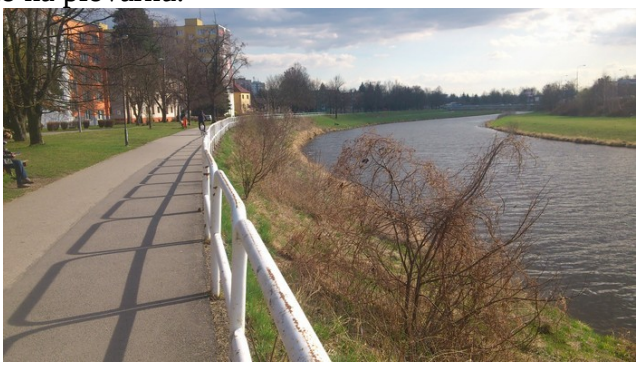
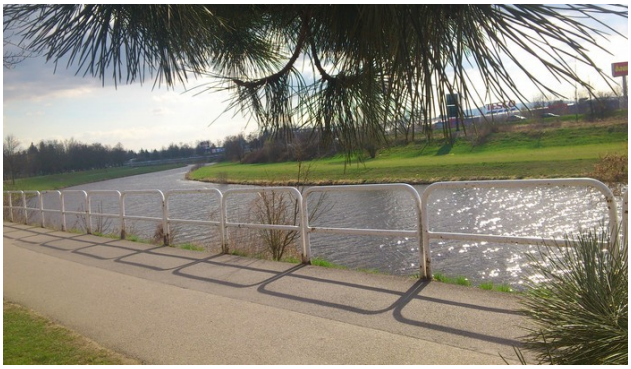

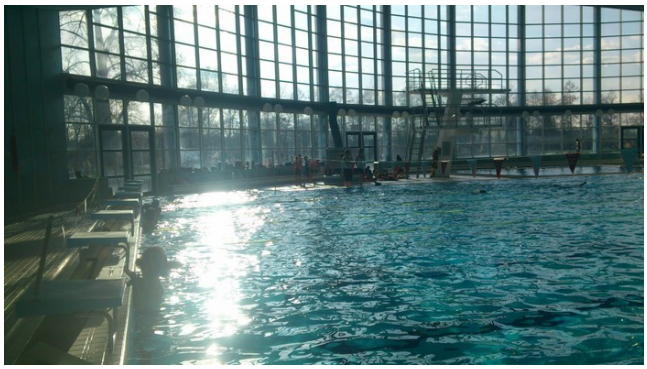

Jel jsem ten den na plovárnu. Sedím v autobuse natočený směrem dozadu po pravé straně autobusu. Koukám dolu z okna. Je tam auto a v něm dvě nebo tři ženy. Jedna z těch žen (byla mladší) se na mě rozjařeně usměje a začne na mě mávat. Bylo to jako kdyby vás viděla nějaká stará známá a radostí na vás mávala, ale já tu dívku snad v životě neviděl. Začalo jich mávat na mě víc, tak jsem se na ně také usmál a také sem na ně mával. Jedna z těch žen, které seděly v autě byla vědma a hned ten den jsem se s nimi setkal večer v čajovně, aniž bych tušil, že tam budou.

<od 14.4.2017 do 17.4.2017 jsem byl s přáteli na Šumavě s omezeným přístupem na internet, tak jsem ani nic nepsal. Taková dovolená uvnitř „dovolené“.>

- 29.3.2017 (vědma v čajovně... byl jsem odhalen)

Je 18.4.2017 0:17, vrátil jsem se ze čtyřdenního výletu na Šumavu a pokračuji v psaní. Na plovárně jsem se zrelaxoval a i když v posledních dnech jsem do čajovny nechodil, tak jsem měl takový pocit, že bych tam po plovárně měl zajít, protože něco možná probereme s Martinem. Po plovárně jsem tedy vyrazil do čajovny. U toalet v čajovně jsem se potkal s holčinou, která mi vesele řekla, že jsme se dnes už viděli. Byl jsme trochu zmaten, protože jsem nevěděl o koho se jedná. Upřesnila mi, že na mě mávali z auta do autobusu. Došlo mi o koho se jedná a domluvili jsme se, že půjdu pozdravit i ostatní holky, které na mě mávali z auta a které byly na pódiu. Byla tam už jen jedna, protože ta třetí odešla, myslím, krátce po mém příchodu. Tak jsem šel pozdravit tu poslední ženu. Byla to matka té dívky, se kterou jsme se pozdravila u toalet. Říkali mi, že mě poznali a jestli jsem poznal i já je. Tak jsem byl nucen říct nepříjemnou pravdu a to, že jsme je nepoznal, protože jsme se přeci jen viděli poprvé a bylo to mezi skly aut. I tak mě ale ta starší řekla, ať si přisednu k nim. Už z dálky bylo vidět podle toho stylu oblékání, že ta paní bude umět minimálně číst z ruky a nebo věštit z karet. Já tyto služby nevyhledávám, ale nevidím důvod, proč se s nimi nepobavit. Říkala myslím něco o tom, že jezdí po jižních Čechách a zjišťuje kdo tu je. Nevyptával jsem se na to, co tím myslí, ale vypadá to, že se to možná točí kolem nějaké reinkarnace. Možná jí někdo poslal na obhlídku. Těžko říct. Ptala se i mě na to kde bydlím a

kde jsem se narodil. Snad i na datum narození se mě ptala. Byl jsem sdílný a pověděl jsem jí i zhruba o tom, že mě jedna dívka obrala o peníze. Pak mi kamarád z obsluhy donesl objednaný čaj a ona se do něj trochu opřela, aniž by jí něco první říkal, zhruba touto větou „No ty vypadáš jako z perníkové chaloupky. Takový malý chlapeček.“. On se vzpíral a snažil se inteligentně vyvracet její poznámky, ale ona jako by se snažila jeho ego zatlouci do země. Ona mu pak řekla, že si může kdykoliv zjistit co on dělá, protože je něco jako programátor, ale on to nedokáže. On se vzpíral a říkal jí, že jí to nevěří. Já jsem naopak řekl, že jí to věřím. Neřekl jsem to proto, že bych rozuměl tomu, proč se ta paní považuje za programátora, ale pro to, že určitě nějak ovládá magii a podle mých nedávných zkušeností s jistými lidmi už tomu věřím. Ona na můj souhlas, asi z legrace, řekla, že je vidět, že jsem také programátor. Kamarád z obsluhy se vrátil k baru. Bavil jsem se s ní o tom problému, který mám s jednou dívkou. Ona řekla nejprve zda vím, co je to kritika? Řekl jsem, že vím a že asi naráží na to, že postrádám v určitých věcech sebekritiku. Ona řekla něco jako že bych jí chtěl mít jen kvůli sexu? Já na to, že ne jen kvůli tomu a že bych rád založil třeba i rodinu a měl děti. Ona mi odpověděla něco jako „A jak by jste mohl mít děti, když jste sám dítě. Vy jste snílek. Vy žijete úplně v jiném a bezstarostném světě daleko odtud. Tento svět je tvrdý pro běžné lidi, kteří v něm žijí.“. Nevěděl jsem, zda to mám brát jako kritiku či ne, ale její hodnocení mi přišlo v něčem pravdivé. Pravdivé bylo asi v tom, že pokud je někdo nesebekriticky pravdomluvný/otevřený, jako já, tak to může některé lidi od takového člověka odpuzovat (například některé ženy). To je můj vlastní závěr, ale těžko říct. Třeba narážela na něco jiného. Zeptal jsem se jí, zda je to dobře nebo špatně, že jsem snílek. Ona říkala, že i tací lidé jsou potřeba, protože kdo by na ně jinak mával z autobusu. Říkala, že děti jsou vedené hlavně srdcem a ne moc hlavou. Já se tedy snažím používat obojí, ale to srdce víc.
Potom se omluvila, že musí s dcerou probrat něco v jejím rodném jazyce, který mi připadal jako nějaký druh ruštiny. Jedno slovo, kterému jsem rozuměl, tak v tom rozhovoru zaznělo asi třikrát a bylo to slovo „autista“. Potom si přestali povídat a já trochu zklamaně řekl, že jsem tedy vlastně jako ten kamarád z obsluhy, když o něm tvrdí, že je jako chlapeček z perníkové chaloupky a já jsem podle ní díte. Ona mi řekla „Co vy víte, jak vy jste starý“. Já řekl, že vím, že je mi 32 let. Ona odpověděla „To si myslíte proto, že vám to řekla maminka“. Já odpovídám otázkou, zda by mě tipovala na víc než na 32let. Ona odpovídá něco jako „Vy by jste o sobě taky chtěl všechno vědět. Kdybych vám řekla kdo jste, tak by jste mohl mít hodně peněz. Já vám to ale nepovím, protože se musíte umět přenést přes to, že jste byl okraden a i tak si peníze vydělat“. Takhle nějak to řekla. Těžko říct, co tím myslela, tím že mi může říct kdo jsem. To mi připomíná Matrix, jak Neo vejde ke vědmě a nad ním je cedulka s nadpisem „Poznej sám sebe“. Jsem nakonec rád, že si zachovala skromnost a neřekla mi víc, protože věřím, že pokud se budu muset nějak poznat, tak chci, aby to nastalo nějakým přirozeným způsobem a ne že mi to někdo řekne. Třeba už k tomu došlo a poznal jsem se, akorát nemám dost důkazů se v tom utvrdit a má víra na to není dostatečně silná.

Shrnu tedy zvláštní setkání a události mého života

- Když mi bylo zhruba 23, 24 let, tak mi přišel divný email. Bylo to asi od nějakého angličana. Myslím, že se snažil mluvit česky, ale nebyla to ideální čeština. Říkal, že jsem byl vybrán vzhledem ke své geografické poloze a nabízejí mi nějaký celkem velký balík peněz. Jenom prý mám někam dojet a něco podepsat. Tento email mi přišel zanedlouho po tom, co jsem odeslal známým zvláštní článek o organizaci illuminátů, který mě tou dobou překvapil a vůbec jsme nečekal, že něco takového může existovat. Ten článek je stále na webu k dispozici a je zde. Já jsem na ten email odpověděl, že nemám zájem. Připadalo mi to jako nějaká lest.
- Zhruba ve 23 letech jsem měl špatný pocit z toho, že nějak nezapadám do tohoto světa a že holka, do které jsem byl zamilovaný má vztah k věcem, které mě připadali nezajímavé a pomíjivé. Byl jsem nešťastně zamilovaný a tou dobou mi přinesl jeden ze starších od svědků Jehovových jejich Bibli (Překlad nového světa). Přečetl jsem si nový zákon a obrácením ke Kristu jsem našel určité štěstí v životě. Určitý vnitřní pokoj. Svědkové Jehovovi byly překvapení tím, že rozumím správně myšlenkám v Bibli, aniž bych potřeboval jejich

přídavné vysvětlivky. Dokonce k nám domu zašel na návštěvu i jeden z výše postavených českých Jehovistů, protože na mě něco zajímavého viděli, ale já jsem stále odmítal jejich systém výuky a chtěl jsem si číst Bibli sám. Nakonec jsme se přestali vídat. Plné obrácení ke Kristu jsem zažil ale až po tom, co jsem se setkal s jedním starým známým, z Církve Bratrské a on mi upřesnil, že svědkové Jehovovi vnímají Krista jen jako posla evangelia, proroka, ale ne jako Boha. Když jsem se modlil, tak jsem ho měl tendenci přehlížet a modlit se přímo k Bohu Otci (Jehovovi), ale to bylo pro mě nedostatečné. Nemohl jsem navázat plné spojení až do té doby, co mě známý vyvrátil tento omyl a modlil jsem se pak přímo ke Kristu jako k Bohu. Potom už i mé pokání mělo plný účinek a osvobození od otroctví hříchu bylo znatelné a vztah k Bohu se upevnil. Tady je vidět v mé situaci, že není dobré se upínat na jeden jediný zdroj informací. To člověka může zavést špatným směrem. Ten známý z Církve Bratrské říkal, že nejsem jediný člověk, se kterým se setkal a byl špatně ovlivněn tímto názorem na Krista od svědku Jehovových.

- Jednou jsme šli s kamarádem do města. Bylo mi cca 25, 26 let. On docela pil. Potkali jsme jednoho chlapíka, který mluvil slovensky a byl to údajně bezdomovec. Někoho napadlo, že půjdeme na diskotéku K2. Já jsem odmítal do poslední chvíle tam jít, ale nakonec mě přemluvili. Mě takové místo nějak vadilo. Pozval jsem toho chlapíka ze slovenska na pivo, protože on na něj neměl. Bavili jsme se spolu u takového nástěnného stolu, ale byl tam takový hluk, že nebylo moc rozumět. Zmínil jsem se, že jsem věřící, ale nemám žádný sbor, kam bych chodil a zmínil jsem se i o té dívce. On mi říkal, že je také věřící a chodí sem tam na návštěvy do Cesty života, která je skoro v té samé budově jako klub K2. Říkal, že také poznal dívku, která byla ze světa, ale změnilo ho to k horšímu. Nějak jsem v tom co říká cítil takové varování, jako kdybych se od té holky měl držet dál. Na druhou stranu mi nabízel usilovně, že mi sežene snadno děvku, abych poznal sex, protože je to fajn. Tak něco takového jsem odmítal ještě víc, než jít do K2, tak že mě nepřesvědčil. Mé superego si prosadilo své. Divil se tomu, že mám takový postoj. Po promluvě s ním se ale nějak rozzářil. Řekl mi něco, co mi nikdo neřekl. Povídal s nadšením něco jako „Jirko, ty máš v srdci Krista“. Nevím přesně co tím chtěl říct a proč mi to říkal tak překvapeně, ale chtěl mě doprovázet celou cestu skoro až domů. Říkal, že kdyby mě někde někdo v té tmě chtěl napadnout, tak že ho roztrhá. Říkal jsem, že mamka by nechtěla aby přišel k nám domů a on to pochopil a rozloučil se se mnou někde až na sídlišti Šumava. Při rozloučení zvolal radostně vzhůru, že to byl požehnaný den. Byly jsme domluvení, že za ním zajdu na Sokolský ostrov, kde přespával a donesu číslo na mě do Cesty života. Číslo jsem tam donesl, ale nevědělo o koho jde. S tím člověkem jsem se pak už nikdy nesetkal. V životě ale nikdo na mou přítomnost nereagovat tak nadšeně, jako on.
- Bylo mi cca 26 a stál jsem u obchodu Albert na máji před vchodem do obchodu a čekal myslím na mamku. Koukám směrem do parkoviště. Přijede auto, které vypadalo trochu zvláštně tvarované, ale jinak celkem obyčejné. Vystoupí z něj zvláštní postava. Byl to starší pán. Byl oblečený trochu v nesouladu s dnešní dobou. Vypadal jako nějaký továrník z devatenáctého století a nebo něco jako mafián. Měl klobouk a vypadal docela přísně a hodně hubený. Divnější než to, jak vypadal bylo to, že když vystoupil z auta, tak neudělal snad ani jeden krok a upřeně se díval přímo na mě. Byl tak 5 – 10 metrů ode mě a díval se přímo na mě upřeným pohledem asi tak čtvrt minuty a já díval upřeně na něj. Tohle se mi nikdy nestalo. Pak se rozešel ke dveřím, vedle kterých jsem stál a stále jsme se na sebe koukali až do momentu, kdy procházel kolem mě. Když mě míjel, tak už koukal rovně před sebe na cestu a já ho zezadu sledoval. Nakračoval způsobem, jako kdyby mu ten celý obchod patřil. Byla z toho cítit silná arogance. Jak kolem mě prošel, tak se mi udělalo na chvíli blbě. Jako kdyby ten člověk pohlcoval pouze svojí přítomností mojí energii. Napadlo mě, že tohle musí být nějaký mág, illuminát či něco podobného. Že na mě musel vidět něco, co se mu asi nelíbilo. O upírech jsem tou dobou nic nevěděl, ale údajně staří upíři jsou vždy hubení a vypadají silně inteligentně, což by sedělo a i s tou arogancí. Možná, že to byl upír.
- Cca 26, 27 let mi bylo, když jsem potkal jednu cikánku na máji. Pořád mi chtěla něco věštit

z ruky a já pořád odmítal. Něco málo mi narychlo pověděla při prvním setkání, ale to jsou věci, které může povídat každému na potkání. Že prý dostanu nějaký veliký dopis a pojedu hodně velkou dálku někam pryč. Na nějakou společenskou událost či co? Že prý má milá na mě hodně myslí a že prý tam bude. Říkala, že budu mít hodně peněz, velikou lásku a dvě děti (kluka i holčičku). Mluvila myslím o nějaké druhé lásce, protože prý první lásku jsem si zkazil. Já na to, jak je to dlouho, co jsem tu první lásku zkazil? Ona říkala, že zhruba tři roky. V tomhle se ale nemýlila. To všechno ostatní mohou být lži, ale ty tři roky trefila. Jenomže tohle vše jsou takové sladké řečičky, na které by se člověk neměl spoléhat. Já tak trochu vidím svůj osud v tom, že žádnou ženu ani mít nebudu, ale těžko říct.

- V 30 letech jsem pocítil poprvé asi něco jako astrální napadení. Byl jsem obrácený už cca 7 let ke Kristu, ale stále jsem se nenechal pokřtít. Zhruba v únoru 2015 jsem nalezl zvláštní fórum, které zmiňuji na začátku tohoto příběhu. Bylo to příběh o upírech, kde si lidé mohly na každé stránce příběhu vyjadřovat názory. Přečetl jsem příběh a nějak jsem mu uvěřil. Podle jednoho přísloví je dobrý způsob, jak zakrýt pravdu, že jí vykřičíte do světa. Pokud je to něco neuvěřitelného, tak z toho lidé udělají fantasy příběh a ten, kdo tomu bude věřit, tak bude prohlašován masou lidí za blázna, aniž by prověřovali jednotlivé důkazy. Napsal jsem tam, že je potřeba mít pročištěnou krev Kristovou obětí, aby člověk měl vedení Duchem Svatým a tak byl chráněn před záhubou. Tou dobou jsem párkrát pocítil, jako kdyby se mi někdo snažil napadat srdce. Sice jsme nebyl pokřtěný, ale k žádnému vyražení duše nedošlo. Jeden známý z čajovny mi krátce na to říkal, že tyto satanské organizace dovedou poslat na nepohodlné jednotlivce démona, který mu může ublížit, či ho nějak proklít. To muselo být přesně ono. Další kamarád mi nedávno říkal, že existuje určitá forma astrálního napadení, kdy na dálku vyrazíte pomocí magie člověku duši z těla a ta duše se tam pak nemůže vrátit. U mě k žádnému vyražení nedošlo. Všechny útoky na mě byly neúspěšné.
- Nějak krátce po tom, co jsem přečetl a vyjádřil se k příběhu o upírech, tak jdu po Lannovce kolem lavičky blízko Prioru. Sedí tam nějaká nazdobená romka a s ní skupinka romů. Procházím kolem a jdu docela normálně. Ona na mě zaraženě vykřikne „Hej, co je to s tebou.....jdeš jak ninja.“. Já na to nereaguji, protože ta věta mi připadá divná. Pak řekne ještě ostatním romům že jdu jak ninja nebo něco podobného. Oni na to myslím nijak nereagovali. Co si o tom mám myslet? Těžko říct. Ten rok 2015 jsem se myslím v říjnu nechal pokřtít v řece v českém Krumlově od pastora Cesty života. Pocítil jsem jakési upevnění ve vztahu k Bohu.
- Ještě krátce po okomentování příběhu s upíry si mě k sobě pozval jeden známý. Trochu se mě vyptával co mě k tomu vedlo a tak. Nakonec mi pověděl, že Ježíš Kristus dělal ve své době veliké věci a že bych měl poznat, kdo ve skutečnosti jsem.
- Rok 2017 je mi 32 let a je asi nejbohatší na všelijaké záhadné události. Došlo k několika astrálním útokům během pár dní ode dne 17.1.2017. Jeden z nich mě probudil uprostřed spánku. Bylo to hned druhý den ráno po tom, co jsem předchozí večer poslal Jarušce tři dopisy kolegům z práce. Další dny následovali také útoky, ale už menší a menší, až to přestalo úplně. Nejsilnější byl ten, který mě probudil asi cca ve čtyři ráno, ale ty další byly už jen na večer. Jeden kamarád mi tou dobou řekl o tom vyrážení duše z těl a také mi řekl, že prý roku 2017 se vrátil na zem Bůh a tyhle všechny satanské kulty budou mít konec, ale budou se drát o své místo. Povídal mi, že člověk, který tady žije, má jen fyzické tělo, ale ve skutečnosti to může být někdo hodně mocný a úplně někde daleko odtud. To mi zase trochu naznačuje tu větu „Poznej sám sebe.“ z filmu Matrix. Jenomže Kristus podle Bible přijde nečekaně a náhle a věřím, že to bude celosvětová událost. Nevím, zda se dá spoléhat na nějaký rok 2017, když Bible varuje před tím, že ten datum nikdo nezná. Je ale pravděpodobné, že jak se ten termín bude přibližovat, tak jeho věrní lidé budou čím dále více tušit jeho příchod. Hlavně věřím, že tu má své skryté zálohy svých věrných lidí, kteří jsou připraveni zkrátit dobu velkého soužení, aby vůbec někdo ty dny přežil.
- Dostal jsem se tento rok 2017 do takového drobného konfliktu s jedním člověkem či upírem. Říkal mi, že je jich hodně v Čechách a že o sobě dáváme teď pěkně vědět. Se mnou se prý

nikdo mazlit nebude a rovnou mi useknou palici. Já mu odpověděl, že možná přijdu o hlavu, ale zatím jí stále ještě mám. Z toho jeho psaní se dá usoudit, že se opravdu v tomto roce něco výjimečného asi děje, ale jde to mimo veřejnost.

- Hlavně po tom co ve mně Jaruška zklamala důvěru, tak jsem ucítil jakési zvláštní duševní posílení tento rok. Začali se mi dít zvláštní věci, které se mi dříve nedějí a vnímám, že jsem nějak duševně formován. Pomyšlení na nějaké zaměstnání mi připadá bezvýznamné. To je zvláštní znamení. Nemohu si pomoct, ale připadá mi to, jako kdyby mi Bůh naznačoval, že se tento svět brzo zhroutí a je potřeba (alespoň v mém případě) připravovat se na revoluci. Jsem pokřtěný a tím jsem se zavázal sloužit Bohu. Možná neplánuji zpívat ve sboru, ale to neznamená, že třeba nemám skryté nějaké schopnosti, které se projeví až v případě příchodu revoluce. Zničení starého systému přijde náhle a v době, kdy se lidé budou Kristu posmívat. Já se snažím hlavně spoléhat na to, co mi radí srdce a pokud mi srdce pokaždé dávalo sílu a radost pracovat, ale teď mi ukazuje, že se na zaměstnání nemám soustředit a mám raději psát, tak to tak trochu vidím, že asi opravdu k něčemu dojde, protože jedině Bůh ví, kdy přijde ta hodina a Bůh řídí srdce jeho oveček. Druhé vysvětlení může být mnohem prostší a to, že zatím nic převratného nepřijde a protože jsem OSVČ a mám stále nějaké peníze, tak prostě nemám důvod vydělávat další, když žiji skromně, Bůh mě do žádných zakázek neposílá a tak jen píši, což může někoho jiného obohatit (Jarda se mi přiznal, že se mu mé čtení líbí, tak už jen kvůli němu to má cenu). Třeba s tím rokem 2017 opravdu něco bude a třeba ne.

Závěrem snad tento zvláštní obrázek, který je z facebookového profilu „Smaženíce Houbová“, který jak se domnívám patří Jarušce. Nevím, proč si někteří lidé zakládají takovéto anonymní profily. Proč každý nevystupuje jen s jedním profilem a se svou vlastní fotkou, jako například já. Já v tom vidím určitou neupřímnost. Ideální svět by byl podle mě ten, kdy by lidé neměli možnost něco takového dělat a nebo by tu možnost měli, ale mohl by se jim kdokoliv podívat do hlavy, aby zjistil, kdo za tím stojí. Proč se schovávat? Proč se stydět za své názory? Tento obrázek je údajně složen z příspěvků roku 2016. Já jsem se k té holce choval tou dobou s veškerou úctou a pomáhal jsem jí s existenčními problémy. Na tom obrázku je vidět holčička myslím s panenkou v ruce a vedle ní chlapeček se samopalem. Pak je tam vidět zajíček či králíček a pod ním ročník mého narození 1984. Hned pot dím je fotka mrtvého rozloženého zajíčka. To je divné.

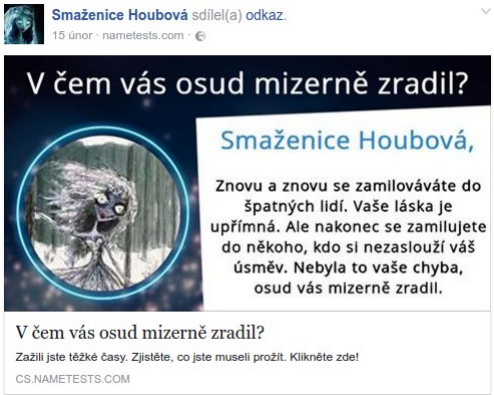

Když jsem na to upozornil na jejím profilu a je to popsané i na stránce 115 a 116 v předchozím dokumentu, tak si nasdílela tento obrázek nalevo. To mi připadá, jako kdyby mi dala najevo, že to nevyšlo z její hlavy, ale někdo mě nemá rád.

Je 21.4.2017 22:44 a pokračuji v psaní. Poslední dobou jsem sledoval události na YouTube a tak jsem toho moc nenapsal. Časy, kdy jsem psával do šesti do rána a denně jsem naspal jen pár hodin, jsou pryč. Zvláštní energie, která se mě držela při psaní první části, tak nějak zmizela a cítím se teď celkem normálně. Podle událostí na YouTube to vypadá, že tento rok bude asi dramatický.

K těm zvláštním setkáním mého života bych už asi víc nedodával. Bylo toho tedy více, ale to co jsem popsal, tak asi stačí.

Vědma mi řekla, že se divím věcem, které se kolem mě dějí a zítra to bude podle ní ještě zajímavější. Nevěděl jsem na co naráží. Divné bylo také to, že mi řekla, že se vidíme poprvé a naposledy. Jak může něco takového někomu říct, že se s ním vidí naposledy. Nakone mi položila otázku, kolik umím jazyků. Řekl jsem, že stěží dva. Ona mě trochu nachytala, protože dodala, kolik umím programovacích jazyků. Odpověděl jsem, že myslím něco kolem pěti. To je zvláštní. Jak může vědma, které je ozdobená korálky, pravděpodobně do světa techniky moc nevidí, jak může takový člověk vědět, co je to programovací jazyk. Když se mě někdo takový zeptá, kolik umím jazyků, tak předpokládám, že se mě ptá na normální jazyky a podle toho odpovím. Připadal jsem si poníženě, ale co na tom sejde.

Při placení u baru se ještě podívala na jednoho štamgasta sedícího u stolu a pověděla mu něco v tom smyslu „Víte, kdo vy jste?“. Myslím, že jí na tuto otázku neodpověděl. Asi také nic netuší.

- 29.3.2017 (promluva s Martinem)
Po tom, co vědma odešla, tak za mnou na pódium přišel Martin a prohodili jsme pár slov o ní a o tom co mi a kamarádovi z obsluhy řekla. Martin měl pro mě ale takovou zvláštní zkušenost, o které mi řekl. Ten den 29.3.2017 jsem se zrovna chystal k tomu, abych dokončil článek o psychopatii ze dne 22.3.2017. Ta Martinova zkušenost mě zaujala. Říkal mi, že mu nějaký opilec pomočil obchod. Martin se k tomu postavil tak, že to sám uklidil, přišel za tím opilým člověkem do baru, chytil ho za rameno a řekl mu něco jako že to uklidil, ale doufá, že už se to příště nebude opakovat. On se prý zastyděl. Já Martinovi řekl, že bych nebyl schopen to za někoho jiného uklidit. V principu mi to nepřišlo moc správné, ale něco na tom bylo. Asi bych na jeho místě hledal nějaký způsob, jak toho člověka donutit, aby si to uklidil sám. Každopádně mi to vnuklo hned další den jakousi myšlenku ohledně Jarušky.

- 30.3.2017 (další setkání s Jaruškou)

Řekl jsem si, že zajdu do Big Poppy na pizzu. Nějak jsem od srdce cítil, že bych tam měl jít. Přišel jsem na zahrádku u soky a Jaruška tam byla. Obědnal jsem si klasickou pizzu s masem. Nebudu si hrát na něco, co nejsem. Na vegetariána. Snažil jsem se mít pozitivní náladu a myslet na ní v dobrém. Připadala mi úplně v normální náladě. Možná i docela veselá. Hodně se pohybovala kolem dveří, které vedli na zahrádku. Docela dlouho tam něco uklízela a omývala dveře. Zeptal jsem se jí po jídle, že by jsme mohli zajít třeba někam do baru. Ona odpověděla, že dnes dělají inventuru, tak že bude dlouho pracovat. Já jí na to říkám, že to nemusí být dnes. Ona se z toho vykroutila, že poslední dobou se stěhuje a nemá čas. Ptám se jí, kam se stěhuje a ona, že do jiné části Budějovic ale neřekla detaily. Později jsem se jí ještě zeptal, zda nechce pomoct se stěhováním a ona řekla celkem vesele, že ne, že už to má skoro vše přestěhované. Tak z toho se dá asi opravdu usoudit, že čas zajít do baru by se asi opravdu našel, když už je toho tak málo, ale prostě nemá zájem. Nějak jí ale ta má návštěva asi zvedla náladu, protože si hned ten den na profilu Smaženice Houbová dala docela veselé příspěvky. Byl to docela rozdíl oproti těm ponurým příspěvkům z minulých dnů.

- 31.3.2017 (nuda v ČB.....i Budějovická „Olinka“ čeká svého nápadníka (kamaráda))

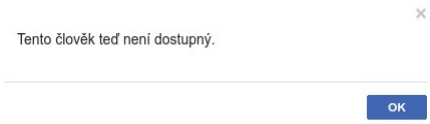

Ten den mi ráno někdo volal. Číslo bylo skryté. Zvednu telefon a okamžitě ho někdo na druhé straně zavěsí. Myslím, že jsem uslyšel slabé ženské vzdychnutí. Kdo to asi mohl být? Hned na to mi přišla SMS od Jarušky. Byla v ní informace, že mám na Facefooku od ní zprávu. Podívám se na FB a ona opravdu píše. Z nějakého důvodu mohu psát i já jí. Asi si mě na chatu odblokovala, abychom si mohli dopisovat. Píše mi s žádostí, že potřebuje půjčit další peníze :(. 4000 Kč na něco kolem bydlení. Já bych tuto informaci nezveřejňoval, ale vzhledem k tomu, jak se ke mně vzápětí zachovala, tak mi to připadá správné, ale k tomu se dostanu. Společně s prosbou mi nabízela, že se budeme moci ten den sejít a že bude mít novou brigádu a bude mi měsíčně splácet po 6000Kč ten dluh. Já jsem jí napsal, že zradila mojí důvěru a z toho důvodu jí další peníze nebudu půjčovat. Tady nejde o to, že mi doposud peníze nevrátila. Třeba je opravdu ve špatné životní situaci a prostě nemá, ale když mi ta holka řekne, že mi jistý den přijdou na 100% peníze a už je to vyřízené s pojišťovnou, a přitom mi nic nepřijde, tak je to nehezký naschvál. Snaha někomu schválně ublížit. Jinak si to vysvětlit nedovedu, protože mi mohla včas říct, že si se mnou takhle hraje a za upřímnost bych jí byl třeba půjčil, či dal i více než 40500Kč. Já bych normálně nezveřejňoval informace kolem jejích problémů, ale pokud mezi námi existují tací lidé, kteří pomocí lží využívají dobrotivosti hodných lidí, kteří chtějí ostatním nezištně pomáhat. Říkal jsem jí, že pokud mi to vrátí v domluveném termínu, tak jí těch 40000Kč věnuji a vůbec nic za to nechci. Mě pouze bude stačit, když kolegům v práci budu moci upřímně říct, že mi vrátila všechny peníze a nikomu už nemusím říkat, že jsem jí pak něco dal. Nechtěl jsem toho od ní tolik. Po tom podraze se mi ani neomluvila, tak kde to žiji? Co je tohle za svět, když je něco takového reálné? Po takové zkušenosti mi připadá nutné na chování takového jedince veřejně upozornit. Když upozornit, tak se všemi detail, které k tomu patří. Kdyby všechny zločiny byly nějak na každém člověku veřejně dohledatelné, tak by asi na světě hned bylo lépe, protože by nikdo z hodných lidí nemohl dělat hlupáky. V tomhle jsem asi ten snílek, to dítě, jak říkala vědma. Pro mě je těžko přijatelné, že se takovéto zlé věci mohou dít. Podle různých proroctví se ale přibližuje čas, kdy se na zemi tyto špatné věci dít už naštěstí nebudou. Svět projde proměnnou, která bude tvrdá a mnoho lidí asi zemře, ale nakonec přijde boží království, ve kterém bude pokoj od hříchu. Nemyslím si, že ale sebedokonalejší člověk bude schopen takovou proměnu přežít bez přijetí Kristovo oběti, která je tu stále zdarma pro lidi k dispozici. Stačí ho pouze brát jako Boha, modlit se k němu, uvědomit si svojí nedokonalost a žádat ho o odpuštění s příslibem snahy napravovat své jednání a usilovat o dokonalost. Každý člověk by si minimálně měl alespoň jednou pokorně přečíst kapitoly 5-8 v evangeliu Matouše, kde je Ježíšovo kázání na hoře, jak mluví k obyčejným lidem a radí, jak žít podle jeho zásad. Je mnoho lidí, kteří se modlí k Bohu, ale jaksi moc nežijí podle jeho zásad. Modlitby takových lidí nemají moc účinnost a v některých případech mohou Boha i urážet. Proto je potřeba si najít trochu čas, pokoru a nějaké minimum si v Bibli/evangeliu nastudovat. Tím projevíte nějakou snahu jít naproti Kristu. Tohle ale píši hlavně pro lidi, kteří se o boží slovo nikdy nezajímaly. Nemluvím k zasvěcencům.

Teď ale zpět k Jarušce. Podle mě by veškerá zločinnost měla být odhalena. Ne pro to, aby se lidé kamenovali, ale aby nemohlo být zneužíváno dobrotivosti hodných lidí, protože každý by si hned dával pozor na lidi s nečestným přístupem. Někdo by se mohl obávat „kamenování“ ze strany ostatních, ale kdo je bez vinny, aby mohl ostatní odsuzovat? Takové „kamenování“/souzení by bylo pravděpodobně odhaleno jako přečin a poukázáno na něj, tak čeho se obávat? Jednou stejně ale přijde doba soudu všech lidí a s tím přijde i trest, tak že je potřeba snažit se žít spravedlivě co nejdříve, aby cena nebyla později příliš vysoká. Nabídl jsem té holce jen psychickou podporu, protože finanční ústupek už z mé strany byl dost velký v tom, že od ní stále nic nevymáhám a navíc zklamala mou důvěru lží. Ona mi řekla, že i tak se má zájem se mnou ten den u ní doma sejít a já to přijal a řekl, že přijdu. Byl jsem trochu překvapen z toho, že se se mnou chce sejít i když jí nepřinesu žádné peníze. Mluvila o nějaké pomoci, myslím, se stěhování. To by bylo asi úplně poprvé. Měl jsem trochu obavy, že v tom bude nějaká lest. Na jednu stranu jsem se těšil, že se s ní

konečně setkám, ale na druhou stranu, co když mě v něčem zase podrazí. Ten den jsem se zrovna sešel s Jardou v čajovně. Řekl jsme Jardovi a Martinovi, že se ten den (pátek) mám sejít v pět s Jaruškou u ní doma a nějak jsem jim zhruba řekl, co jsme si napsali ráno. Jarda mi chytře poradil, abych všechno nefotil tak, jako jsem fotil skoro každý krok cestou z Hluboké. Martin zastánce fotografování mi zase řekl, je nať to nafotím. Když jsem se zmínil před klukama, že jí nabídnu psychickou útěchu, tak Jarda řekl, a co fyzickou? Byl jsem trochu zmaten tímto dotazem, ale má odpověď byla, že pokud na to přijde a Jaruška si to bude přát, tak nabídnu i fyzickou útěchu. Připadal jsem si v ten moment jako Standa Pychlík ve filmu Nuda v Brně, protože mi všichni najednou dávají různé rady a dotazy na toto téma. Nakonec to skončilo jakousi sázkou mezi Martinem a Jardou. V sázce nebylo nic, ale šlo jen o to, kdo má pravdu. Jarda říkal a pevně věřil tomu, že se ten den opravdu sejdeme u ní doma. Martin na druhou stranu říkal, že se nesejdeme, protože podle něj to je jen další šachová partie rozehraná z její strany, ve které jde jen o to mě nějak ponížit či zotročit a ve výsledku ze mě nějak dostat další peníze. Já jsem se nepřikláněl na žádnou stranu. Připadalo mi obojí možné, protože po té době už jí mohlo něco docvaknout a začít se ke mně chovat normálně, ale také se nemuselo změnit vůbec nic. Když jsem četl informace o psychopatii, tak jeden zdroj doporučoval se těmto lidem absolutně vyhýbat, protože jen bezcitně zneužívají ostatní za účelem získání nějakého hmotného prospěchu. Prý při setkání s psychopatem jste jen buď oběť a nebo protivník. Pokud jde o mě, tak já se nikomu absolutně vyhýbat nechci, nechci být nadále v pozici oběti, i když touto zkušeností už jsem si prošel tím, že jsem jí důvěřoval, ale nechci být ani nějaký tvrdý protivník. Zkusím to udělat tak, že budu prostě jen něco jako neutrální kamarád, který se snaží šířit jen pozitivní náladu.

Jak to tedy nakonec celé dopadlo? Kdo měl pravdu? Vrátil jsem se z čajovny domů a když bylo 16:26, tak mi došla od Jarušky zpráva na facebook, že jí to dnes nevyjde „Dnes určitě ne. Mám toho opravdu Moc!! Mějte se“. Jenom ještě okopírují jednu zprávu, kterou mi poslala ráno v 7:33, ať ej vidět, že si tu nic nevymýšlím, protože jsem si něco špatně přečetl „Nemůžu nic jiného, než Vám slíbit, že pokud budete chtít, tak se můžete dnes po 17h stavit u mě a popovídáme si.“. Ještě jsem jí v 7:44 psal „Vy za mnou jděte jen když potřebujete peníze. Ale to není správný přístup.“ a ona odpověděla „Já vím, že to tak vypadá. Mrzí mě to ☹ Sejít se s Vámi chci i tak.“. No z téhle zprávy to opravdu vypadá, že jí to vše opravdu mrzí a chce se sejít, ale píšu tento text a je už 22.4.2017. To je o tři týdny později a zatím mi nedala tu možnost se s ní pouze sejít, ať už kdekoliv a dát mi možnost si promluvit o jejích problémech. Tak jsou to všechno pěkně vypadající lži, či co? No a víte co se stalo? Chtěl jsem jí obratem odpovědět na odvolání té schůzky s tím, že to chápu. Byl jsem rád i za to, že jsme z ní dostal odpověď 34 minut před pátou namísto pěti minut, protože to už bych byl někde nedaleko před jejím barákem. No ale žádné odeslání mé odpovědi se nekonalo, protože ona si opět asi zablokovala chat, abych jí nemohl psát. Po pokusu odeslat odpověď mi to zobrazilo zprávu „Tento člověk teď není dostupný.“. Tak jsem si řekl, že dnes je jednoznačný vítěz Martin. Trochu jsem si vybavil ten film Nuda v Brně, kde Olince přišla domů maminka a tak jí uspala kafíčkem s prášky na spaní, aby mohl Standa přijít.

Očekával jsem něco špatného u ní doma, tak se mi vlastně tak trochu ulevilo, že to dopadlo jen tak, že mi prostě jen zablokovala chat, abych jí nemohl ani odpovědět. Nakonec jsme šli s mamkou ven a já jí pozval na pizzu do hobitího domečku. Byla vyhládlá. Udělalo mi celkem radost, že se mohu věnovat někomu, kdo o to stojí.

- 1.4.2017 (přednáška o působení Krista na zdraví organizmu)

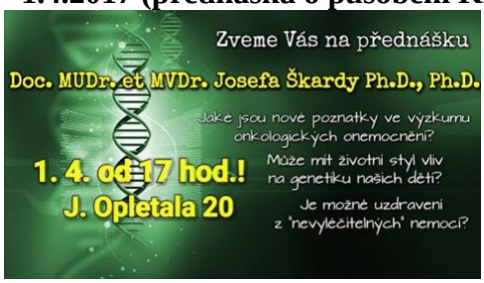

Ten den měl přednášku pan Škarda. Docela energický chlapík, který má židovské předky. Zvláštní bylo, že celkem zatracoval náboženství, které je reprezentované formou různých obřadů. V tomhle jsem s ním celkem zajedno. Také se neúčastním žádných náboženských obřadů a nepřipadá mi to důležité. Jak jsem psal v prvním díle na stránce 34. Osobně připomínání poslední večeře neprovádím žádným obřadem, ale pouze v duchu přijímám Kristovu oběť a tím kalichem rozumím žití v souladu se zákonem lásky k ostatním. Netvrdím, že žiji dokonale, ale snažím se Krista svým jednáním nezahanbovat a dělat mu dobré jméno.
Zajímavý byl příběh jeho syna. Povídal, jak se jeho malý syn dostal nešťastnou náhodou do skříňky s léky. Pokud si dobře pamatuji, tak jí rozbil, protože byla zabezpečená. Spolykal velké smrtící množství léků, které by se prý dalo na farmě použít i k usmrcení velkého kusu dobytku. Když se o tom dozvěděl od ženy, tak honem jel domů a dělal vše pro záchranu syna. Hodně se za syna modlil ke Kristu. Po změření krve se zjistilo, že Bůh udržoval množství jedovatých látek na hranici snesitelnosti. Syn to naštěstí přežil. Byl to pro pana Škardu takový důkaz Boží přízně v jeho života. Má židovské předky, ale uznává Krista jako Boha. Mluvil jinak také o tom, že v našich tělech jsou neustále produkované rakovinné buňky, ale tělo je neustále přemáhá a snaží se udržovat v kontrolovatelném množství. Právě v tom, jak moc se tělo dovede bránit, hraje zásadní roli naše psychika, která může být z velké míry podpořená propojením s Kristem. Také je důležité nezanedbávat pohyb a nějaký čas denně se alespoň projít (třeba čtvrt hodiny). Takto bych zhruba nějak shrnul myšlenky z jeho přednášky.
Po přednášce se konalo léčebné přikládání rukou. Toho už jsem se ale nezúčastnil, protože se cítím naprosto zdráv jak psychicky, tak duševně a šel jsem tedy domů.

- (Zjevení 12:1 - Žena a drak)

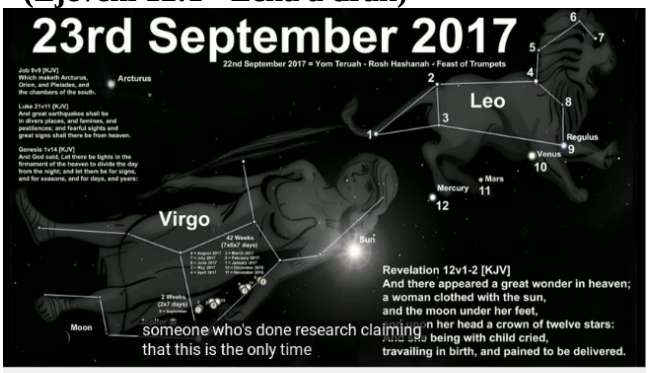

SEPTEMBER 23 2017 PROPHECY FULFILLED!!! Once In 7000 Years!! A Great Awakening!!! Part 3/3

Je 24.4.2017 0:57. Nevěnoval jsem se zatím komentování dne 1.4.2017, i když na tom dni něco zajímavého je. Procházím videa na YouTube a našel jsem toto. Popisuje se tam na volně dostupném programu stellarium, který slouží pro simulaci pohybu planet. Rozložení měsíce, Slunce a planety Jupiter pro den 23.9.2017. Na tento kosmický úkaz se soustředí několik zdrojů a je zvláštní. V knize Zjevení 12:1-8 je toto:

„1 Na nebi se ukázalo veliké znamení: **žena oděná sluncem**, **pod jejíma nohama měsíc** a na hlavě měla **korunu dvanácti hvězd**. “

Tento popis odpovídá rozložení planet pro den 23.9.2017. Někdo by si řekl, že je pohanské zabývat se rozložením planet, ale už v knize Genesis se říká, že Bůh stvořil hvězdy k určování období, dnů a let, tak proč to nevyužít. Já věřím, že v Bibli jsou astronomická znamení. Podle tohoto výkladu se tou ženou chápe souhvězdí panny (Virgo), která má ten den u nohou měsíc a je jakoby oděná sluncem (u ramene). Je to vidět na obrázku výše. Nad hlavou má dvanáct hvězd tvořících souhvězdí lva. Poloha planety Jupiter je v místě břicha, jako že se jedná o porod. Proč zrovna planeta Jupiter? Jupiter je královská planeta a představuje v této situaci Božího Syna Ježíše Krista. On vzešel z ženy (židovský vyvolený národ), přemohl svého nepřítele, stal se obětním beránkem a následně králem v nebi (spasitelem). On už teď je částečně král na zemi a chrání své věrné, ale stále je svět v moci zla, což nebude platit navždy.

„2 Byla těhotná a křičela bolestí, neboť začínala rodit.
3 Pak se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun.
4 Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. Tento drak se postavil před ženu, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile ho porodí.
5 Ale když porodila syna, muže, který má pást všechny národy železnou holí, byl její syn vytržen k Bohu a jeho trůnu.
6 A ta žena utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam **živili tisíc dvě stě šedesát dní**.
7 V nebi nastal boj: Michael a jeho andělé bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé,
8 ale nic nezmohli.“.

Poukazuje se na to, že to znamení na obloze dne 23.9.2017 znamená, že je nablízku druhý příchod Ježíše Krista. Před tím by prý ale měl přijít jeho prorok, který bude novodobý Eliáš a ukáže se asi někdy tento rok. Přijde před tím, než začne velké soužení, které by mělo trvat sedm let, ale podle některých dohadů to nebude sedm let ale budou to necelé tři a půl roku. Ten prorok by se měl podobat svojí osobitostí Kristu obdobně, jako to bylo u Jana Křtitele. Měl by to být takový záblesk před tím, než přijde podruhé Ježíš Kristus. Podobně jako Jan Křtitel byl v pustině před tím, než se ukázal, tak i novodobý Eliáš bude asi pravděpodobně teď někde v samotě a nebo pokoušený zlem. Opravdu by mě zajímalo, kdo je ten člověk a kde je. Až nadejde vhodný čas a dostane povel od Boha, tak o sobě dá určitě vědět a bude si snad plně vědom svých schopností a svého poslání ať už je to kdokoliv. Není asi vyloučené, že se za něj bude vydávat více lidí podobně, jako to bude u Krista.
Zde jen pár souvisejících odkazů:
70 Weeks of Daniel and the COMING of Elijah! Hebrew year 5777! He appears before June 7, 2017!

Message to All Jewish People: Is Elijah Coming Back? Who Are the 2 End-Time Witnesses? WARNING!!! Something BIG is about to happen on September 23, 2017!!! Revelation 12 Sign Gary Stearman: Elijah is Coming

Ještě malá oprava. Výše jsem psal, že souhvězdí lva má 12 hvězd. Není to pravda a ani tomu obrázek výše neodpovídá. Souhvězdí lva má jen 9 hvězd, které jsou propojené čárami a ty tři planety, které jsou společně s ním nad hlavou ženy, tak jsou Merkur, Mars a Venuše. Jejich poloha, co jsem pochopil, tak se vztahuje právě k tomuto datu 23.9.2017. Může to něco symbolizovat ta čísla 3 a 9? Těžko říct, ale 39 je vidět i trochu v tom datu 2**3**.**9**.2017. O čísle 9 jsem psal v prvním díle dokumentu na stránce 134. Přirovnával jsem to k takové obrácené šestce. Šestka poukazuje na číslo šelmy (666) a pokud se devítka nějak pojí se lvem, tak i devítka je v podstatě číslo šelmy, ale lev v biblickém podání představuje pozitivní bytost stojící na straně boží i když je to v podstatě také šelma. To je jen taková má asociace pro zajímavost.

- 1.4.2017 (noční průzkum Budějovic)

Poslední dobou méně píši, protože věnuji více času pohybu a dohledávání různých informací. K tomuto období, které popisuji výše, tak se váže vice zvláštností. Jedna taková zvláštnost je, že v roce 2015 byla prý viděna Betlémská hvězda, což je vlastně jen konjunkce (překrytí) Saturnu Jupiterem a asi ještě nějakých hvězd. Betlémská hvězda byla ale viděna dva roky před tím, než se narodil Ježíš Kristus. Podle toho rozložení planet kolem znamení panny se zdá, že to symbolizuje porod božího království, ke kterému dojde někdy koncem září a nebo koncem tohoto roku 2017. Potom dojde asi k pronásledování Božího lidu, který je naplněn Duchem Svatým a které podle mě představuje to narozené dítě, které podobně jako v časech Herodových, tak v dnešních časech bude pronásledované Antikristem a jeho následovníky. Pronásledování sice bude, ale tito lidé budou mít jakési boží požehnání a ochranu podobně jako tomu bylo za dnů Mojžíše. Teď tu máme tedy jakési devítiměsíční „těhotenství“, které probíhá asi zhruba od prosince roku 2016. Viděl jsem na internetu zajímavý názor anglicky mluvícího člověka, který říká, že v tomto období budou lidé, kterých se to týká, více pokoušení. Mě osobně to celkem zapadá. Tak že ne žádných 40 dní, ale zdá se, že 9 měsíců či o pár měsíců více.

Teď ale k článku o nočním průzkumu Budějovic. Trochu jsem se ten den toulal po Budějovicích v noci. Tady jsou nějaké fotky.

Nevím, co mě přesně ten den vytáhlo do centra města, pamatuji si, že jsem měl chuť dát si po cca třech týdnech vodní dýmku a nechtěl jsem si dávat sólo medúzu, protože to by vyšlo zbytečně draze. Nakonec jsem zašel na vodní dýmku do podniku s legračním názvem „Čajírna a kafírna“ a ochutnal jsem k tomu, jaký dělají yogi čaj. Dýmka stála jen 150 korun a čaj asi jen 60. Na tu cenu jsem byl spokojený. Ten den byl pro mě přínosný, protože jsem potkal člověka, který mě přivedl k něčemu, co je mnohem zdravější „zábava“, než vodní dýmky. Ideální by bylo, kdyby tato dýmka byla poslední v mém životě, ale to se asi nestane. Tady je pár fotek z toho podniku.

Když jsem šel domů, tak jsem to vzal pěšky přes náměstí, Solnou bránu na Sokolský ostrov. Za mostem jsem nahrál, na tomto videu, jak jdu ke klubu K2, kde to žilo, mrknu dovnitř a jdu zase pryč. Zkoušel jsem, nahrávání na kameru pokračováním v cestě přes most nad Mlýnské stoce zde. Tady je pár fotek cestou na sídliště Vltava podél řeky Vltava.

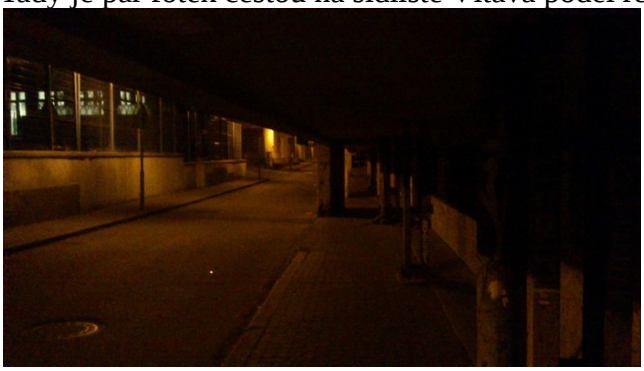

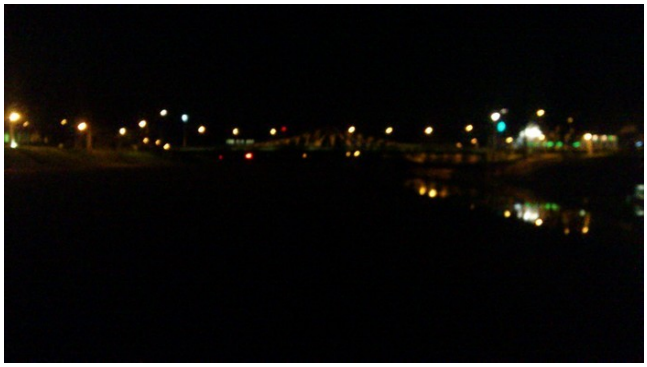

Nalevo je malý pavouček, který hlídá rukavici.

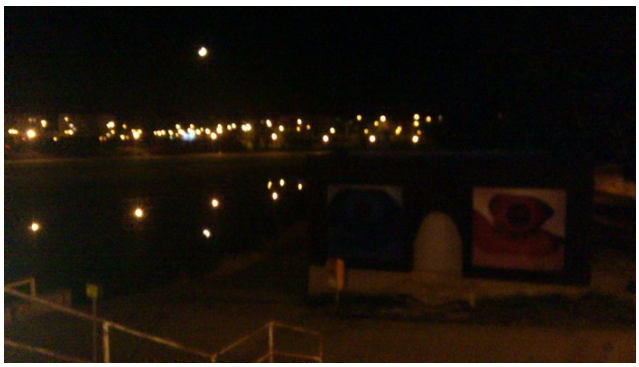

Jsem na cyklistické stezce kousek před „myší dírou“ vedoucí na sídliště Vltava. Natočím graffiti na zdi, ale nějak jsem zapomněl zapnout světlo. Zde je video. Natočil jsem graffiti, přešel silnici a vrátil se zpět ke stěně s graffiti myší dírou, což je takový osvětlený podchod pod silnicí, kterému se tak místně říká. Vyšel jsem na kopeček naproti zdi a vidím v dálce na louce opuštěný autobus, tak jdu k němu na tomto videu. Prozkoumám autobus. Tentokrát se zapnutým osvětlením, ale stále je to slabé světlo. Zde je video. Po tom co jsem prozkoumal autobus a vyskočil zadním vchodem, tak se vracím stejnou cestou, jako jsem přišel. Potkám 4 kluky jdoucí proti mně přes louku. Ten nejstarší je podrážděný z toho, že to natáčím a říkal mi, že pokud se někde uvidí na internetu, tak to půjde soudní cestou. Pokračovali jsme v cestě každý svým směrem a pak slyším, jak z dálky na mě ten nejstarší něco vulgárního pokřikuje. Tak a co teď? Hodně lidí by si asi řeklo, že to nebudou řešit a půjdou dál svým směrem. Já jsem měl ale takové nutkání to otočit a jít za nimi i když byly čtyři. Přišlo mi jako dobrý nápad za nimi jít a také jsem to udělal. Nakonec se mi to vyplatilo. Přišel jsem tam ale v dobrém. Ten co na mě pokřikoval byl nakonec rád, že jsem přišel v dobrém a nechtěli abych odešel. Měl jsem v kapse malou flašku s Coca Colou, tak mi tam hned rozjařeně přilil trochu Morgana. Chtěl jsem si to nahrát, ale oni mi dovolili jen záběr na nohy, což je pochopitelné. Video je zde. Nakonec to pokračovalo až do půl druhé zde. Nabízeli mi ochutnat marihuanu. Nikdy jsem to neměl v puse a po přemlouvání jsem to ochutnal, ale nenatahoval jsem to do plic. Dost silně to smrdělo. Nechápu co na tom lidé mají. Jeden z těch mladších kluků říkal, že natáčí videa na YouTube, že to prý vynese měsíčně cca 15000Kč. Bavili jsme se totiž o tom, že píšu dokument, tak se zmínil. Já si dávám videa jen k sobě na web. Já o YouTube účtu neuvažuji, protože chci být mimo nějaké reklamy, se kterými nemusím souhlasit. Ptal jsem se jich, zda jsou věřící. Jeden se

přiznal, že jo. Ten nejstarší, co na mě pokřikoval, tak říkal, že se těmhle věcem nevysmívá, ale osobně v nic nevěří. Ten youtuber říkal, že nevěří a poslední z nich říkal, že jeho matka dělá nějakou esoteriku a jeho samotného církev odpuzuje, když vidí papeže, jak je kolem něj samé zlato. Já jsem jim říkal, že jsem věřící ale takový nezávislý, pokud si dobře pamatuji. Ten co mluvil o papeži tak si to míchal to jednoho pytle s biblí. Trochu jsem se mu snažil vysvětlit, že biblická víra a papežství je o něčem jiném, ale žádnou větší osvětu jsem jim nedělal. Pro mě to setkání ale mělo přínos, protože ten nejstarší, který na mě pokřikoval, tak mě vytáhl do fitness klubu. Něco takového jsme potřeboval. Trochu se protáhnout. Já bych se asi neodhodlal tam začít chodit a když mě takhle někdo dotlačí, tak toho nakonec nelituji. On je zase naopak rád, že tam má s kým chodit. Vlastně o mě tuhle řekl, že ze mě vyzařuje obrovská pozitivní aura. Prý kdyby takový, jako jsem já, byl každý, tak ho baví žít. Chodíme do fitka cca třikrát týdně a je to fajn aktivita. Zajímavé je, za jakých okolností jsme se potkali. Na té louce u toho autobusu asi hodně lidí neprojde a já zrovna natáčel, což ho vyprovokovalo mě oslovit. No a kdybych se neotočil a nešel k nim, tak žádné fitko nebude. Vypadá to jako náhoda, ale podle mě to nebyla náhoda, že jsme se potkali zrovna tam a vůbec že jsem ten den šel z centra pěšky.

- 29.4.2017 (Monarcha stěhovavý)

Je 29.4.2017. Zbývají dva dny do prvního máje, kdy organizace Národní obroda pořádá pochod. Co vím, tak první máj se slaví jako datum, kdy byl založena, či snad jen obrozena, společnost illuminátů Adamem Weishauptem. Ten znak Národní obrody stejně vypadá zvláštně. Ukazoval jsem ty prapory s tímto znakem, které si nasdílela Smaženice houbová, pár kamarádům a ve všech to vyvolávalo negativní, nacistické pocity. Mě osobně to připadá, že autor tohoto symbolu se snažil hlavně dát najevo nějaký skrytý význam. Nějaké podprahové poselství. Jsou tam dva trojúhelníky jdoucí proti sobě a připomíná to trochu motýla s roztaženýma křídly. Pokud jde o barvy, tak to připomíná motýla Monarchu stěhovavého. Motýl je celkem významný illuminátský symbol a pokud jde o Monarchu stěhovavého, tak od něj je odvozen název tajného projektu Monarch, který vznikl z projektu MK Ultra a vše to má původy v dobách nacistického Německa, kdy se dělali lékařské pokusy na lidech za účelem ovládnutí lidské mysli. O projektu Monarch se dají dohledat nějaké základní informace na webu. Já to vnímám jako okultní záležitost, kdy pomocí takzvané disociace mučením člověka s něj vytěsníte jeho duši a pak ho pomocí magických rituálů naplníte démony, což asi zvedne dost sílu jedince. Stává se z něj supervoják či jakýsi agent ve službách organizace. Mě to v principu připadá dost podobné zrození upíra, ale rozdíly tam určitě jsou. Mě to tak trochu připadá, že ta organizace Národní obroda je schválně vytvořena jako protiklad ke všem těm tzv. sluníčkářům a jim podobným. Jako taková teze a antiteze. I když se to může zdát úctyhodné, tak obojí je podporováno bohužel asi stejným zdrojem. Těžko říct. Každopádně oběti projektu Monarch se dají poznat například tak, že mají jizvy po sebepoškozování. Jaruška v restauraci má často zavázaný prst či loket, ale to by ještě nic neznamenalo. Ona mi to hlavně sama řekla, že si ubližuje pod psychickým nátlakem. Já jsem tomu nemohl věřit, že by tento drsnější typ holky si mohl ubližovat, ale ona to má podle mě z toho, že prošla nějakou tou disociací. Nevěřím, že by se ke mně takhle špatně chovala, kdyby jí k tomu někdo nenutil. Ta je chudák přeprogramovaná. Zval jsem jí tehdy na několikadenní wellness a neměla zájem. To bylo divné. Když jsem jí naznačil, že se ke mně nezachovala hezky, tak mi poslala fotku nějakého esoterického učebního materiálu, že nic není náhoda. To není žádné ospravedlnění jejího chování a navíc takový sešit musí mít podle mě z nějaké tajné organizace. Sdílela si celkem často příspěvky, na kterých je jakési logo podobné Maltézským rytířům s

popiskem „Řád strážců koruny a meče“. Ten sešit je vidět v prvním díle dokumentu na stránce 115 a dole vespod na té stránce je ta podivnost s mrtvým zajíčkem a rokem mého narození. Její oblíbený film je zdá se Mrtvá nevěsta, což považuji také jako okultní záležitost. Asi se sžila s hlavní postavou této pohádky, což je vlastně nemrtvá dívka (posedlá démony), která si k sobě chce najít milého ze světa živých. Jaký to má mít přesně význam či závěr, tak to nevím. Asi dostat i toho hocha do říše nemrtvých pod vlivem té dívky. Proč si dala na její původní facebookový profil ženu, která připomíná padlého anděla Lilith, tak to netuším. Je to snad inkarnovaná Lilith a uvědomuje si to, když jedna z jejích nasdílených fotek byla hadí dívka jedoucí na nějakém baziliškovi či co to bylo a ještě k tomu chová hada(y) doma? Na jejím druhém FB profilu měla původně legrační nemrtvou panenku s popisem „Pravda vítězí“, ale po mém psaní druhé části to odstranila a dala tam fotku mrtvé nevěsty bez tohoto sloganu a jako hlavní obrázek profilu si dala velkého draka, jak bojuje s prťavými válečníky. Já jsem si jako reakci na tento obrázek udělal webovou stránku, kam jsem toho draka dal, ale zmenšeného. Dal jsem tam nad něj Archanděla Michaela a vedle svatého Jiřího, jak vítězí nad drakem, aby viděla, že si také vyhraji s obrázky. Zvláštní bylo dokonce i to první setkání s ní. Když jsme přišel do BigPoppy dát si pizzu, tak mě přišla obsloužit. Byla taková roztržitá a pověděla mi, že už asi vím, co si dám. To bylo divné. Pokud tam pracuje nově, tak mi přeci tohle nebude říkat, když se vidíme poprvé. I kdyby jí nějaká kolegyně řekla, že tam chodí chlapík, co si dává pokaždé stejnou pizzu, tak se mě podle mě stejně zeptá, zda chci jídelák a neřekne toto. Tehdy mi prolétlo hlavou, že tahle holka se na mě nějak připravovala či vyptávala.

Do BigPoppy chodím stále občas na jídlo. Další setkání 4.4. byla taková nějaká chladná. Asi pro to, že jsem jí nepůjčil další peníze. Myslím, že jsme se o ničem nebavily. Pak jsem tam byl 9.4. Myslím, že jsem zahlédl, jak má na krku přívěšek s křížkem. Přívěšky jsou jedna věc a žít podle toho druhá. Ptal jsem se jí, zda má zítra čas a ona že nemá. Řekl jsem, že jdu s kamarádem to fitka. To jí zaujalo. Ptala se kam chodím. Bylo to poprvé, co jsme se tam měli sejít, tak jsem ještě nevěděl. Ona řekla, že chodí do fitka každý den a řekla mi i kam, což bylo trochu zvláštní. Když jsem se jí ale zeptal, zda už je přestěhovaná, tak nijak neodpovídala. Chtěl jsem začít s ní chodit do fitka, až budu trochu ve formě. To už celkem jsem, ale pořád mám problém s tím, jak mě odmítá v komunikaci. Jak se s ní mohu domluvit na fitku, když na ní nemám spojení. Nějak nemohu přenést přes srdce, že budu chodit do fitka s někým, kdo se ke mně takto chová. Asi to budu muset nechat zatím být. Ona je členem nějaké organizace, která mě chce asi získat do svých řad, ale já se nebudu ničemu takovému podvolovat. Pro mě je celkově nemyslitelné být pod nějakou lidskou autoritou. Pod nějakým člověkem. Proto není pro mě bezpečné začínat si s dívkou, která je do něčeho takového zapletená, protože nevím, co od ní mohu čekat. Na druhou stranu jí nechci tahat na svojí stranu, protože by se mohla dostat kvůli mě do problémů a to nechci. Nakonec je asi jediná správná cesta **prvně porazit draka** a potom osvobodit princeznu a ne naopak.

Toto je stránka číslo 77. Tímto uzavírám druhý díl dokumentu. V dalším díle bych chtěl omezit osobní příběh a nechci ho psát už moc formou deníku. Chtěl bych se více soustředit na přemýšlení nad různými věcmi (převážně asi náboženskými), protože to bude mít asi větší přínos pro ostatní, než nějaký románek.

Tento měsíc (duben) se už jinak nic zvláštního myslím nedělo, tak že další plánované komentáře dní buď nějak začlením do dalšího dílu a nebo je postě vynechám.

Pokračování je zde: http://www.jkali.cz/data/uvahy.pdf